

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1691, 30 Σεπτέμβρη 2025 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΑ από την 1/10 στις 10/10 ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ!

Σύνταγμα
Κυριακή 28
Σεπτέμβρη.
Φωτό: Πάργος
Konstantinos/Eurokinissi

Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη

Να σπάσουμε
τη στήριξη
στη Γενοκτονία

Γυρίστε στις
σελ. 3, 4, 5, 6, 7, 10, 11,

Επιζώντες της Πύλου στο πλευρό του
απεργού πείνας Πάνου Ρούτσι.

«**Μέχρι τέλους**» στο πλευρό του Πάνου Ρούτσι και όλων των συγγενών των θυμάτων του εγκλήματος στα Τέμπη, ενάντια στη δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ και το σύστημα που υπηρετεί. Αυτό ήταν το μήνυμα των μαζικότερων συγκεντρώσεων και διαδηλώσεων σε όλη τη χώρα την Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου, τρεις ημέρες πριν τη Γενική Απεργία της 1ης Οκτώβρη.

Χιλιάδες έδωσαν το παρών στο Σύνταγμα για δεύτερη συνεχόμενη Κυριακή, ανταποκρινόμενοι/ες στο κάλεσμα της Επιτροπής Αλληλεγγύης στον Π. Ρούτσι, πατέρα του δολοφονημένου στα Τέμπη Ντένις Ρούτσι, ο οποίος συμπλήρωσε τις 15 μέρες απεργίας πείνας έξω από τη Βουλή και συνεχίζει μέχρι να ικανοποιηθούν όλα τα αιτήματά του. Και τα αιτήματά του είναι εκαφί της σορού του γιου του για ταυτοποίηση και για διενέργεια όλων των απαραίτητων εξετάσεων ώστε να διαπιστωθούν τα αίτια του θανάτου του -και όχι εκαφί μόνο για ταυτοποίηση, όπως ανακοίνωσαν πριν λίγες μέρες ότι εξετάζουν να δώσουν άδεια τα αρμόδια δικαστικά όργανα.

Η ανακοίνωση αυτή, που συνιστά υποχώρηση από την αρχική ολική άρνηση χορήγησης άδειας εκαφίς, δείχνει πόσο πιεσμένη είναι η κυβέρνηση από τον αγώνα του Π. Ρούτσι και την τεράστια συμπαράσταση που έχει κερδίσει. Ωστόσο η ικανοποίηση μέρους των αιτημάτων του δεν ήταν τίποτα περισσότερο από μια απόπειρα να βάλει τρικλοποδιά στον ίδιο και τους άλλους συγγενείς που έχουν καταθέσει ανάλογα αιτήματα.

Το μόνο που κατάφερε ήταν να προκαλέσει ακόμα μεγαλύτερη οργή για την κοροϊδία, για το ότι συνεχίζει να παίζει με τη ζωή ενός γονιού που έχασε το παιδί του, για τη συνεχιζόμενη συγκάλυψη του εγκλήματος. Κι αυτό φάνηκε ξεκάθαρα στη μαζικότητα και το κλίμα στη συγκέντρωση του Συντάγματος.

Το «Δολοφόνοι, δολοφόνοι» δεν σταμάτησε να ακούγεται κατά τη διάρκεια των χαιρετισμών που έγιναν από μέλη της Ομάδας Μέχρι Τέλους και πολλούς συγγενείς θυμάτων -ανάμεσά τους η **Μαρία Καρυστιανού**, ο **Θοδωρής Ελευθεριάδης**, η **Μυρέλλα Ρούτσι** και ο ίδιος ο **Πάνος Ρούτσι** που ανέβηκε αποφασιστικά στο βήμα με υψωμένη γροθιά. Ενώ η κινητοποίηση κράτησε μέχρι πολύ αργά με τραγούδια και συνθήματα καθώς και με την εκφώνηση των ονομάτων των θυμάτων των Τεμπών με τον κόσμο να φωνάζει ξανά σε κάθε ένα «Δολοφονήθηκε!».

Για κακή τύχη της κυβέρνησης, η συμπαράσταση στον Π. Ρούτσι δεν ξεφουσκώνει, αντίθετα μεγαλώνει συνεχώς. Αυτό εκφράζεται καθημερινά από το πλήθος του κόσμου, τις συλλογικότητες, τους φορείς, τις οργανώσεις κλπ που συνεχίζουν να

Πάνω: Ο Πάνος Ρούτσι στο Σύνταγμα. Κάτω: Οι μετανάστριες σχολικές καθαρίστριες συμπαρίστανται στον Π. Ρούτσι. Φωτό: Λένα Βερδέ

Μέχρι τη Νίκη!

τον επισκέπτονται και να δηλώνουν τη στήριξή τους.

«Αντιπροσωπεία της Ανατρεπτικής Συμμαχίας για την Αθήνα επισκέφθηκε σήμερα [23/9] στην πλατεία Συντάγματος τον απεργό πείνας Πάνο Ρούτσι, του έσφιξε το χέρι και του δήλωσε τη συμπαράσταση μέχρι τη νίκη. Είμαστε δίπλα του στο αυτονόητο αίτημα εκαφίς του παιδιού του και με αγανάκτηση παρακολουθούμε την προσπάθεια όλων των αρμόδιων φορέων να διώχνουν την ευθύνη από πάνω τους δείχνοντας κάποιον άλλον αρμόδιο. Το έγκλημα των Τεμπών δεν σέβεται ούτε ζωντανούς, ούτε νεκρούς. Στοιχειώνει, ενώνει και φέρνει πάντα την κοινωνία μαζικά και ενωτικά στο προσκήνιο. Και μετά την Ύβρη που ζούμε καθημερινά, θα φέρουμε και τη Νέμεση. Η Αθήνα των αγώνων θα νικήσει!», έγραψε για παράδειγμα ο δικηγόρος **Κώστας Παπαδάκης** για την επίσκεψη της Ανατρεπτικής Συμμαχίας για την Αθήνα.

Τέμπη - Πύλος - Παλαιστίνη

Όλο και περισσότερο επίσης ο αγώνας των Τεμπών συνδέεται με όλες τις μάχες ενάντια στην κυβέρνηση. Αυτό ήταν πολύ εμφανές στη συγκέντρωση στο Σύνταγμα όταν οι διαδηλωτές/ριες, δίπλα στα συνθήματα όπως «Το έγκλημα αυτό δεν θα ξεχαστεί, ο Πάνος Ρούτσι θα δικαιωθεί» φώναζαν μαζικά «Τέμπη – Πύλος – Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη» και «Λευτεριά

στην Παλαιστίνη». Οι Παλαιστινιακές σημαίες που ανέμιζαν σε πολλά μπλοκ, καθώς και η παρουσία επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου συμπλήρωναν την εικόνα.

Λίγο νωρίτερα οι επιζώντες της Πύλου μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ είχαν επισκεφτεί τον Π. Ρούτσι και εκφράσει τη συμπαράστασή τους. «Ο αγώνας είναι κοινός για δικαιοσύνη και για να πάνε φυλακή οι δολοφόνοι των Τεμπών και της Πύλου», έγραψε η ΚΕΕΡΦΑ. Την προηγούμενη μέρα η μοτοπορεία για την Παλαιστίνη και για τον Global Sumud Frontilla που οργάνωσε το March to Gaza είχε καταλήξει έξω από την Βουλή με τον Π. Ρούτσι, μέσα σε επευφημίες και κορναρίσματα, να ανταποδίδει την αλληλεγγύη χαιρετώντας τους αγωνιστές/ριες και κρατώντας την Παλαιστινιακή σημαία. Το πρώτο όνομα άλλωστε που δόθηκε στα πλοία της ελληνικής αποστολής που πλέει προς τη Γάζα ήταν το «Οξυγόνο» από το σύνθημα του κινήματος των Τεμπών.

Αντίστοιχες εικόνες έρχονται από

τις κυριακάτικες συγκεντρώσεις σε όλες τις πόλεις. Όπως μας έγραψε ο **Ορέστης Παπαθανάσης** για τα **Γιάννενα**: «Η συγκέντρωση ήταν γεμάτη με φοιτητές, μαθητές και εργαζόμενους από τον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα. Η πορεία ξεκίνησε από την Περιφέρεια και ολοκληρώθηκε στη λίμνη των Ιωαννίνων. Ο κόσμος ήταν αγανακτισμένος με την κυβέρνηση που στερεί από τους συγγενείς των θυμάτων των Τεμπών το αίτημα εκαφίς των παιδιών τους, αλλά και για όλα τα κοινωνικά ζητήματα. Ο κόσμος συνέδεσε την οργή του για τα Τέμπη με την ακρίβεια, τη διάλυση της δημόσιας δωρεάν Υγείας και Παιδείας και με την Πύλο! Ακούστηκαν συνθήματα όπως: 'Τέμπη, Πύλος, Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη', 'Οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν', 'Στα Τέμπη και στην Πύλο κάναν δολοφονία, κάτω η Νέα Δημοκρατία'».

«Μαζική ήταν η συγκέντρωση και πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης», έγραψε για την Πάτρα ο τοπικός πυρήνας του ΣΕΚ. «Εργαζό-

μενοι, συνταξιούχοι, φοιτητές και μαθητές ένωσαν την φωνή τους με την πανελλαδική κινητοποίηση χιλιάδων εργαζομένων για να ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματα των απεργών πείνας για να μην μπαζωθεί το έγκλημα των Τεμπών. Με πανό διαδήλωσαν φοιτητικοί σύλλογοι, συνδικαλιστικές παρατάξεις, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ και άλλες οργανώσεις της αριστεράς, η πρωτοβουλία για τα Τέμπη, η κίνηση υπεράσπισης των δικαιωμάτων προσφύγων και μεταναστών/τριών, η πρωτοβουλία αναρχικών 'Δυσήνιος ίππος'. Το 'Κάτω η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας' επαναλαμβανόταν σε όλες τις εκδοχές στην πλειοψηφία των μπλοκ της διαδήλωσης».

Αλλά και στα **Χανιά**: «Εκατοντάδες άνθρωποι συμμετείχαν στη συγκέντρωση και πορεία που πραγματοποιήθηκε στα Χανιά, με αίτημα δικαιοσύνη για το έγκλημα των Τεμπών και σε ένδειξη συμπαράστασης προς τον Πάνο Ρούτσι και όλους τους συγγενείς των θυμάτων», έγραψε ο τοπικός πυρήνας του ΣΕΚ. «Κατά τη διάρκεια της πορείας ακούστηκαν συνθήματα όπως: 'Τέμπη – Πύλος – Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη', 'Δεν ήταν ατύχημα, ήταν δολοφονία – κάτω η Νέα Δημοκρατία', 'Αυτοί μιλάνε για κέρδη και ζημιές, εμείς μιλάμε για ανθρώπινες ζωές', 'Να λείει ένα παιδί δεν έχω οξυγόνο – αυτό είναι που κάνει το κράτος δολοφόνο', 'Λευτεριά στην Παλαιστίνη' και άλλα».

Επτά μήνες μετά την ιστορική πανεργατική της 28ης Φλεβάρη και τα μεγαλειώδη συλλαλητήρια σε όλη τη χώρα, το κίνημα των Τεμπών συνεχίζει να ξεσηκώνει την εργατική τάξη, τη νεολαία και όλη την κοινωνία. Και μπορεί να φτάσει στη νίκη με τη δύναμη που το έφερε στο προσκήνιο, τη δύναμη της απεργίας.

Είναι η καλύτερη στιγμή ο ανυποχώρητος αγώνας του Π. Ρούτσι και όλων των συγγενών να αγκαλιαστεί ξανά από τα συνδικάτα και το απεργιακό κίνημα. Να γίνει ανυποχώρητος απεργιακός αγώνας στο πλευρό τους, για να κερδηθούν όλα τα αιτήματά τους και μαζί όσα έφεραν στο προσκήνιο τα Τέμπη: Ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις που σκοτώνουν, να κρατικοποιηθεί ο σιδηρόδρομος χωρίς αποζημίωση στα αφεντικά της Hellenic Train και με τον έλεγχο στα χέρια των σιδηροδρομικών. Να πέσει η κυβέρνηση των δολοφόνων και της συγκάλυψης, να πάνε στη φυλακή όλοι όσοι ευθύνονται για το έγκλημα.

Αυτή την προοπτική στηρίζει το ΣΕΚ και αυτή είχε στο κέντρο του στις συγκεντρώσεις της Κυριακής στο Σύνταγμα και σε όλη τη χώρα. Καλώντας σε μαζική συμμετοχή στο πρώτο άμεσο απεργιακό σταθμό, την πανεργατική της 1ης Οκτώβρη και σε απεργιακή κλιμάκωση αμέσως μετά, μέχρι τέλους, μέχρι τη νίκη.

Λένα Βερδέ

9/4, Πανεργατική Απεργία στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η εργατική τάξη είναι η δύναμη

Έχουν περάσει σχεδόν 180 χρόνια από τότε που ο Μαρξ και ο Ένγκελς διακήρυξαν ότι η εργατική τάξη είναι ο ιστορικός νεκροθάφτης του καπιταλισμού. Μέσα σε αυτούς τους σχεδόν δυο αιώνες, οι άρχουσες τάξεις (και μαζί τους τα ρεφορμιστικά τμήματα της Αριστεράς) δεν έχουν σταματήσει ούτε λεπτό στην προσπάθειά τους να πείσουν για το αντίθετο. Και τι δεν έχουμε ακούσει!

Παλιότερα, κυριαρχούσαν οι θεωρίες για τη μικρή αριθμητική δύναμη της τάξης μας: Πρόκειται για μικρή μειοψηφία ακόμη και στις χώρες του αναπτυγμένου καπιταλισμού και είναι σχεδόν ανύπαρκτη στις χώρες του «υπανάπτυκτου Νότου». Αργότερα, προστέθηκαν οι θεωρίες της ενσωμάτωσης: στον αναπτυσσόμενο καπιταλισμό οι εργάτες εξαγοράζονται καθώς τα ιμπεριαλιστικά κέρδη του κεφάλαιου δίνουν περιθώρια στα αφεντικά να κάνουν παροχές. Πιο μετά, φτάσαμε στις

θεωρίες για το «τέλος της ιστορίας»: δεν έχει νόημα να παλεύει η εργατική τάξη καθώς ο καπιταλισμός είναι το ανώτερο κοινωνικό σύστημα που έχει υπάρξει!

Ακόμα και όταν οι κρίσεις του ίδιου του συστήματος κλόνιζαν αυτούς τους μύθους σπέρνοντας φτώχεια και δυστυχία, οι αρνητές της εργατικής τάξης επέμεναν: άλλοτε διακηρύσσοντας τον κατακερματισμό της μέσα στην «κοινωνία των δύο τρίτων» και άλλοτε φτάνοντας στην εξαφάνισή της μέσα σε ένα εξατομικοποιημένο πλήθος χαμένο στο λαβύρινθο του ίντερνετ με ένα κινητό στο χέρι.

Αγώνες

Κι όμως, η εργατική τάξη δεν έχει πάψει να δείχνει όχι απλά και μόνο την ύπαρξή της, αλλά και τη δύναμη που έχει. Αυτό φαίνεται όχι μόνο μέσα από την ιστορική διαδρομή, που είναι σπαρμένη από αγώνες, εξεγέρσεις και επαναστάσεις, αλλά και από αυτά που συμβαίνουν γύρω μας, εδώ και τώρα.

Στη Γαλλία και στην Ιταλία οι κυβερνήσεις παραπαίνουν μπροστά σε εργατικές εκρήξεις που τις συγκλονίζουν. Ο Μακρόν αλλάζει πρωθυπουργούς σαν τα πουκάμισα, αλλά τώρα οι απεργοί «μπλοκάρουν τα πάντα» απαιτώντας να παραιτηθεί ο ίδιος ο Μακρόν. Με απανωτές πανεργατικές στις 10 και 18 Σεπτέμβρη και ξανά στις 2 Οκτώβρη. Όσο για την Ιταλία, τις πολιτικές διαστάσεις της

εργατικής έκρηξης εκεί τις δίνει ο **Ιάσωνας Αποστολόπουλος** γράφοντας μέσα από τα πλοία του στόλου της αλληλεγγύης που πλέει προς της Γάζα:

«Ποιος θα το πίστευε ότι η Ιταλία και η Ισπανία θα έστελναν πολεμικά πλοία για να μας συνοδέψουν; ...Η πολιτική απεργία στην Ιταλία δείχνει τον δρόμο, η μαζική κοινωνική δράση παράγει αποτελέσματα».

Πραγματικά η κίνηση της τάξης μας παράγει αποτελέσματα σε διεθνή κλίμακα. Τα τελευταία χρόνια είδαμε συγκλονιστικές εξεγέρσεις στην Κεϋλάνη, στο Μπαγκλαντές, στο Νεπάλ... Τώρα οι από πάνω φοβούνται ότι θα τις δουν στο Παρίσι, στη Ρώμη, στην Αθήνα.

Μέσα από αυτή τη σκοπιά πρέπει να βλέπουμε τις εξελίξεις. Ο Μητσοτάκης γαντζώνεται στην εξουσία και η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση περιορίζεται στο να απαριθμεί τα σκάνδαλά του μέσα στη Βουλή, την ώρα που ο κόσμος πλημμυρίζει το Σύνταγμα ξανά και ξανά. Χρειαζόμαστε πιο δυνατή επαναστατική Αριστερά προσανατολισμένη να αξιοποιήσει τη δύναμη της εργατικής τάξης.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να οργανώσουμε μέσα στους χώρους δουλειάς τη μαζική οργάνωση που βγαίνει ξανά και ξανά στις πλατείες στο πλευρό των συγγενών των θυμάτων των Τεμπών και στο πλευρό της Παλαιστίνης. Αυτή η προσπάθεια είναι ξεκινήσιμη καθώς φτάνουμε στην Πανεργατική απεργία της 1 Οκτώβρη. Εμπρός να δώσουμε συνέχεια στη δυναμική της, οργανώνοντας την απεργία για την Παλαιστίνη στις 10 Οκτώβρη.

Η εργατική τάξη είναι σήμερα και πάλι ο «ιστορικός νεκροθάφτης» της βαρβαρότητας του καπιταλισμού. Εμπρός να ανεβάσουμε την Αριστερά ξανά στο ύψος της ιστορικής αποστολής της ενισχύοντας την επαναστατική Αριστερά..

GLOBAL SUMUD FLOTILLA

Σπάμε τον αποκλεισμό

Στο τελευταίο και πιο κρίσιμο στάδιο του ταξιδιού τους μπήκαν τα σκάφη του Global Sumud Flotilla που πλέουν με στόχο το σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας. Το απόγευμα του Σαββάτου 27/9, ο στόλος αναχώρησε από την ανατολική Κρήτη κι απέχει λίγες μόλις ημέρες θαλάσσιας πορείας από τα παράλια της Παλαιστίνης.

«Η αποστολή έχει μπει στην τελική ευθεία» μετέφερε ο **Ιάσωνας Αποστολόπουλος** από το σκάφος Οξυγόνο, το πρώι της Κυριακής 28/9. «Είμαστε 38 καράβια από 50 χώρες και 5 ηπείρους με ένα κοινό στόχο: Να σπάσουμε την πολιορκία στη Γάζα και να δημιουργήσουμε ένα λαϊκό ανθρωπιστικό διάδρομο που θα ενώσει την Παλαιστίνη με τον υπόλοιπο πλανήτη. Όσο πλέουμε η γενοκτονία στη Γάζα συνεχίζεται αδιάκοπα. Από χτες ο ισραηλινός στρατός βομβαρδίζει κυριολεκτικά κάθε πέντε λεπτά την πόλη. Ταυτόχρονα όμως συνεχίζεται αδιάκοπα και η αντίσταση των Παλαιστινίων, ενώ δυναμώνει και το παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης. Δώστε ορατότητα, διεκδίκησε ασφαλές πέρασμα, όλα τα μάτια στη Γάζα, όλα τα μάτια στο στόλο».

Μέχρι την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές το ταξίδι κυλούσε ομαλά. Ωστόσο όσο πλησιάζει ο στόλος προς τον στόχο του τόσο αυξάνονται οι πιθανότητες ισραηλινής επίθεσης.

«Σε περίπτωση αναχαίτισης του Στόλου από το Ισραήλ, το ίδιο απόγευμα στις 19.00 συγκεντρωνόμαστε στο Πάρκο Ελευθερίας (Μέγαρο Μουσικής) και περικυκλώνουμε την Προσβεία του κράτους-τρομοκράτη. Ταυτόχρονα βγαίνουμε σε διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα υψώνοντας την Παλαιστινιακή σημαία. Απαιτούμε την άρση του αποκλεισμού, την ελεύθερη πορεία του στόλου μας μέχρι την Γάζα. Δεν χάνουμε στιγμή από τα μάτια μας τα πληρώματα μας», καλεί το **March to Gaza Greece**.

Το Υπουργείο Εξωτερικών του σιωνιστικού κράτους απείλησε με ανακοίνωσή του την Πέμπτη 25/9 ότι «το Ισραήλ δεν θα επιτρέψει σε πλοία να εισέλθουν σε ενεργή ζώνη μάχης και δεν θα επιτρέψει την παραβίαση ενός νόμιμου ναυτικού αποκλεισμού».

Την περασμένη εβδομάδα προηγήθηκαν επιθέσεις σε σκάφη νότια της Κρήτης. Το ξημέρωμα της Τετάρτης 24/9, drones επιτέθηκαν 11 φορές σε εννέα πλοία του στόλου, με εκρηκτικούς μηχανισμούς, κρότου λάμψης και χημικές ουσίες ενώ σημειώθηκαν και παρεμβολές στις επικοινωνίες. «Γύρω στη 1:30πμ ξεκίνησαν οι επιθέσεις οι οποίες ευτυχώς δεν κόστισαν τη ζωή και δεν προκάλεσαν κάποιον τραυματισμό. Προφανώς δεν ξέρουμε τους χειριστές των drones αλλά όλοι μπορούμε να φανταστούμε πως αφορά είτε το Ισραήλ είτε συμμάχους του» τόνισε η **Μαρία Κοσμίδη** από το πλοίο Αίμα του στόλου αλληλεγγύης.

Συνέχεια στη σελ. 4

Κυκλοφορεί ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Αποσύρθηκαν οι κατηγορίες για τους Kneecap

Με συνθήματα και πανηγυρισμούς υποδέχτηκαν οι συγκεντρωμένοι έξω από το δικαστήριο στο νότιο Λονδίνο την απόσυρση των κατηγοριών για τον ράπερ **Μο Χάρα** των **Kneecap**. Το συγκεκριμένο μουσικό συγκρότημα από το Μπέλφαστ έχει αναδειχθεί σε σύμβολο του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη τόσο για την καταγγελία της γενοκτονίας από σκηνής (και όχι μόνο) όσο και για τις διώξεις που αντιμετωπίζουν από το βρετανικό κράτος.

Ο **Μο Χάρα** αντιμετώπιζε κατηγορίες για τρομοκρατία επειδή σε μια περσινή συναυλία σήκωσε μια σημαία της Χεζμπολάχ. Οι κατηγορίες αποσύρθηκαν την Παρασκευή για “τεχνικούς λόγους”, καθώς ο γενικός εισαγγελέας δεν είχε δώσει άδεια για την εκδίκηση της υπόθεσης εντός της απαιτούμενης προθεσμίας των έξι μηνών.

Οι **Kneecap** πάντα έλεγαν ότι η πραγματική ιστορία είναι η Παλαιστίνη. Ο **Μο Χάρα** με το που βγήκε από το δικαστήριο μίλησε στον κόσμο που διαδήλωνε την αλληλεγγύη του: «Όλη αυτή η διαδικασία δεν είχε ποτέ να κάνει με μένα, ποτέ με οποιαδήποτε απειλή για το κοινό, ποτέ με τρομοκρατία, μια λέξη που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση σας για να δυσφημίζει τους ανθρώπους που καταπιέζει. Πάντα αφορούσε τη Γάζα, το τι συμβαίνει αν τολμήσεις να μιλήσεις. Ως άνθρωποι από την Ιρλανδία, γνωρίζουμε την καταπίεση, την αποικιοκρατία, την πείνα και τη γενοκτονία. Οι προσπάθειές σας να μας σιωπήσετε απέτυχαν, γιατί εμείς έχουμε δίκιο και εσείς άδικο. Δεν θα σιωπήσουμε. Είπαμε ότι θα σας αντιμετωπίσουμε στο δικαστήριο και θα κερδίσουμε, και το κάναμε. Αν κάποιος σε αυτόν τον πλανήτη είναι ένοχος τρομοκρατίας, αυτός είναι το βρετανικό κράτος».

Οι ομιλητές στη συγκέντρωση μίλησαν για τα επόμενα βήματα του κινήματος για την Παλαιστίνη. Ο **Mick Flynn**, που ζει στη Μασσαλία της Γαλλίας και είναι μέλος της συνδικαλιστικής ομοσπονδίας CGT, μίλησε για την ανάγκη για απεργιακή δράση: «Τα συνδικάτα έδειξαν ότι μπορούν να παραλύσουν την Ιταλία. Εμείς στην CGT λέμε το ίδιο πράγμα. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι δράση των απλών μελών ενάντια στη γενοκτονία στους χώρους εργασίας. Αν μιλάς στις κυβερνήσεις, μιλάς στον τοίχο».

Η νίκη των **Kneecap** αντιμετωπίστηκε ως ήττα της μεγάλης εκστρατείας διώξεων της βρετανικής κυβέρνησης ενάντια στο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη.

Ο **Μο Χάρα** κατηγορούταν με το άρθρο 13 του νόμου περί τρομοκρατίας. Με το ίδιο άρθρο κατηγορούνται δεκάδες που έχουν συμμετάσχει σε διαδηλώσεις ενάντια στην απαγόρευση της ακτιβιστικής ομάδας **Palestine Action**, ενώ 24 μέλη της βρίσκονται στη φυλακή για τη δράση τους κατά της ισραηλινής εταιρείας όπλων **Elbit Systems** στο **Filton**, κοντά στο Μπρίστολ.

Όπως σημειώνει το **Socialist Worker** «η νίκη των **Kneecap** είναι μια ντροπή για τον πρωθυπουργό **Κιρ Στάρμερ**, ο οποίος είπε ότι “δεν ήταν σωστό” να παίξουν στο Γκλάστονμπερι φέτος. Θα πρέπει να γιορταστεί ως ήττα των προσπαθειών του κράτους να σιγήσει την αντίσταση στην υποστήριξή του στη γενοκτονία στη Γάζα. Αν η απαγόρευση της **Palestine Action** ανατραπεί, θα βυθίσει την κυβέρνηση των Εργατικών σε ακόμη μεγαλύτερη κρίση».

GLOBAL SUMUD FLOTILLA

Σπάμε τον αποκλεισμό

Συνέχεια από τη σελ. 3

Οι επιθέσεις είχαν στόχο την τρομοκράτηση των πληρωμάτων αλλά έπεσαν στο κενό. «Δεν θα σταματήσουμε τις προσπάθειές μας μέχρι να σταματήσει η γενοκτονία, η ανθρωπιστική βοήθεια να περνάει απρόσκοπτα και ο Παλαιστινιακός λαός να είναι ελεύθερος» δήλωσε από το ίδιο σκάφος ο ακτιβιστής και μέλος πληρώματος **Νκόσι Μαντέλα**, εγγονός του ιστορικού ηγέτη της Νοτίου Αφρικής, ενώ η **Κλεονίκη Αλεξοπούλου** από το σκάφος “Οξυγόνο” τόνισε ότι «έχουμε την ευκαιρία να σπάσουμε τον αποκλεισμό της Γάζας και να πετύχουμε μια ιστορική ρήξη. Πρέπει να είμαστε ακόμα πιο πειθαρχημένοι, αφοσιωμένοι, αποφασισμένοι κι αισιόδοξοι ότι θα νικήσουμε. Φυσικά και θα νικήσουμε γιατί έχουμε δίκιο».

Οι επιθέσεις σημειώθηκαν περίπου 30 ναυτικά μίλια νοτιοδυτικά της Γαύδου εντός της Ελληνικής Περιοχής Έρευνας και Διάσωσης, σε θαλάσσια περιοχή που τελεί υπό τη διαρκή επιτήρηση του ελληνικού Λιμενικού Σώματος. Τη συγκεκριμένη ώρα όλα τα μέσα του Λιμενικού είχαν αποσυρθεί και δεν έγινε καμία κίνηση στο σημείο παρά την άμεση ενημέρωσή του και τον προφανή κίνδυνο για τα πληρώματα. Το ελληνικό κράτος έχει άμεση ευθύνη καθώς «έχει θεσμική και νομική υποχρέωση να διασφαλίζει την προστασία κάθε πλοίου και κάθε ανθρώπινης ζωής εντός της Ελληνικής Περιοχής Έρευνας και Διάσωσης. Η αδράνεια αυτή ισοδυναμεί με συνενοχή, καθώς επιτρέπει σε πειρατικά drones να δρουν ανενόχλητα εντός της περιοχής ελληνικής ευθύνης» τονίζει το **March to Gaza**, ενώ υπήρξαν δημοσιεύματα και καταγγελίες ότι για τις επιθέσεις χρησιμοποιήθηκε η Βάση της Σούδας.

Οι ευθύνες της ελληνικής κυβέρνησης αναδείχθηκαν στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας και συνέντευξη Τύπου που πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 25/9 έξω από το Υπουργείο Εξωτερικών στην Αθήνα. Η

14/9 Σύρος, συγκέντρωση για το Global Sumud Flotilla. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Αναστασία Μασούκα δικηγόρος και μέλος της νομικής ομάδας του **March to Gaza** και του **Global Sumud Flotilla** ενημέρωσε για τις επιθέσεις που δέχτηκε ο στόλος και σημείωσε ότι «η κυβέρνηση πρέπει να επιλέξει ανάμεσα στους προνομιακούς συμμάχους της - το Ισραήλ - και τους Έλληνες πολίτες που πλέουν για να παραδώσουν ανθρωπιστική βοήθεια. Δεν μπορεί να αποφύγει την επιλογή. Έχει υποχρέωση να προστατέψει τα πλοία και να πιέσει για το άνοιγμα ανθρωπιστικής διόδου για τη Γάζα. Δεν έχουμε καμία αταπάτη ότι θα το κάνει από μόνη της. Θα την υποχρεώσουν οι κινητοποιήσεις».

Προηγουμένως είχε μιλήσει μέσω βιντεοκλήσης ο πανεπιστημιακός **Τάκης Πολίτης** από το σκάφος “Παύλος Φύσσας” της ελληνικής αποστολής ο οποίος μεταξύ άλλων επεσήμανε ότι «έχει έρθει η στιγμή που δεν μπορεί να πει κανείς ότι δεν ξέρει τι συμβαίνει. Κανείς δεν μπορεί να πει ότι έχει άλλες δουλειές να κάνει. Μόνη δουλειά για όλη την ανθρωπότητα είναι να σταματήσουμε τη γενοκτονία» καλώντας σε ξεσηκωμό με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις ενάντια στη

σφαγή του Παλαιστινιακού λαού.

Ο **Γιώργος Γώγος**, πρόεδρος της Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ ανέφερε ότι το σωματείο του με απόφαση της γενικής συνέλευσης που πραγματοποιήθηκε την περασμένη εβδομάδα «θα στηρίξει όλες τις ενωτικές κινητοποιήσεις σε περίπτωση επίθεσης στο στόλο» και κάλεσε «να φωνάξουμε δυνατά Λευτεριά στην Παλαιστίνη, στη γενική απεργία της 1ης Οκτώβρη». Τη συνέντευξη Τύπου έκλεισε η ηθοποιός **Δώρα Χρυσικού** διαβάζοντας ένα συγκλονιστικό απόσπασμα από το ημερολόγιο της παλαιστίνιας Ρενάντ Φάρθι.

Οι δράσεις στην Αθήνα συνεχίστηκαν και τις επόμενες ημέρες με κέντρο τον χώρο ενημέρωσης για το **Global Sumud Flotilla** στα Προπύλαια. Από εκεί ξεκίνησε και μια μαζική μοτοπορεία αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και στον στόλο, το απόγευμα του Σαββάτου 27/9. Η μοτοπορεία σταμάτησε στο Σύνταγμα όπου πραγματοποιεί απεργία πείνας ο **Πάνος Ρούτσι**. Οι διαδηλωτές του δήλωσαν την αλληλεγγύη τους κι εκείνος ανταπέδωσε υψώνοντας την Παλαιστινιακή σημαία.

Στέλιος Μιχαηλίδης

100.000 στο Βερολίνο

Περισσότεροι από 100.000 διαδηλωτές πλημμύρισαν το κέντρο του Βερολίνου το Σάββατο 27/9, στη μεγαλύτερη διαδήλωση αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό που έχει γίνει στη Γερμανία από την αρχή της γενοκτονίας.

Το κάλεσμα ήρθε από μια πλατιά συμμαχία περισσότερων από 50 οργανώσεων που απαιτούν «τον τερματισμό κάθε στρατιωτικής συνεργασίας με το Ισραήλ. Αυτό περιλαμβάνει την εισαγωγή, εξαγωγή και διαμετακόμιση όπλων, πυρομαχικών και άλλου στρατιωτικού εξοπλισμού» και ξεκαθαρίζουν ότι «οι ενέργειες της ισραηλινής κυβέρνησης έχουν από καιρό χαρακτηριστεί ως γενοκτονία από εμπειρογνώμονες και διεθνείς οργανισμούς, και το Διεθνές Δικαστήριο τις διερευνά ως τέτοιες. Ενώ είναι σαφές ότι ο ισραηλινός στρατός διαπράττει μαζικές φρικαλεότητες στη Γάζα, η γερμανική κυβέρνηση συνεχίζει να το αρνείται».

«Δείξαμε ότι είμαστε η πλειοψηφία. Ωστόσο, η πραγματική δουλειά ξεκινά τώρα, καθώς πάνω από 100.000 άνθρωποι επιστρέφουν στις οικογένειές τους, στις δουλειές τους, στα πανεπιστήμια, στα σχολεία και στις γειτονιές τους, για να αγωνιστούν με σπασμένο το φόβο και ενισχυμένη αυτοπεποίθηση για την αλληλεγγύη προς την Παλαιστίνη» τόνισε ο **Ραμσί Κιλανί** από την οργάνωση Σοσιαλισμός από τα Κάτω.

27/9 Βερολίνο. Φωτό: Tarek Bae

ΙΤΑΛΙΑ Η εργατική τάξη δείχνει το δρόμο

27/9 Γένοβα. Φωτό: Ultras_antifaa/x

Ο ξεσηκωμός της ιταλικής εργατικής τάξης στο πλευρό της Παλαιστίνης συνεχίστηκε μετά τη μεγάλη γενική απεργία της περασμένης Δευτέρας. Στο Λιβόρνο οι λιμενεργάτες μπλόκαραν με επιτυχία καράβι με σύνδεση ΗΠΑ-Ισραήλ που επρόκειτο να δέσει εκεί.

«Με τον ενθουσιασμό της γενικής απεργίας της Δευτέρας, δέκα χιλιάδες άνθρωποι κατέλαβαν το λιμάνι όπου το αμερικανικό πλοίο επρόκειτο να εκφορτώσει. Την Τετάρτη, ο εκπρόσωπος της κυβέρνησης στην πόλη ανακοίνωσε δημοσίως ότι το πλοίο δεν θα αποβιβαστεί στο λιμάνι του **Λιβόρνο**» δήλωσε στο Socialist Worker ο **Λεονάρντο** που συμμετείχε στην κινητοποίηση. «Ένα εκατομμύριο άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους σε όλη την Ιταλία τη Δευτέρα, με διάφορα λιμάνια, σταθμούς και αυτοκινητόδρομους να είναι αποκλεισμένα. Ακόμη και σε πόλεις που ήταν πολιτικά νεκρές για χρόνια, χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους. Το σημαντικό είναι ότι ο λαός της Ιταλίας ξυπνά, μετά από χρόνια νάρκης. Εκατοντάδες συμμετείχαν στη διαμαρτυρία στο λιμάνι του Λιβόρνο, ακόμη και τις επόμενες ημέρες, όταν η απεργία είχε πλέον τελειώσει. Οι άνθρωποι έρχονταν κατά τη διάρκεια του μεσημεριανού διαλείμματος, πριν ξεκινήσουν τη δουλειά τους ή αμέσως μετά. Αλλά ο αγώνας συνεχίζεται».

Το Σάββατο 27/9 σε σχεδόν 50 ιταλικές πόλεις, χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους για να υποστηρίξουν τον Παλαιστινιακό λαό και τον Παγκόσμιο Στόλο Sumud και να διαμαρτυρηθούν για τη συνενοχή της ιταλικής κυβέρνησης στη γενοκτονία στη Γάζα. Στην **Πάδοβα**, χιλιάδες άνθρωποι συμμετείχαν στη διαδήλωση, καταλαμβάνοντας τον περιφερειακό δρόμο. Στο **Τορίνο**, χιλιάδες άνθρωποι συγκρούστηκαν με την αστυνομία ενώ προσπαθούσαν να φτάσουν στο αεροδρόμιο.

Στη **Μπρέσια**, πάνω από 10.000 διαδήλωσαν στον περιφερειακό δρόμο, κα-

τευθυνόμενοι προς τα κεντρικά γραφεία της εταιρείας όπλων Leonardo Spa. Στη **Σπέτσια**, χιλιάδες διαδήλωσαν κατά της έκθεσης όπλων Seafuture, καταλαμβάνοντας την Piazza Chiodo μπροστά από το στρατιωτικό οπλοστάσιο.

Στη **Γένοβα**, οι λιμενεργάτες εμπόδισαν τη φόρτωση πολεμικού υλικού στο πλοίο Zim New Zealand, καταλαμβάνοντας το τερματικό σταθμό Sprinelli και κηρύσσοντας άμεση απεργία. Το βράδυ, μια πορεία με περισσότερους από 25.000 διέσχισε την πόλη. Στο **Ταράντο**, οι λιμενεργάτες και τα συνδικάτα μπλόκαραν το πλοίο Seasalvia, το οποίο υποτίθεται ότι μετέφερε 30.000 τόνους αργού πετρελαίου με προορισμό την ισραηλινή πολεμική αεροπορία.

Πίεση

Η μεγάλη γενική απεργία της περασμένης Δευτέρας στην Ιταλία και οι πιέσεις που δημιούργησε έφτασαν στο σημείο να αναγκάσουν τον υπουργό Εξωτερικών της Μελόνι να ανακοινώσει την αποστολή φρεγάτας που θα συνοδεύει τα σκάφη του Global Sumud Flotilla. Ανάλογη ανακοίνωση έκανε και η Ισπανία. Όχι ότι η ακροδεξιά ιταλική κυβέρνηση έγινε ξαφνικά σύμμαχος του κινήματος αλληλεγγύης. Ο Ιταλός υπουργός Άμυνας ξεκαθάρισε ότι πρόθεσή των στρατιωτικών πλοίων δεν είναι να έρθουν σε σύρραξη με τα Ισραηλινά, ούτε θα εγκαταλείψουν τα διεθνή ύδατα «σε περίπτωση που ο στόλος αποφασίσει να παραβιάσει τον ισραηλινό αποκλεισμό». Η ίδια η Μελόνι άλλωστε επιτέθηκε στην προσπάθεια του στόλου ως «ανεύθυνη κι επικίνδυνη» και αναπαρήγαγε τις ισραηλινές πιέσεις για παράδοση της ανθρωπιστικής βοήθειας σε σημείο εκτός Γάζας, «προτείνοντας» την Κύπρο και τη διαμεσολάβηση του Λατινικού Πατριarchείου Ιεροσολύμων.

Αλλά η ιταλική εργατική τάξη δείχνει τι μπορεί να καταφέρει ο απεργιακός ξεσηκωμός.

«Στη Γάζα, οι εικόνες της ιταλικής αλληλεγγύης διαδόθηκαν από τηλέφωνο σε τηλέφωνο...»

Την περασμένη Δευτέρα, βρισκόμουν στο δρόμο προσπαθώντας να πιάσω σήμα ίντερνετ στη Νουσεϊράτ, στην κεντρική Λωρίδα της Γάζας – κάτι που έχει γίνει σχεδόν αδύνατο στη Γάζα. Το σπίτ μας είχε μόλις βομβαρδιστεί για τρίτη φορά κατά τη διάρκεια του πολέμου και αναγκαστήκαμε να φύγουμε για δέκατη φορά. Μόλις είχα χάσει τα πάντα για άλλη μια φορά. Η καρδιά μου ήταν βαριά από τη θλίψη και όλα γύρω μου θύμιζαν την απώλεια που μας είχε συμβεί.

Όταν τελικά κατάφερα να συνδεθώ, το κινητό μου πλημμύρισε από βίντεο, φωτογραφίες και ηχητικά μηνύματα από την Ιταλία. Είδα πλήθη ανθρώπων να διαδηλώνουν στους δρόμους, να κυματίζουν παλαιστινιακές σημαίες και να φωνάζουν συνθήματα για την ελευθερία μας. Είδα πλατείες γεμάτες με πανό που έγραφαν «Σταματήστε τον πόλεμο» και «Ελευθερώστε την Παλαιστίνη», και πρόσωπα που έδειχναν ένα μείγμα οργής και ελπίδας. Προσπαθούσαν να μας στείλουν ένα μήνυμα: Σας ακούμε, είμαστε μαζί σας.

Ένωσα τεράστια χαρά. Ήταν η πρώτη φορά που έβλεπα διαδηλώσεις υπέρ της Παλαιστίνης τέτοιας κλίμακας και με τέτοιο αντίκτυπο. Ανεξάρτητα ιταλικά συνδικάτα είχαν κηρύξει 24ωρη απεργία και οι Ιταλοί ανταποκρίθηκαν μαζικά. Σε περισσότερες από 70 ιταλικές πόλεις, οι άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους για να μας δείξουν ότι νοιάζονται για τη Γάζα, ότι υποστηρίζουν τον αγώνα μας, ότι θέλουν να τερματιστεί αμέσως η γενοκτονία.

Δεν ήταν μια χώρα με μουσουλμανική ή αραβική πλειοψηφία. Ήταν μια δυτική χώρα, της

οποίας η κυβέρνηση αρνείται να αναγνωρίσει το παλαιστινιακό κράτος και συνεχίζει να υποστηρίζει το Ισραήλ. Και όμως, ο ιταλικός λαός βγήκε στους δρόμους για εμάς, για να εκφράσει την αλληλεγγύη του προς εμάς.

Αυτή η κινητοποίηση δείχνει ότι η αλληλεγγύη προς τους Παλαιστινίους δεν περιορίζεται σε όσους είναι κοντά μας ή έχουν το ίδιο πολιτισμικό υπόβαθρο, αλλά επεκτείνεται σε ανθρώπους από όλο τον κόσμο, ακόμη και σε μέρη όπου οι πολιτικές ελίτ συνεχίζουν να υποστηρίζουν το Ισραήλ.

Στη Γάζα, αυτές οι σκηνές ιταλικής αλληλεγγύης διαδόθηκαν από τηλέφωνο σε τηλέφωνο, φέρνοντας μια ακτίδα ελπίδας μέσα στα ερείπια, την πείνα και τις βόμβες. Οι άνθρωποι προωθούσαν αυτά τα βίντεο σε εφαρμογές συνομιλίας, παρακολουθώντας με θαυμασμό τα ιταλικά πλήθη. Αυτές οι εικόνες και τα βίντεο έφεραν σπάνια χαμόγελα σε πολλά παλαιστινιακά πρόσωπα. Η αίσθηση ότι δεν είμαστε εντελώς εγκαταλελειμμένοι, ότι ο έξω κόσμος κινητοποιείται για να σταματήσει τον πόλεμο, άρχισε να διαχέεται.

Ενθάρρυνση

Την τελευταία εβδομάδα, παρακολουθούσα επίσης στενά τον Global Sumud Flotilla που κατευθύνεται προς τη Γάζα. Η ιταλική κυβέρνηση άσκησε τεράστια πίεση στην αντιπροσωπεία των 50 Ιταλών πολιτών να παραιτηθούν. Η πλειοψηφία τους αρνήθηκε και τώρα βρίσκονται σε διάφορα πλοία που κατευθύνονται προς εμάς. Είχα επίσης την ευκαιρία να επικοινωνήσω με ορισμένους Ιταλούς δημοσιογράφους που βρίσκονται στο πλοίο, οι οποίοι μου έστειλαν μηνύματα γεμάτα

ενθάρρυνση και ελπίδα, διαβεβαιώνοντάς μας ότι δεν είμαστε μόνοι και ότι υπάρχουν άνθρωποι που συνεχίζουν να αγωνίζονται για εμάς, παρά τις αποστάσεις και τις δυσκολίες.

Οι διαμαρτυρίες και η νηοπομπή δεν ήταν η μόνη ακτίδα ελπίδας από την Ιταλία που έφτασε σε μένα. Τον Ιούνιο, αφού διάβασαν μερικά από τα άρθρα μου, δύο Ιταλοί – ο **Pietro** και η **Sara** – και ο **Fadi**, ένας Παλαιστίνιος που ζει στην Ιταλία, επικοινωνήσαν μαζί μου. Η υποστήριξή τους δεν περιορίστηκε σε λόγια, αλλά ήταν απτή. Με βοήθησαν να μοιραστώ τα κείμενά μου, ώστε να φτάσουν σε περισσότερο κόσμο. Επίσης, με ρωτούσαν συνεχώς για μένα και την οικογένειά μου και μου έστελναν μηνύματα γεμάτα ελπίδα και ενθάρρυνση.

Τον Αύγουστο, με τη βοήθεια των φίλων μου, κατάφερα να δημοσιεύσω την προσωπική μου ιστορία στην ιταλική εφημερίδα Il Manifesto, μοιράζοντας τον πόνο και την αντοχή μας με χιλιάδες αναγνώστες. Πριν από τον πόλεμο, δεν ήξερα πολλά για την Ιταλία. Ήξερα ότι ήταν μια όμορφη χώρα με ενδιαφέρουσα ιστορία και φιλικούς ανθρώπους. Αλλά ποτέ δεν περίμενα να δω τους Ιταλούς να κινητοποιούνται για την Παλαιστίνη, να βγαίνουν στους δρόμους σε μεγάλους αριθμούς για να μας υποστηρίξουν.

Σήμερα, νιώθω θαυμασμό και εκτίμηση για τον ιταλικό λαό. Η συμμετοχή τους σε διαδηλώσεις, η προσωπική τους υποστήριξη και ο ρόλος τους σε πρωτοβουλίες όπως η Global Sumud Flotilla με έκαναν να νιώσω ότι ο αγώνας μας δεν είναι μακριά από τις καρδιές των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο, ότι η διεθνής αλληλεγγύη δεν είναι μόνο λόγια, αλλά πραγματικές πράξεις.

Ελπίζω να δω παρόμοιες διαδηλώσεις και σε άλλες χώρες, να νιώσω ότι ο υπόλοιπος κόσμος βλέπει πραγματικά τα βάσανα μας και υποστηρίζει το δικαίωμά μας στη ζωή, την ελευθερία και την αξιοπρέπεια.

Eman Abu Zayed,
Παλαιστίνια συγγραφέας
από την Γάζα

• Το κείμενο δημοσιεύτηκε στις 28/9 στο Αλ Τζαζίρα

Διαδήλωση στη Γάζα για να σταματήσουν οι Ισραηλινές επιθέσεις. Φωτό: ABC news

Εμπρός για Απεργία για την Παλαιστίνη στις 10 Οκτώβρη ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Στις γειτονιές

Τρίτη 30/9

ΕΞΑΡΧΕΙΑ, κηπάκι Τσαμαδού 7μμ
Ομιλητές: Νασίμ Αλατράς, δημοσιογράφος, Γιώργος Πίττας, δημοσιογράφος Εργατική Αλληλεγγύη,
ΙΛΙΟΝ, **κεντρική πλατεία 7μμ**
Ομιλητές/ριες: Εύη Σάλτα, ταμίας Σωματείου Εργαζομένων Νοσοκομείου Άγιος Σάββας, Χρήστος Κουρنيώτης, μέλος ΔΣ ΟΛΜΕ, Μαρία Καστελιώτη, φοιτήτρια Φιλοσοφικής
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ, **καφετέρια Άλσους Κιντή 7μμ**
Ομιλητές: Γιώργος Ρόδης, ΕΕ ΠΟΕΔΟΥ, Ναίμ Ελγαντούρ, Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας, Μάνος Νικολάου, Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ, **Δημαρχείο (υπόγειο αίθριο) 7.30μμ**
Ομιλητές: Άχμεντ Χασάν, Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, Γιάννης Θεοχάρης, εργαζ. Intracom, Νίκος Μαυρουδής, ΔΣ Συλλόγους Εργαζομένων Δήμου Ν. Ιωνίας, Σωτήρης Κοντογιάννης, εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη

Πέμπτη 2/10

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ, **Πολυδύναμο 7μμ**
Ομιλητές/ριες: Μουσταφά Μπατίχι, Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, Χρίστος Γεωργαλάς, εθελοντής γιατρός στη Γάζα, Φύλλια Πολίτη, δημοσιογράφος
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ, **Σύλλογος Ιμβρίων (Λεωφ. Ε. Βενιζέλου 80) 7.30μμ**
Ομιλητές/ριες: Νάντια Ναζάλ Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, Αναστασία Σιόμου, μέλος Mothers Against Genocide, Γιάννης Σηφακάκης, Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο

Παρασκευή 3/10

ΚΥΨΕΛΗ, **Λόφος Art Project (Βελβενδούς 39) 7μμ**
Ομιλητές/ριες: Δέσποινα Αλυβιζάκη, δημοτική σύμβουλος Αθήνας, Άννα Καρλαύτη, πρόεδρος ΣΕΠΕ «Αθηνά», Στέλιος Μιχαηλίδης, δημοσιογράφος Εργατική Αλληλεγγύη, March to Gaza

Σάββατο 4/10

ΜΑΡΟΥΣΙ, **Το Σπίρτο, Βασ. Σοφίας 81, πλ. Ηρώων 6μμ**
Ομιλητές: Αντνάν Σεχάντε, Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, Δημήτρης Πολυχρονιάδης, πρόεδρος ΣΕΠΕ Αμαρουσίου, Γιώργος Ράγκος, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Κυριακή 5/10
ΝΙΚΑΙΑ, **Μπλόκο Κοκκινιάς 6μμ**
Ομιλητές/ριες: Νάντια Ναζάλ, Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, Μαίρη Πλέσα, αντιπρόεδρος Β'

ΕΛΜΕ Πειραιά, Θωμάς Σιδέρης, δημοσιογράφος, Γιάννης Σηφακάκης, Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο

Δευτέρα 6/10

ΠΑΤΡΑ, **«ΑΓΟΡΑ ΑΡΓΥΡΗ», αιθ. Συνεδριακό (Αγ. Ανδρέου 14), 6.30μμ**
Ομιλητές: Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε, Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, Χάρης Χαλακατεβάκης, ΔΣ Συλλόγου Φοιτητών Αρχιτεκτονικής, Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ, **Τζαμί Καλούτσιανη, 7.30μμ**
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα, ΔΣ Ε

Στις σχολές

Πέμπτη 2 Οκτώβρη

Φιλοσοφική, αίθριο 3μμ
Ομιλητές/ριες: Άννα Καρακατσούλη, αναπλ. καθηγήτρια τμήμα Θεατρικών Σπουδών, Νάντια Ναζάλ Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, Γιώργος Πίττας, δημοσιογράφος εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη

Τρίτη 7 Οκτώβρη

Πάντειο, 3μμ
Ομιλητές/ριες: Ανδρέας Λυμπεράτος, καθηγητής τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας, Φύλλια Πολίτη, δημοσιογράφος

Τετάρτη 8 Οκτώβρη

ΠΑΔΑ 1, κεντρικός διάδρομος έξω από Κ8, 3μμ
Ομιλητές/ριες: Αντώνης Μπόγρης, καθηγητής στη Σχολή Μηχανικών, Νάντια Ναζάλ Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, Γιάννης Σηφακάκης Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο

Στους χώρους δουλειάς

Παρασκευή 3 Οκτώβρη

Αγία Όλγα, 1.30μμ, αμφιθέατρο
Ομιλητές: Μιχάλης Βερβέρης ταμίας Συλλόγου Εργαζομένων, Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης
Γεννηματάς, 1.30μμ, Δυτικό Αμφιθέατρο
Ομιλητές: Χρίστος Αργύρης, ΔΣ συλλόγου εργαζόμενων, Πάνος Γκαργκάνας, εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη

Τρίτη 7 Οκτώβρη

Ευαγγελισμός, 2μμ, Συντριβάνι
Ομιλητές/ριες: εκπρόσωπος Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας, Ζανέτα Λυσικάτου, ΓΣ ΠΟΕΔΗΝ, Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

Σήμερα σε μία επίσκεψη σε σχολείο της Ε' ΕΛΜΕ για να ενημερώσουμε για την γενική πανεργατική απεργία της 1ης Οκτώβρη, μας είπαν οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες επηρεασμένοι και από τη γενική απεργία στην Ιταλία «εμείς, τότε θα κάνουμε μία απεργία για την γενοκτονία στην Παλαιστίνη; Να κλείσουμε τα σχολεία για αυτό το θέμα;». Δύο χρόνια θα συμπληρωθούν από την έναρξη της επίθεσης του Ισραήλ στην Παλαιστίνη. Δύο χρόνια σφαγής αμάχων, δύο χρόνια θηριωδιών και λιμού ήρθαν να προστεθούν σε 77 χρόνια (από το 1948) εκτοπισμών, αποκλεισμών, επιβολής καθεστώτος απαρτχάντ σε βάρος των Παλαιστινίων.

Δύο χρόνια γενοκτονίας ύστερα από 77 χρόνια άδικης και παράνομης κατοχής, συμπληρώνονται σε μία στιγμή που το Ισραήλ, αποκάλυπτα, μιλάει για την εξαφάνιση του λαού της Παλαιστίνης. Μπροστά στην γενοκτονία, την πρώτη του 21ου αιώνα, δύο αντίθετες εικόνες: Από την μία το ΝΑΤΟ και η ΕΕ, οι μεγάλες επιχειρήσεις, οι διεθνείς όμιλοι που κλείνουν επικερδείς συμφωνίες, αναμετρούν συμφέροντα, επιδεικνύουν δύναμη και μοιράζουν τον κόσμο. Και από την άλλη το διεθνές κύμα αλληλεγγύης! Ένα κύμα τεράστιο, ιστορικής σημασίας που έχει διαπεράσει όλες τις κοινωνίες, όλους τους χώρους και έχει πάρει πολλές μορφές.

Οι λαοί μπορούν να δείξουν και δείχνουν την δύναμή τους, εκφράζοντας τον κοινό αποτροπισσμό τους μπροστά στο έγκλημα, παρά την αισχρή προπαγάνδα, την βία και την καταστολή που εξαπολύεται ενάντια στις κινητοποιήσεις και τις διαμαρτυρίες. Ένα ακόμα δείγμα αυτού το δυνατό ρεύματος είναι η Ιταλία, όπου το μεγαλύτερο εργατικό συνδικάτο κήρυξε την Παρασκευή 19/9 απεργία αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Απεργία σε μία χώρα από τα λιμάνια της οποίας φορτώνονται χιλιάδες κοντέινερ με όπλα παρά τα πολλά μπλοκαρίσματα που έχουν πετύχει οι εργάτες εκεί. Σε αυτή τη χώρα που απαγορεύεται η ανθρωπιστική βοήθεια για την Γάζα.

Ο στόλος του Global Sumud Flotilla με την συμμετοχή περισσότερων από 40 χωρών, στον οποίο συμμετέχει και αποστολή από την Ελλάδα, με σκοπό να σπάσει την πολιορκία της Γάζας και

“Εμείς τότε θα κάνουμε απεργία ενάντια στη γενοκτονία»;

να παραχθεί ένα ουσιαστικό πολιτικό αποτέλεσμα, ώστε να ανοίξουν οι διάδρομοι της ανθρωπιστικής βοήθειας και να περάσουν τα είδη που έχουν καιρό τώρα μένει έξω από τα σύνορα. Νωρίτερα η διεθνής πορεία στην Γάζα επιδίωξε το ίδιο. Τον Ιούλιο τα εργατικά σωματεία με την ΕΝΕΔΕΠ μπροστά εμπόδισαν την φορτοεκφόρτωση πολεμικού φορτίου για την Γάζα. Το καλοκαίρι στις 10 Αυγούστου, το κρουαζιερόπλοιο Crown Iris σε κάθε λιμάνι έβρισκε διαδηλωτές και διαδηλώτριες που φώναζαν αποφασιστικά «έξω οι δολοφόνοι» και απαιτούσαν από την κυβέρνηση να πάψει να συνεργάζεται, να στηρίζει και να καλύπτει τον κράτος δολοφόνο.

Αποτελέσματα

Όλα αυτά έρχονται να προστεθούν στα κινήματα αλληλεγγύης, τις πορείες, τα συλλαλητήρια, τις διαμαρτυρίες στην Ευρώπη και την Αμερική. Το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό παράγει αποτελέσματα. Μετά τις αποφάσεις της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, του Καναδά, της Αυστραλίας και άλλων ευρωπαϊκών κρατών στη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ, συνολικά 156 χώρες σε όλο τον κόσμο έχουν προβεί στην αναγνώριση του παλαιστινιακού κράτους. Η Ελλάδα είναι φυσικά εκτός.

Αυτό αφήνει περιθώρια για πανηγυρισμούς και εφησυχασμό; Ασφαλώς όχι. Οι χώρες αυτές είτε ως μέλη του ΝΑΤΟ, είτε ως ιμπεριαλιστές με μακράιωνο ρυθμιστικό ρόλο στην περιοχή, όπως η Βρετανία, έχουν την μεγαλύτερη ευθύνη για την κατάσταση στην Μέση Ανατολή. Η αναγνώριση του παλαιστινιακού κράτους συνδέεται με τις επιδιώξεις και τα συμφέροντά τους στην περιοχή, συμφέροντα που θα ισορροπήσουν μέσα από την μεταξύ τους σύγκρουση και τον ανταγωνισμό. Αυτή η πολιτική τους στάση είναι διαμορφωμένη με όρους και προϋποθέσεις για να επιβάλουν την ισχύ τους και να υπαγορεύσουν τους όρους τους στον παλαιστινιακό λαό και καμία σχέση δεν έχει με την ελευθερία και την ανεξαρτησία της Παλαιστίνης. Βάζουν όρους όπως η αποκήρυξη της Χαμάς

και ο έλεγχος στο ποιος θα αναλάβει την διακυβέρνηση σε ένα ελεγχόμενο από αυτούς παλαιστινιακό κράτος.

Τώρα όπως και πριν δύο χρόνια, ο Παλαιστινιακός λαός έχει ανάγκη από στήριξη και αλληλεγγύη. Σε μία χώρα μάλιστα σαν τη δική μας που είναι από τις πιο πιστές συμμάχους των ΗΠΑ και του ίδιου του Ισραήλ και αδιάντροπα διώκει και καταστέλλει κάθε αντίθετη φωνή, όπως βλέπουμε κι εμείς στην εκπαίδευση που γίνονται διώξεις εκπαιδευτικών επειδή μίλησαν για την Παλαιστίνη.

Ως σωματείο εκπαιδευτικών, ως Ε' ΕΛΜΕ, στηρίζουμε και θα στηρίξουμε κάθε κινητοποίηση προς αυτή την κατεύθυνση. Με στάσεις εργασίας θα δώσουμε την παρουσία μας στην κινητοποίηση της 10ης Οκτωβρίου. Με συζητήσεις μέσα στα σχολεία θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε το μέγεθος του εγκλήματος, την στιγμή που ακόμα και στον κλάδο μας, στον συνδικαλισμό των εκπαιδευτικών, δεν είναι ξεκάθαρες δυστυχώς οι φωνές που καταδικάζουν και μιλάνε για γενοκτονία στη Γάζα. Αναφέρομαι σε παρατάξεις που πρόσκυνται στα κόμματα ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίες στην πρόσφατη γενική συνέλευση της ΟΛΜΕ μιλούσαν για «ανθρωπιστική κρίση» στη Γάζα και κρατούσαν ίσες αποστάσεις.

Αυτό που συμβαίνει στην Γάζα και την Παλαιστίνη είναι πραγματικά ένα όριο για όλους μας. Η αντίδραση στην γενοκτονία είναι ένα χρέος κάθε ανθρώπου που θέλει να λέγεται άνθρωπος. Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι αιτίες που παρήγαγαν την γενοκτονία ως αποτέλεσμά τους είναι ο καπιταλισμός, ο σιωνισμός, ο ιμπεριαλισμός. Μαζί με την αμέριστη στήριξη και την αποφασιστική πάλη μας για τον λαό της Παλαιστίνης δεν πρέπει να ξεχνάμε και προς τα πού και εναντίον ποιων στρέφουμε την δύναμή μας.

Ομιλία της Κωνσταντίας

Κακούρου, πρόεδρου Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, στην εκδήλωση που έγινε στα Πετράλωνα στο πλαίσιο της καμπάνιας για Απεργία για την Παλαιστίνη στις 10/10.

«Θέλουμε δουλειές, όχι βόμβες»

Η προοπτική μιας πανεργατικής απεργίας στις 10 Οκτωβρίου με επίκεντρο την Παλαιστίνη αποτελεί ένα σημαντικό δείγμα αλληλεγγύης και μια κίνηση που ξεπερνά τα στενά εθνικά εργασιακά αιτήματα. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι κομμάτια του εργατικού κινήματος (πρωτοβάθμια σωματεία, κινήσεις αλληλεγγύης) επιδιώκουν να αναδείξουν, μέσω της απεργίας, τη σύνδεση μεταξύ της τοπικής εργασιακής πραγματικότητας και των παγκόσμιων γεωπολιτικών ζητημάτων.

Η φράση "Θέλουμε δουλειές και όχι βόμβες" συμπυκνώνει αυτή τη σύνδεση : Οι πόροι που δίνονται για εξοπλισμούς και στήριξη στρατιωτικών δράσεων θα μπορούσαν να διατεθούν για Υγεία, Παιδεία και τις ανάγκες των εργαζομένων. Η εργατική τάξη στέκεται ενάντια στον πόλεμο και την καταστροφή, υιοθετώντας μια διεθνιστική στάση αλληλεγγύης στον λαό

της Παλαιστίνης. Είναι μια προσπάθεια για απεργία-ρήξη που επιχειρεί να σπάσει τη στήριξη που παρέχουν οι κυβερνήσεις στο Ισραήλ, ακολουθώντας παραδείγματα από λιμενεργάτες σε άλλες χώρες που έχουν αρνηθεί να φορτώσουν πολεμικό υλικό.

Εάν η κινητοποίηση αυτή λάβει μαζικό χαρακτήρα και συμμετάσχουν ευρύτερα συνδικάτα, θα αποτελέσει μια ισχυρή πολιτική παρέμβαση στο εργατικό κίνημα, εντείνοντας την πίεση για την αναγνώριση του Παλαιστινιακού κράτους και την κατάπαυση του πυρός. Είναι μια κίνηση που υπογραμμίζει ότι για μεγάλο μέρος των εργαζομένων, η αλληλεγγύη στους λαούς που δοκιμάζονται δεν είναι απλώς μια δήλωση, αλλά ένα απεργιακό αίτημα που μεταφράζεται σε δράση.

Γιώργος Σέρβος, γιατρός Παίδων Αγλ. Κυριακού

Οργή για τον Στάρμερ

Το ετήσιο συνέδριο του Εργατικού Κόμματος ξεκίνησε την περασμένη Κυριακή στο Λίβερπουλ. Την προηγούμενη μέρα, χιλιάδες άνθρωποι συγκεντρώθηκαν και διαδήλωσαν στην πόλη για να εμποδίσουν το κόμμα που έχει συνδεθεί με την υποστήριξη του στον γενοκτονικό πόλεμο του Ισραήλ και τις μαζικές συλλήψεις των υποστηρικτών της Παλαιστίνης με την κατηγορία της «τρομοκρατίας» να συνεδριάσει με την ησυχία του.

Ο κόσμος συγκεντρώθηκε στο St George's Plateau φωνάζοντας συνθήματα όπως «Θέλουμε δικαιοσύνη- μας λέτε πώς; Σταματήστε να οπλίζετε το Ισραήλ τώρα». «Είμαι εδώ ενάντια στα φρικτά εγκλήματα του Κιρ Στάρμερ. Είναι 100% συνένοχος στη γενοκτονία» δήλωσε η πρώτην ακτιβίστρια στην οργάνωση Palestine Action Σαρίνα, στην εφημερίδα Socialist Worker.

Το συλλαλητήριο πραγματοποιήθηκε λίγο μετά την επίσημη αναγνώριση του παλαιστινιακού κράτους από την βρετανική κυβέρνηση. «Είναι λυπηρό το γεγονός ότι το Εργατικό Κόμμα προσπαθεί να ξεπλύνει τα αιματοβαμμένα χέρια του με μια εντελώς συμβολική χειρονομία» πρόσθεσε η Σαρίνα. «Αλήθεια τι θα έχει απομείνει να αναγνωριστεί από την Παλαιστίνη όσο η γενοκτονία συνεχίζεται;»

Ο Σπιβ, ένας άλλος διαδηλωτής τόνισε ότι δεν πρόκειται για τίποτε άλλο από «μικρά ψίχουλα απελευθέρωσης. Θα έρθει η στιγμή που αυτοί οι άνθρωποι θα δικαστούν στη Χάγη, οπότε τώρα προσπαθούν να μετριάσουν τις προφανείς συνέπειες των γενοκτονικών τους πρακτικών. Το Ισραήλ έχει αποδείξει τι είναι, αλλά το υποστηρίζουν οι ΗΠΑ, οπότε όλοι οι μαλάκες εδώ, στη Γαλλία, στη Γερμανία, σε όλη τη Δύση, το υποστηρίζουν επίσης».

Καθώς η πορεία στο Λίβερπουλ ξεκινούσε προς τις αποβάθρες μια διαδηλώτρια είπε ότι οι Εβραίοι παππούδες της θα «στριφογυρνάνε στους τάφους τους» με αυτά που συμβαίνουν. «Οι Εργατικοί εκφράζουν τη συμπόνια τους αλλά οι πράξεις τους δείχνουν ότι δεν είναι σοβαροί όσον αφορά την απαγόρευση της πώλησης όπλων στο Ισραήλ. Πρέπει να υπάρξει πλήρης εμπάργκο στις εξαγωγές προς το Ισραήλ – πρέπει να στείλουμε στο Ισραήλ το μήνυμα ότι είναι ένα κράτος παρίας» πρόσθεσε.

Σχετικά με την αναγνώριση της Παλαιστίνης κατάκρινε την εμπλοκή του Τόνι Μπλερ στα σχέδια για τη διακυβέρνηση της Γάζας ως «μια μορφή αλαζονείας»: «Τι θέλουν οι Παλαιστίνιοι; Γιατί δεν τους ρωτάνε; Δεν έχουν δικαίωμα στην αυτοδιάθεση»

Συνενοχή

Καθώς η πορεία κατέληγε στο λιμάνι του Λίβερπουλ, η Παλαιστίνια ακτιβίστρια Χανίν είπε: «Το Εργατικό Κόμμα συμπεριφέρεται σαν να πρέπει οι Παλαιστίνιοι να ικετεύουν και να παρακαλάνε για να αναγνωριστούν ως ανθρώπινα όντα με δικαιώματα. Τα λόγια τους είναι άχρηστα. Δεν θα χειροκροτήσουμε τον Στάρμερ και την παρεούλα του επειδή μουρμουρίζουν με μισή καρδιά “αναγνώριση” σχετικά με το παλαιστινιακό κράτος. Η δειλία τους έχει αποκαλυφθεί, η συνενοχή τους έχει γραφτεί στους τάφους κάθε Παλαιστίνιου που δολοφονήθηκε εν ψυχρώ. Η Παλαιστίνη δεν χρειάζεται δυτικούς σωτήρες -η Παλαιστίνη χρειάζεται αλληλεγγύη, πραγματική αλληλεγγύη».

Το Εργατικό Κόμμα προσπαθεί να εμποδίσει οποιαδήποτε συζήτηση στο συνέδριο σχετικά με την Παλαιστίνη, μπλοκάροντας όλα τα ψηφίσματα που έχουν υποβληθεί για την Παλαιστίνη. Ωστόσο, ορισμένοι-ες τσις συνδικαλιστικές ηγεσίες προσπαθούν να κρατήσουν τον Στάρμερ υπό πίεση. Η γ.γ. του συνδικάτου TSSA Marian Eslamdoust, δήλωσε: «Η αναγνώριση από μόνη της δεν αρκεί. Το Εργατικό Κόμμα συνεχίζει να χορηγεί άδειες πώλησης όπλων στο Ισραήλ, συνεχίζει να εμπορεύεται και να παρέχει πολιτική κάλυψη για εγκλήματα πολέμου. Η αναγνώριση πρέπει να σημαίνει ευθύνη. Αν η Βρετανία αναγνωρίζει πραγματικά την Παλαιστίνη, πρέπει να αναλάβει δράση».

Στο ίδιο πνεύμα, ο γενικός γραμματέας του PCS, Martin Cavanaugh, δήλωσε: «Γνωρίζουμε ότι μπορούμε να επιβάλουμε κυρώσεις -το είδαμε όταν έλαβε χώρα η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία. «Αν είναι αρκετό για τη Ρωσία, είναι αρκετό και για το Ισραήλ που έχει αίμα στα χέρια του. Αλληλεγγύη σε όλους όσους έχουν συλληφθεί για διαμαρτυρία κατά της απαγόρευσης της οργάνωσης Palestine Action».

Το άρθρο βασίζεται στο ρεπορτάζ του Arthour Townend για το Socialist Worker

“ΝΕΟ” ΣΧΕΔΙΟ ΤΡΑΜΠ

Από τη “Ριβιέρα” σε μια “Μεταβατική Αρχή” με Μπλερ

Την Δευτέρα 29 Σεπτέμβρη, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, αναμενόταν το αποτέλεσμα της συνάντησης Νετανιάχου-Τραμπ με θέμα την πρόταση των ΗΠΑ για κατάπαυση πυρός στη Γάζα. Αξιωματούχος της Χαμάς δήλωσε ότι η οργάνωση ενημερώθηκε για το σχέδιο, Τραμπ, είναι θετική να προχωρήσει σε συζήτηση αλλά δεν έχει ακόμη λάβει επίσημη πρόταση από τους μεσολαβητές της Αιγύπτου και του Κατάρ.

Μέσα στο ίδιο 24ωρο ο ισραηλινός στρατός δολοφόνησε στην Γάζα 50 Παλαιστίνιους και τραυμάτισε άλλους 180 ενώ σφυροκοπούσε για ακόμη μια φορά το μεγαλύτερο ιατρικό συγκρότημα της Γάζας, το Άλ Σίφα με τους γιατρούς του νοσοκομείου να κάνουν λόγο για «φρικτές σκηνές. «Έχουμε μια πραγματική ευκαιρία για μεγαλεία στη Μέση Ανατολή» δήλωνε λίγες ώρες νωρίτερα ο Τραμπ ενώ ήταν καθ' οδόν προς το γκολφ κλαμπ του.

Το μόνο βέβαιο είναι ότι τα «μεγαλεία» του Τραμπ για την Παλαιστίνη, παρότι χτισμένα και δεμένα με το αίμα τους, δεν περιλαμβάνουν τους ίδιους τους Παλαιστίνιους.

Το σχέδιο 21 σημείων των ΗΠΑ - που παρουσιάστηκε σε Άραβες και μουσουλμάνους ηγέτες κατά τη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ την περασμένη εβδομάδα- σύμφωνα με τον ειδικό απεσταλμένο των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή, Γουίτκοφ έχει «διευρυμένη υποστήριξη». Ενώ σύμφωνα με τον γάλλο πρόεδρο Μακρόν είναι «συμβατό» με τη διακήρυξη της Νέας Υόρκης που πέρασε το ίδιο διάστημα από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ.

Τα σχέδια που προτείνουν ΗΠΑ, ΕΕ

και αραβικά καθεστώτα στο Ισραήλ, στις διάφορες εκδοχές τους, προβλέπουν εκεχειρία, άμεση επιστροφή των ζωντανών και πεθαμένων ισραηλινών ομήρων και στη συνέχεια σταδιακή απόσυρση του ισραηλινού στρατού από την Γάζα -εκεχειρία που, φυσικά, ανά πάσα στιγμή θα κινδυνεύει από μονομερή καταπάτηση εκ μέρους του Ισραήλ, όπως συνέβη και πριν από ενάμισι χρόνο.

Απυρόβλητο

Οι ΗΠΑ που αντιτίθενται σθεναρά στην αναγνώριση Παλαιστινιακού κράτους, φαίνονται να εγκαταλείπουν την ιδέα του μαζικού εκτοπισμού των Παλαιστινίων από την Γάζα, ιδέα που έχει επανειλημμένα μεθοδεύσει το Ισραήλ και με την οποία συνηθίζει να φλερτάρει ο Τραμπ. Αλλά μαζί με τους ευρωπαίους και τους άραβες ηγέτες διεκδικούν να έχουν όλοι μαζί το πάνω χέρι στην Λωρίδα της Γάζας και στην Παλαιστίνη -προς όφελος του γενοκτονικού κράτους-απαρτχάιντ που μένει στο απυρόβλητο.

Οι «διεθνείς» αυτοί «μεσολαβητές» που υποτίθεται θέλουν να τερματίσουν τους ισραηλινούς εποικισμούς στη Δυτική Όχθη και την εθνοκάθαρση στην Γάζα, στην ουσία αντιμετωπίζουν τους Παλαιστίνιους ως αν- χειρότεροι αποικιοκράτες των αρχών του περασμένου αιώνα. Η λέξη «αυτοδιάθεση» είναι απαγορευμένη αν μιλάμε για την Παλαιστίνη.

Η πιο χοντροκομμένη και γελοία εκδοχή του τι σκέφτονται προβλέπει το κουμάντο στην Γάζα να έχει για διάστημα πέντε ετών μια Διεθνής Μεταβατική Αρχή στην οποία θα προΐσταται ο Τόνι Μπλερ(!) ή και εκπρόσωποι των αραβικών καθεστώτων που σε κά-

θε περίπτωση θα αναλάβουν να χρηματοδοτήσουν την ανοικοδόμηση της Γάζας. Άλλες εκδοχές προβλέπουν κυβέρνηση «Παλαιστίνιων τεχνοκρατών» (κάτι στο οποίο έχει συμφωνήσει η Χαμάς) ή και κυβέρνηση της Παλαιστινιακής Αρχής κάτι το οποίο με αρκετά ντροπιαστικό τρόπο εποφθαλμιά ο πρόεδρος Αμπάς. Άλλοι μια «Νέα Παλαιστινιακή Αρχή» κομμένη και ραμμένη εντελώς στα μέτρα του Τραμπ και του Ισραήλ.

Και τα δύο σχέδια προβλέπουν πλήρη αφοπλισμό της Χαμάς και όλων των Παλαιστινιακών οργανώσεων και αντικατάστασή τους από στρατό και αστυνομία που θα στείλουν κάποια από τα αραβικά κράτη που θα αναλάβουν την εκπαίδευση Παλαιστινιακής αστυνομίας. Ενώ και τα δύο αφήνουν, τουλάχιστον στα λόγια, να υπονοηθεί ότι αυτό δεν θα σημαίνει πολιτική διάλυση της Χαμάς -με τον Τραμπ να δηλώνει ότι η τωρινή ηγεσία της ότι μπορεί να λάβει αμνηστία αν φύγει από την Γάζα- ποιός μπορεί να τους έχει εμπιστοσύνη μετά την οργανωμένη ενέδρα που έστησαν στους διαμεσολαβητές στο Κατάρ;

Σε κάθε περίπτωση ακόμα και Παλαιστινιακές να είναι οι κυβερνήσεις, δεν θα βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο του Παλαιστινιακού λαού. Θα βρίσκονται κάτω από τον άμεσο έλεγχο των ΗΠΑ -δηλαδή του Ισραήλ- και των συγγενών αραβικών καθεστώτων με τα οποία θα μπορεί να επανεκκινήσει τις Συμφωνίες του Αβραάμ αφού πείσει το Ισραήλ και την ακροδεξιά κυβέρνηση Νετανιάχου να σταματήσει τις επιθέσεις του σε αυτά. Επιπλέον οι ΗΠΑ επιμένουν την διάθεση της τροφής να μην την έχει η UNRWA και ο ΟΗΕ αλλά να υποχείρια των ΗΠΑ και του Ισραήλ που την έχουν και τώρα.

Η εξέλιξη δείχνει την πίεση που αντιμετωπίζουν πλέον οι δυτικές και αραβικές κυβερνήσεις να βάλουν τέρμα στη γενοκτονία στην Γάζα, βλέποντας το Νετανιάχου να μην μπορεί να νικήσει και «να τελειώνει στα γρήγορα», όπως έλεγε ο Τραμπ, στην Γάζα. Τώρα είναι η στιγμή το κίνημα αλληλεγγύης να πιέσει ακόμη περισσότερο να σταματήσει η γενοκτονία και ταυτόχρονα να απαιτήσει ένα ελεύθερο παλαιστινιακό κράτος από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο και αυτοδιάθεση για τον παλαιστινιακό λαό.

Γιώργος Πίπτας

Διαδήλωση έξω από το συνέδριο των Εργατικών στην Βρετανία. Φωτό: Socialist Worker

Πανεργατική απεργία 1 Οκτώβρη

Φτάνουμε στην πανελλαδική- πανεργατική απεργία την 1η Οκτώβρη. Είναι μια πανεργατική που έρχεται μέσα σε ένα κλίμα αναβρασμού που δίνει ώθηση στο να είναι μία απεργία-σεισμός. Οι κινητοποιήσεις στο πλευρό του απεργού πείνας Πάνου Ρούτσι, για δύο συνεχόμενες Κυριακές στο Σύνταγμα και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, αναδεικνύουν την οργή απέναντι σε μία κυβέρνηση που κοροϊδεύει τους γονείς των Τεμπών μη ικανοποιώντας τα αιτήματά τους, υπογραμμίζουν την αγανάκτηση για τα εγκλήματα των φονικών ιδιωτικοποιήσεων και στις μεταφορές.

Παράλληλα, ο στόλος *Sumud* κάνει το ταξίδι του για να σπάσει τον αποκλεισμό της Γάζας και το εργατικό κίνημα στη Γαλλία, την Ιταλία και αλλού απεργεί μπλοκάροντας τα πάντα και δείχνοντας ποιος έχει τη δύναμη για να επιβάλει το τέλος της γενοκτονίας, να σταματήσουν οι σχέσεις με το κράτος-τρομοκράτη του Ισραήλ.

Η απεργία της 1ης Οκτώβρη ενώνει όλα τα ρυάκια που βρέθηκαν στον δρόμο το προηγούμενο διάστημα. Από τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα που διεκδικούν αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας και ΣΣΕ, απέναντι στο νέο νομοσχέδιο που απειλεί να καθιερώσει το 13ωρο. Μέχρι τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία που παλεύουν ενάντια στη διάλυση της δημόσιας Υγείας και διεκδικούν αυξήσεις- προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, τους εκπαιδευτικούς που παλεύουν ενάντια στη διάλυση των σχολείων αντιμέτωποι με διώξεις και πειθαρχικά, τους εργαζόμενους στους δήμους που παλεύουν για μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων και αύξηση στη χρηματοδότηση.

Η κυβέρνηση δεν μπορεί πλέον να πείσει κανέναν για την πολιτική που ακολουθεί. Το νομοσχέδιο για τις 13 ώρες έρχεται σε μια χρονιά που καταγράφεται ρεκόρ εργατικών ατυχημάτων. Μόλις τη βδομάδα που πέρασε, μέσα σε 4 μέρες σημειώθηκαν 4 εργατικοί θάνατοι. Ο θάνατος του 20χρονου εργάτη στο BlueStar Chios, παρέλησε το λιμάνι του Πειραιά με τα ναυτεργατικά σωματεία ΠΕΜΕΝ και ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ να βγαίνουν σε απεργία στις 25 Σεπτέμβρη. Στη Λάρισα εργάτης σκοτώθηκε ενώ δούλευε με αλυσπρίονο, ενώ την ίδια μέρα 70χρονος βρέθηκε νεκρός ενώ εκτελούσε εργασίες σε πάρκο εγκατάστασης φωτοβολταϊκών στις Νέες Καρυές. «Αυτή είναι η διευκόλυνση – η “δίκαιη” που προτείνει το νέο αντεργατικό τερατούργημα, που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στο θάνατο!», σχολίασε το Συνδικάτο Οικοδόμων. Στις 25 Σεπτέμβρη 53χρονος χειριστής κλαρκ εντοπίστηκε νεκρός σε εργοστάσιο της Αταλάντης. Την επόμενη μέρα το Εργατικό Κέντρο Λαμίας προχώρησε σε 24ωρη απεργία.

Το σύνθημα “Τα κέρδη τους ή οι ζωές μας” έρχεται ξανά στο προσκήνιο. Η απεργία της 1ης Οκτώβρη θα συνδέσει όλα τα ρυάκια που παλεύουν ενάντια στη διάλυση και θα τα μετατρέψει σε ποτάμι ανατροπής. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται και ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, οργανώνοντας από τώρα τη συνέχεια των απεργιακών κινητοποιήσεων στις 10 Οκτώβρη, στο πλευρό της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδος και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο. Όπως σημειώνει στο κάλεσμα του: «Στην ΔΕΘ οι δρόμοι γέμισαν από εργαζόμενους που έστειλαν το μήνυμα ότι θα συνεχίσουν μέχρι να τους ανατρέψουμε. Την

ίδια ώρα, η κραυγή “Δολοφόνοι, δολοφόνοι” αντηχούσε παντού σε όλες τις πόλεις από το κάλεσμα των συγγενών των θυμάτων των Τεμπών. Ο Άδωνις αναγκάζεται να επιστρατεύει τα ΜΑΤ για να κάνει φιέστες στα νοσοκομεία. Η οργή ενάντια σε αυτήν την κυβέρνηση ξεχειλίζει σε κάθε χώρο δουλειάς, και γειτονιά. Την 1η Οκτώβρη, αυτή η οργή θα πρέπει να γίνει η οργανωμένη δύναμη της εργατικής τάξης που θα βάλει λουκέτο σε όλους τους χώρους δουλειάς, και θα πλημμυρίσει τους δρόμους. Γιατί μόνο η εργατική τάξη και οι απεργιακοί της αγώνες μπορούν να ανατρέψουν αυτήν την μισητή κυβέρνηση και όχι η αναμικτή αντιπολίτευση. Οργανώνουμε τους χώρους μας για να δώ-

Συγκεντρώσεις

Αθήνα 11πμ Πλ. Κλαυθμώνος
Θεσσαλονίκη 10.30πμ ΕΚΘ
Γιάννενα 10.30πμ ΕΚΙ
Πάτρα 10.30πμ Πλ. Γεωργίου
Χανιά 10.30πμ Πλ. Αγοράς
Βόλος 10.30πμ Πλ. Ελευθερίας
Ξάνθη 10.30πμ ΕΚ Ξάνθης
Αλεξανδρούπολη 10.30πμ ΕΚ Έβρου
Ηράκλειο Κρήτης 10πμ Εργατικό Κέντρο

σουμε συνέχεια στις 10 Οκτώβρη με νέα πανεργατική απεργία. Αντή τη φορά μας καλεί η Παλαιστινιακή Παροικία και η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο να προχωρήσουμε σε απεργία, για να απαιτήσουμε να σταματήσει κάθε ελληνική στήριξη της κυβέρνησης Μητσοτάκη, οικονομική, στρατιωτική διπλωματική, στο κράτος δολοφόνο του Ισραήλ.

Να ανοίξουμε τον δρόμο για την εργατική προοπτική, απέναντι στους διάφορους μεσσίες που εμφανίζονται τον τελευταίο καιρό και θέλουν να μας πείσουν ότι με εθελοντική “Πατριωτική Εισφορά” από τους πλούσιους, θα αλλάξουν τα πράγματα υπέρ των εργαζόμενων. Η προοπτική μας δεν είναι ένας επόμενος διαχειριστής της κρίσης αυτού του συστήματος αλλά να πάρει η εργατική τάξη στα χέρια της, τον έλεγχο όλης της κοινωνίας για να την βάλει να λειτουργεί χωρίς το κριτήριο του κέρδους αλλά με κριτήριο τις ανάγκες όλης της κοινωνίας».

Σοφία Γαρμπή

Την Τρίτη 29/9, στο διοικητικό συμβούλιο του σωματείου, πήραμε απόφαση για τη συμμετοχή του νοσοκομείου μας στην απεργία της 1η Οκτώβρη με συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος. Επίσης, κάναμε συζήτηση για τη λειτουργία του νοσοκομείου και συγκεκριμένα για το καθεστώς λειτουργίας των εξωτερικών ιατρείων του νοσοκομείου.

Πήραμε απόφαση για συμμετοχή στις απεργιακές κινητοποιήσεις της 10ης Οκτώβρη με στάση εργασίας από τις 12 μέχρι τις 3, για να δείξουμε ότι και οι υγειονομικοί είμαστε στο πλευρό της Παλαιστίνης, να απαιτήσουμε να σταματήσει κάθε συνεργασία με το κράτος-τρομοκράτη του Ισραήλ και να δοθούν λεφτά για τις ανάγκες μας και όχι για βόμβες και εξοπλισμούς. Τις προηγούμενες μέρες κάναμε εκδήλωση στο νοσοκομείο για τη συζήτηση και την οργάνωση των δράσεων και των απεργιακών κινητοποιήσεων. Η συμμετοχή στην εκδήλωση αλλά και η ανταπόκριση από τις εξορμήσεις μας δείχνουν την ανάγκη που υπάρχει για πρωτοβουλίες απέναντι στην κυβέρνηση και την διάλυση που έχει επιβάλει. Καινούργιος κόσμος μας προσεγγίζει δείχνοντας ότι η παρουσία μας έχει αναβαθμιστεί μέσα στο νοσοκομείο, εξαιτίας της στάσης μας και των δράσεων που προτείνουμε.

Πηνελόπη Κουτσουδάκη,
γιατρός, μέλος ΔΣ σωματείου εργαζομένων Δρομοκαίτειο

Το σωματείο μας στην Intracom Telecom καλεί στην απεργία την 1η Οκτώβρη. Βασικός λόγος για την απεργία είναι οι 13 ώρες δουλειάς που δεν πρέπει να περάσει σαν νομοσχέδιο. Την ίδια στιγμή όμως, από τις απεργιακές κινητοποιήσεις που κάναμε στην εταιρεία το καλοκαίρι, δεν έχουν ακόμα ικανοποιηθεί τα αιτήματά μας.

Είχαμε μείνει 1,5 με 2 μήνες απλήρωτοι, υπάρχουν υπερωρίες που ακόμη δεν έχουν δοθεί, οδοιπορικά και διατακτικές. Και κυρίως παλεύουμε για την υπογραφή ΣΣΕ. Υπάρχει μία κίνηση μέσα στο σωματείο και την εταιρεία, ο κόσμος είχε στηρίξει τις κινητοποιήσεις για την Παλαιστίνη. Πιστεύω θα απεργήσουν πολλοί από την εταιρεία, είναι και πρόσφατες οι απεργίες που είχαμε κάνει το καλοκαίρι. Έχει αλλάξει κάπως το κλίμα μέσα στη δουλειά και αυτό γιατί ερχόμαστε αντιμέτωποι καθημερινά με προβλήματα και στον χώρο εργασίας μας και συνολικά.

Βαγγέλης Παπαδόγιαννης,
εργαζόμενος στην Intracom Telecom

Την Τετάρτη 1 Οκτώβρη θα βρισκόμαστε στην πλατεία Κλαυθμώνος για τρεις λόγους. Πρώτον για το ίδιο το νομοσχέδιο, το οποίο αφορά και τους εργαζόμενους στον Δημόσιο τομέα. Έχουμε δει και στο παρελθόν ότι όποια επίθεση ξεκινάει από τον ιδιωτικό, προσπαθούν έπειτα να τη φέρουν στο δημόσιο.

Ήδη έχουμε να αντιμετωπίσουμε το σκληρό πειθαρχικό δίκαιο που έφερε η κυβέρνηση μέσα στο καλοκαίρι. Δεύτερον, η ίδια η συμμετοχή της ΑΔΕ-ΔΥ στην απεργία, δίνει τη δυνατότητα για διεκδίκηση των πάγιων αιτημάτων των δημοσίων υπαλλήλων, τη διεκδίκηση αυξήσεων και προσλήψεων, τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Η απεργία αυτή όμως είναι και η διεκδίκηση των συνολικών πολιτικών μας αιτημάτων, της ανατροπής αυτής της μισητής κυβέρνησης, η οποία στηρίζει τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, φέρεται ξεδιάντροπα στους γονείς των Τεμπών, και εφαρμόζει τη ρατσιστική της πολιτική, ανοίγοντας τον δρόμο στην ακροδεξιά. Γι αυτό θέλουμε να την γκρεμίσουμε.

Στην υπηρεσία μου τη ΓΔΗΛΕΔ, η οποία ανήκει στην ΑΑΔΕ, κάναμε γύρα ενημέρωσης των εργαζομένων την περασμένη Παρασκευή. Το κλίμα ήταν ενθαρρυντικό. Όσοι μιλήσαμε εμπνεόντουσαν από τη συνολική πολιτική εικόνα για ανατροπή της κυβέρνησης, από τις κινητοποιήσεις στο πλευρό του απεργού πείνας Πάνου Ρούτσι, ενώ έλεγαν επίσης ότι η 1η Οκτώβρη χρειάζεται να είναι μία νέα 28 Φλεβάρη. Την Δευτέρα θα κάνουμε νέα γύρα ενημέρωσης με την επιτροπή αγώνα που έχουμε φτιάξει για την απεργία.

Νίκος Τουρνάς,
εργαζόμενος στην ΑΑΔΕ, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ

στο δρόμο για την Ανατροπή

Την Τετάρτη 1η του Οκτώβρη οι ηθοποιοί θα βρισκόμαστε μαζί στην μεγάλη πανεργατική απεργία. Με κεντρικό πρόταγμα να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση Μητσοτάκη που καθημερινά προσπαθεί να ισοπεδώσει τα κεκτημένα της τάξης μας ενώ την ίδια στιγμή κάνει πλάτες στη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού.

Οι μάταιες προσπάθειες να διατυμπανίσουν τα 13ωρα ως ελεύθερη επιλογή που "οι ίδιοι οι εργαζόμενοι το ζητάνε χρόνια", θα βρουν την απάντησή τους στο δρόμο. Η εργατική τάξη που βιώνει καθημερινά την ακρίβεια, την διάλυση κάθε δημόσιου αγαθού, τις ρατσιστικές κορώνες και τις κρατικές δολοφονίες γνωρίζει τον εχθρό της και, ειδικά, μετά την μεγαλειώδη απεργία της 28ης Φλεβάρη τον κλόνισε ανεπανόρθωτα. Η απεργία της 1ης του Οκτώβρη είναι η καταλληλότερη στιγμή για να ξεκινησουμε την άμεση κλιμάκωση των αγώνων μέχρι τον επόμενο σταθμό της 10ης Οκτώβρη, όπου θα δώσουμε διεθνώς την απάντηση απέναντι στο κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ.

Κωνσταντίνος Μαυρόπουλος, ηθοποιός, Ανατρεπτική Συσπειρώση Ηθοποιών

Την προηγούμενη Τετάρτη κάναμε γενική συνέλευση στον Δήμο Αγίας Παρασκευής. Κύριο θέμα συζήτησης ήταν η συμμετοχή μας στην απεργία την 1η του Οκτώβρη, όπου πήραμε απόφαση συμμετοχής.

Μαζί, αποφασίσαμε τη συμμετοχή μας στις απεργιακές κινητοποιήσεις της 10ης Οκτώβρη στο πλευρό της Παλαιστίνης, ενώ φτιάξαμε και οργανωτική επιτροπή. Βασικοί λόγοι της συμμετοχής μας στην απεργία είναι η οικονομική δυσπραγία στο Δημόσιο, η γενοκτονία στην Παλαιστίνη, η αξιολόγηση και το νέο πειθαρχικό δίκαιο που διώκει αυθαίρετα τους εργαζόμενους και ποινικοποιεί την συνδικαλιστική και πολιτική δράση. Βλέπουμε ότι έχουν ξεκινήσει ήδη οι διώξεις με το πρόσφατο περιστατικό δίωξης συναδέλφισσας στον δήμο Ηλιούπολης. Θέλουν να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους, ενώ παράλληλα εφαρμόζουν μία εντελώς

αντεργατική πολιτική. Στον Δήμο Αγίας Παρασκευής όλο το προηγούμενο διάστημα βρισκόμασταν σε κινητοποιήσεις απέναντι στα περιστατικά εκφοβισμού συναδέλφων. Αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε στο σημείο που ο Δήμαρχος στο δημοτικό συμβούλιο παραδέχτηκε πως η τριμελής επιτροπή που σύστησε για να διερευνήσει τα περιστατικά εκφοβισμού ήταν στην πραγματικότητα για τη δική του πληροφόρηση και όχι για την ουσιαστική επίλυση του ζητήματος. Σαν Σύλλογος, είχαμε προβλέψει τις ενέργειες του Δημάρχου και είχαμε αρνηθεί να συμμετάσχουμε στην επιτροπή.

Μετά την 1η Οκτώβρη θα συνεχίσουμε με νέα γενική συνέλευση την Πέμπτη 2/10, με δίωρη στάση εργασίας από τις 8 μέχρι τις 10 για να οργανώσουμε τη συνέχεια των κινητοποιήσεων μας.

Χριστίνα Κυριαζή,
μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων
Δήμου Αγίας Παρασκευής

Σαν Αγωνιστική Κίνηση για την Υγεία, αντιλαμβανόμαστε τις μάχες εντός του νοσοκομείου μας ως αλληλένδετες με τις κεντρικές οικονομικές και πολιτικές μάχες που δίνει η τάξη μας στην Ελλάδα και διεθνώς.

Αποτέλεσμα του σχεδίου τους για καθολική διάλυση του ΕΣΥ και ξεπουλήματος του σε ιδιώτες είναι οι τραγικές ελλείψεις σε τραυματιοφορείς και νοσηλευτικό προσωπικό, στην Τεχνική υπηρεσία, στον επισιτισμό. Το ίδιο και οι ελλείψεις στο Μικροβιολογικό εργαστήριο, στον υλικοτεχνικό εξοπλισμό, στη συντήρηση του κτιρίου. Η απάντησή μας είναι κανένας συμβιβασμός με την κανονικότητά τους, από τα κάτω οργάνωση ενός ενιαίου αγώνα όλων των εργαζόμενων του νοσοκομείου από τα πιο μικρά μέχρι τα πιο μεγάλα. Για αυτό το προηγούμενο διάστημα διεκδικήσαμε και πετύχαμε, μέσω της συνέλευσης των ειδικευομένων και της συνέλευσης του Συλλόγου εργαζομένων, να εξασφαλίσουμε τη δωρεάν διεξαγωγή εξειδικευμένων εξετάσεων, με κάλυψη των εξόδων από το νοσοκομείο, ένα άλλοτε μεγάλο οικονομικό βάρος για τους νοσηλευόμενους ασθενείς.

Για αυτό οργανώνουμε την Απεργία την 1η Οκτώβρη, μαζεύοντας υπογραφές για Γενική Συνέλευση ώστε να εμπλακούμε όλες/οι στην οργάνωση της και προτείνουμε να είναι η αρχή για απεργιακές κινητοποιήσεις διαρκείας στο χώρο μας. Στις 25/09, έγινε Γενική Συνέλευση όπου συζητήθηκαν πολλά προβλήματα σε όλα τα επίπεδα λειτουργίας του Αιγινήτειου και αποφασίστηκε στη 1η του Οκτώβρη, να ανασταλεί κάθε τακτική λειτουργία του νοσοκομείου και το γραφείο κίνησης να αναβάλλει τις τακτικές εισαγωγές και να μη λειτουργήσουν τα ιατρεία. Αποφασίστηκε επίσης εκ νέου συνέλευση για να σχεδιάσουμε ένα πρόγραμμα κινητοποιήσεων με διάρκεια και πραγματικό μπλοκάρισμα της τακτικής λειτουργίας του νοσοκομείου, με αίτημα την άμεση πρόσληψη προσωπικού. Επίσης αποφασίστηκε να γίνει εκδήλωση από το σωματείο για την Παλαιστίνη και τη σημασία της πολιτικής απεργίας στο σταμάτημα της στήριξης της χώρας μας στο κράτος δολοφόνο του Ισραήλ.

Μύρτω Μαργέλη,

ειδικευόμενη γιατρός, Αγωνιστική Κίνηση για την Υγεία στο Αιγινήτειο νοσοκομείο

ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΛΙΜΑΝΙΑ ΜΑΖΙ

Άλλος ένας εργάτης νεκρός στο λιμάνι για τα κέρδη των εφοπλιστών. Την Τετάρτη το πρωί ένας νέος ναυτεργάτης 20 χρονών καθαριστής μηχανής σκοτώθηκε στο πλοίο «BLUE STAR CHIOS» όταν εγκλωβίστηκε σε υδατοστεγή πόρτα. Όλο και μεγαλώνει ο κατάλογος με τα συνεχή θανατηφόρα περιστατικά στο λιμάνι.

Η κυβέρνηση και οι εφοπλιστές δεν διστάζουν να υπονομεύουν διαρκώς τις συνθήκες ασφαλείας στα πλοία για χάρη της κερδοφορίας τους. Είναι σκέτη πρόκληση η κυβέρνηση να κατεβάζει νομοσχέδιο που περιλαμβάνει ακόμα και 13 ώρες δουλειά την στιγμή που ξέρουμε ότι η εντατικοποίηση, τα εξαντλητικά ωράρια, ο ελάχιστος χρόνος ανάπαυσης και συνολικά οι συνθήκες εργασίας των ναυτεργατών είναι υπεύθυνες για τα χαμένες ζωές εργατών και μια σειρά τραυματισμούς.

Η απάντηση της πλειοψηφίας των ναυτεργατικών σωματείων ήταν άμεση με την κήρυξη 24ωρης απεργίας στο λιμάνι. Κανένα πλοίο δεν έφυγε και οι επιβάτες που κατέφθαναν στο λιμάνι για να ταξιδέψουν δήλωναν την στήριξη, την αλληλεγγύη και την συμ-

παράσταση τους στους ναυτεργάτες. Επόμενος σταθμός η απεργία την Τετάρτη 1η Οκτώβρη.

Την ώρα που ξεκινούσε η απεργία στο λιμάνι, οι λιμενεργάτες στη Cosco προχωρούσαν σε μαζική γενική συνέλευση για να οργανώσουν τα επόμενα βήματα τους. Το λιμάνι θα κλείσει από την μία άκρη μέχρι την άλλη την Τετάρτη στη γενική απεργία. Το σωματείο της ΕΝΕΔΕΠ πέρα από την οργάνωση της απεργίας ενημέρωσε για τον συντονισμό των λιμενεργατών στη Γένοβα με την συμμετοχή πέρα από τους λιμενεργάτες στο λιμάνι του Πειραιά, τους λιμενεργάτες από την Γένοβα, από λιμάνια της Ισπανίας, από την Μασσαλία, την Κύπρο, το Μαρόκο και την Γερμανία. Μια σημαντική πρωτοβουλία για να μπλοκάρει συνολικά την αποστολή όπλων και χρήσιμων υλικών για την βιομηχανία του Ισραήλ. Ήδη η γενική απεργία που έγινε στην Ιταλία έδειξε την δύναμη της εργατικής τάξης και ο συντονισμός των λιμενεργατών μπορεί να αποτελέσει βήμα μπροστά σε αυτή την προσπάθεια. Η πρωτοβουλία για απεργία στις 10 του Οκτώβρη εδώ χρειάζεται να αγκαλιαστεί απ'όλα τα συνδικάτα του λιμανιού και από κάθε εργατικό χώρο.

Φωτό: Γιάννης Λιάκος/In Time

ΚΡΑΤΙΚΟ ΝΙΚΑΙΑΣ

Στο δρόμο της Γαλλίας και της Ιταλίας

Σε στάση εργασίας από τις 12 μέχρι τις 3 την Τετάρτη 24 Σεπτέμβρη και σε συγκέντρωση στο προαύλιο του νοσοκομείου προχώρησαν οι εργαζόμενοι του Κρατικού Νοσοκομείου Νίκαιας διεκδικώντας μαζικές προσλήψεις, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων χωρίς όρους και προϋποθέσεις, αυξήσεις στους μισθούς, επαναφορά 13ου και 14ου μισθού, ένταξη όλων των υγειονομικών στα ΒΑΕ.

Στη συγκέντρωση βρέθηκαν εργαζόμενοι του νοσοκομείου με το πανό του σωματείου τους. Τον λόγο στη συγκέντρωση πήραν η πρόεδρος του συλλόγου εργαζομένων του Κρατικού Νοσοκομείου Νίκαιας, **Μαρία Αγογιάννη**, καθώς και εκπρόσωποι από την ΠΟΕΔΗΝ, την ΟΕΝΓΕ, σωματεία και δημοτικές κινήσεις. Ανάμεσα τους, εκπρόσωπος από το Εργατικό Κέντρο Πειραιά ο οποίος μεταξύ άλλων αναφέρθηκε στον θάνατο 20χρονου καθαριστή μηχανής στο

πλοίο Blue Star Chios και κάλεσε σε στήριξη στην απεργία που προκήρυξαν τα σωματεία ΠΕΜΕΝ και ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ από τις 11πμ της Τετάρτης 24 Σεπτέμβρη μέχρι τις 11 πμ της Πέμπτης (25/9). Όλες οι τοποθετήσεις κατέληξαν σε κάλεσμα στην πανεργατική απεργία την 1η του Οκτώβρη ενάντια στο 13ώρο που πάει να φέρει η κυβέρνηση.

Στη συνέχεια, η **Κατερίνα Θωίδου**, από την δημοτική κίνηση "Ανταρσία στην Κοκκινιά", πήρε τον λόγο στη συγκέντρωση τονίζοντας πως η απάντηση στη διάλυσή των νοσοκομείων χρειάζεται να είναι απεργιακή για να ανατραπεί η δολοφονική κυβέρνηση. Παράλληλα έδωσε τον τόνο για τη συνέχεια, καλώντας αρχικά στην πανελλαδική πανεργατική απεργία την 1η Οκτωβρίου και στη συνέχεια στο τετραήμερο δράσης για την Παλαιστίνη 7-10 Οκτώβρη. «Η αρχή έχει γίνει από την Γαλλία και την Ιταλία που με τις απεργίες τους οι εργάτες μπλοκάρανε τα πάντα. Ήδη σωματεία της εκπαιδεύσης και σε δήμους έχουν πάρει αποφάσεις για απεργιακές κινητοποιήσεις στις 10 του Οκτωβρη, μπορούμε να απλώσουμε αυτήν την προσπάθεια για να σταματήσουμε τη συνεργασία της κυβέρνησης με το κράτος τρομοκράτη του Ισραήλ», ανέφερε μεταξύ άλλων στην τοποθέτησή της.

Πρόεδρος Παλαιστινιακής Παροικίας «Στις 10/10, με την απεργία!»

Δύο χρόνια συμπληρώνονται αυτές τις μέρες από την έναρξη της πιο βάρβαρης και καταστροφικής φάσης του πολέμου γενοκτονίας εναντίον του παλαιστινιακού λαού στη Λωρίδα της Γάζας.

Δύο χρόνια που σφράγισαν τη σύγχρονη ιστορία με τις εικόνες χιλιάδων νεκρών, εκατοντάδων χιλιάδων τραυματιών, εκατομμυρίων ξεριζωμένων και μιας ολόκληρης κοινωνίας που προσπαθεί να επιβιώσει κάτω από τον συνεχή αποκλεισμό και τα εγκλήματα του κατοχικού στρατού. Η φωνή της αλληλεγγύης στην Ελλάδα ήταν πάντα παρούσα, όμως τώρα η ανάγκη είναι ακόμη πιο επιτακτική. Με αφορμή τη μαύρη αυτή επέτειο, καλούμε σε τέσσερις ημέρες δράσεων (7-10 Οκτωβρίου) σε όλη τη χώρα, που θα κορυφωθούν την Παρασκευή 10 Οκτωβρίου με απεργία. Η απεργία αυτή δεν είναι μόνο ένα μήνυμα διαμαρτυρίας απέναντι στο κράτος του Ισραήλ και στους συμμάχους του, αλλά και μια κραυγή ελπίδας ότι οι λαοί, με την ενότητά τους, μπορούν ναβάλουν φραγμό στη βαρβαρότητα.

Απευθυνόμαστε σε όλα τα εργατικά σωματεία, τις ομοσπονδίες και τις συνδικαλιστικές ενώσεις να πάρουν θέση. Ιδιαίτερα καλούμε τα συνδικάτα να πρωτοστατήσουν και να αναλάβουν πρωτοβουλία, ώστε η απεργία να πάρει πανελλαδικό χαρακτήρα. Η Ελλάδα έχει μακρά παράδοση αγώνων για ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη και σήμερα αυτή η κληρονομιά μάς καλεί να σταθούμε δίπλα στον παλαιστινιακό λαό.

Οι δράσεις θα περιλαμβάνουν συγκεντρώσεις, πορείες, πολιτιστικές εκδηλώσεις και δημόσιες συζητήσεις που θα αναδεικνύουν το μέγεθος του εγκλήματος και θα τιμούν τους χιλιάδες μάρτυρες της Γάζας. Η κλιμάκωση του αγώνα για την Παλαιστίνη είναι κομμάτι του δικού μας αγώνα για ειρήνη, δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια.

Δεν μπορούμε να παραμένουμε θεατές σε μια συνεχιζόμενη γενοκτονία. Η σωτηρία είναι συνενοχή και η δράση είναι η απάντηση. Στις 10 Οκτωβρίου, με την απεργία, ας δώσουμε όλοι μαζί το μήνυμα ότι οι λαοί της Ελλάδας και της Παλαιστίνης είναι ενωμένοι στον κοινό αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό, τον ρατσισμό και την καταπίεση.

Η Παλαιστίνη θα ζήσει – η Γάζα θα ξαναχτιστεί – οι λαοί θα νικήσουν!

Μοχάμεντ Ελ Σαΐντ,
πρόεδρος Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδος

10 ΟΚΤΩΒΡΗ

Εκατοντάδες κόσμος συμμετείχε την περασμένη εβδομάδα στις εκδηλώσεις που οργανώνει σε εργατικούς χώρους και γειτονιές η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο σε συνεργασία με την Παλαιστινιακή Παροικία, για το τετραήμερο δράσης που θα κορυφωθεί με την απεργιακή κινητοποίηση στις 10 Οκτώβρη. Σε αυτό το διεξέλιδο μπορείτε να διαβάσετε εικόνες από τις εκδηλώσεις (ο κατάλογος των εκδηλώσεων που ακολουθούν βρίσκεται στη σελίδα 6) και καλέσματα συνδικαλιστών και εργαζόμενων από μια σειρά χώρους.

Πετράλωνα

«Λευτεριά στην Παλαιστίνη» φώναξε αυθόρμητα ο κόσμος μετά την πολύ εμπνευστική ομιλία της Παλαιστίνιας μεταφράστριας **Ναουζάτ Χαντίντ**, στην εκδήλωση που έγινε στην πλατεία Μερκούρη στα Πετράλωνα την Τετάρτη 24 Σεπτεμβρίου.

Μιλώντας για το πρόσφατο κύμα αναγνωρίσεων παλαιστινιακού κράτους από μια σειρά κυβερνήσεις, η ομιλήτρια τόνισε πως «δεν αποτελούν αλλαγή πολιτικής αλλά προσπάθεια αποφυγής ευθυνών. Οι περισσότερες χώρες της ΕΕ συνεχίζουν να εξοπλίζουν το Ισραήλ και να συντηρούν στενές οικονομικές σχέσεις μαζί του, ενισχύοντας τη συνενοχή τους. Έτσι, ακόμα κι όταν προχωρούν σε αναγνωρίσεις, αυτές δεν συνοδεύονται από εμπάργκο όπλων, διακοπή συνεργασιών ή δίωξη υπευθύνων για εγκλήματα... Για να έχει ουσία η αναγνώριση, πρέπει να συνοδευτεί από πράξεις: διακοπή εξαγωγών όπλων και στρατιωτικής συνεργασίας, δεσμευτική κατάπαυση του πυρός με διεθνή έλεγχο, στήριξη των διεθνών δικαστηρίων, οικονομική και ανθρωπιστική βοήθεια για τη Γάζα». Και ξεκαθάρισε για την προοπτική πως:

«Το ζητούμενο είναι μια δημοκρατική Παλαιστίνη: ένα κράτος για όλους και όλες όπου θα έχουν ίσα δικαιώματα, όχι ένας μηχανισμός αποκλεισμού. Μια τέτοια λύση είναι αναγκαία γιατί αποκαθιστά την ιστορική δικαιοσύνη μετά από δεκαετίες Νάκμπα, προσφυγιάς και κατοχής και εγγυάται αξιοπρέπεια μέσα από δικαιώματα, ελευθερίες και ουσιαστική πολιτική συμμετοχή. Μόνο έτσι μπορεί να τερματιστεί ο φαύλος κύκλος της καταπίεσης και να οικοδομηθεί ειρήνη και σταθερότητα... Αυτή η προοπτική δεν είναι μόνο ηθική· είναι και ρεαλιστική... Γιατί η Παλαιστίνη δεν είναι ένα όνομα στον χάρτη· είναι άνθρωποι, οικογένειες και κοινότητες που δικαιούνται ζωή και ελευθερία. Αυτή η απαίτηση δεν μπορεί να μείνει μόνο στα χαρτιά ούτε κλεισμένη σε αίθουσες συνεδρίων· χρειάζεται να βγει στον δρόμο, να γίνει συλλογική δύναμη. Αυτήν ακριβώς τη δύναμη εκφράζει η απεργία της 10ης Οκτώβρη. Δεν είναι μια τυπική κινητοποίηση, αλλά η στιγμή να ενώσουμε τις φωνές μας με εκείνους που στενάζουν κάτω από τις βόμβες, να δηλώσουμε ότι οι λαοί δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν από πολέμους και γενοκτονίες. Όπως κάποτε το διεθνές κίνημα μποϊκοτάζ και απεργιών απομόνωσε το καθεστώς του apartheid στη Νότια Αφρική, έτσι και σήμερα μπορούμε να σπάσουμε τη συνενοχή με το καθεστώς που επιβάλλεται στον παλαιστινιακό λαό. Στις 10 Οκτώβρη, στην πλατεία Κλαυθμόνος, ας δείξουμε ότι η Παλαιστίνη δεν είναι μόνη. Ας ακουστεί από την Αθήνα ως τη Γάζα το σύν-

θημα: Λευτεριά στην Παλαιστίνη».

Μαζί της στο πάνελ ήταν η **Κωνσταντίνια Κακούρου**, από το ΔΣ της Ε' ΕΛΜΕ που έχει πάρει απόφαση στήριξης της απεργίας (μπορείτε να διαβάσετε την ομιλία της στη σελ.6) και ο **Πάνος Γκαργγκάνας**, διευθυντής της Εργατικής Αλληλεγγύης. Ακολούθησε πλούσια συζήτηση με πολλές προτάσεις για το άπλωμα της καμπάνιας στην γειτονιά. Στο ακροατήριο ήταν και ο **Αμίρ Σαχζάτ**, ο μετανάστης εργάτης που δέχτηκε βίαιη ρατσιστική επίθεση από το αφεντικό του μέσα στην μπυραρία όπου δούλευε στην Καλλιθέα.

Λένα Βερδέ

Καλλιθέα

Το απόγευμα της Παρασκευής 26/09 είχαμε την εκδήλωση της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο στη γειτονιά της Καλλιθέας, και πιο συγκεκριμένα στην πλατεία Δαβάκη, για την οργάνωση της αντιπολεμικής απεργίας στις 10 του Οκτώβρη για μια ελεύθερη Παλαιστίνη. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν και συμμετείχαν γύρω στα 30 άτομα, κάτοικοι της Καλλιθέας, εργαζόμενοι, ακτιβιστές και νεολαία. Πρώτος μίλησε ο **Άχμεντ Χασάν** από την Παλαιστινιακή Παροικία τονίζοντας τη σημασία της αλληλεγγύης του κόσμου στο λαό της Παλαιστίνης, που όλο και μεγαλώνει, και δίνει ελπίδα στην Παλαιστινιακή Αντίσταση απέναντι στη πολεμική κλιμάκωση και τη γενοκτονία που εξαπολύει το κράτος του Ισραήλ. Στη συνέχεια χαιρέτησε και πήρε τον λόγο ο **Ραφαήλ Μηλιώνης** πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων Δήμου Καλλιθέας, ενημερώνοντας για την θέληση των εργαζόμενων στο σωματείο του Δήμου να συμμετέχουν με στάση εργασίας στην απεργία στις 10 Οκτώβρη κάτι το οποίο θα αποφασίσουν στη γενική τους συνέλευση στις 8/10. Επίσης, την Δευτέρα 29/08 θα τοποθετήσουν μεγάλο πανό στο δημαρχείο για την Παλαιστίνη.

Τελευταίος ομιλητής ήταν ο δημοσιογράφος **Νεκταρίος Δαρνάκης** που έδωσε την εικόνα της καταπίεσης, της κατοχής αλλά και της αντίστασης του παλαιστινιακού λαού από τη Νάκμπα του 1948 μέχρι και σήμερα, και του παγκόσμιου κινήματος αλληλεγγύης που έχει αναπτυχθεί τα τελευταία δύο χρόνια απαιτώντας την απομόνωση του κράτους δολοφόνου του Ισραήλ και μια ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο. Ακολούθησαν τοποθετήσεις από τους παρευρισκόμενους, συζητήθηκε η οργάνωση της απεργίας στις 10 αλλά και της πανεργατικής την 1η Οκτώβρη, και στο τέλος πήραμε υλικά για να οργανώσουμε την καμπάνια στη γειτονιά και στους χώρους δουλειάς.

Ραφαήλ Καστρίτσας

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Πανεργατική Απεργία για την Παλαιστίνη

23/9, Εκδήλωση της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο στο Περιστερί. Φωτό: ΣΕΚ Περιστερίου

Ιλίσια

Στην εκδήλωση στα Ιλίσια συμμετείχαν φοιτητές, εργαζόμενοι και μέλη της Παλαιστινιακής κοινότητας. Η συζήτηση κινήθηκε γύρω από το πόσο έχει απλωθεί η αντίσταση και πόσο έχει απομονωθεί το Ισραήλ, με κοινό τόπο το πόσο σημαντικό είναι ότι δύο χρόνια μετά την έναρξη του πολέμου μπορούμε να συζητάμε για απεργία ενάντια στη γενοκτονία στη Γάζα.

Ομιλητές ήταν οι **Αντνάν Σαχάντε**, από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, **Δημήτρης Πλειώνης**, μέλος του BDS Greece, **Μανώλης Αθανασίου**, μέλος του δημοτικού σχήματος “Φυσάει Κόντρα στην Αγία Παρασκευή” και **Γιώργος Ράγκος**, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Οι εισηγητές στις ομιλίες τους αναφέρθηκαν στην απειά γενοκτονίας που βιώνει ο Παλαιστινιακός λαός σήμερα, την υποστηρικτική στάση της ελληνικής κυβέρνησης στο Ισραήλ, τη διείσδυση του ισραηλινού κεφαλαίου στην ελληνική οικονομία και τις ελληνο-ισραηλινές στρατιωτικές σχέσεις, τον ιστορικό ρόλο του αγώνα των Παλαιστινίων ενάντια στα διαχρονικά ιμπεριαλιστικά σχέδια στη Μ. Ανατολή, την ανάγκη για ένα ισχυρό αντιπολεμικό μέτωπο σήμερα.

Μηνάς Χρονόπουλος

Βόλος

Στη συζήτηση που έγινε στο Βόλο επισημάνθηκαν όλα τα ιστορικά γεγονότα από την ίδρυση του τρομοκρατικού κράτους και τα αίσχη και εγκλήματα που έχει κάνει. Αυτό που έδειξε ο κόσμος από την συμμετοχή του ήταν η πηγή έμπνευσης που δίνει η Παλαιστίνη σε όλους τους αγώνες κάτι το οποίο βλέπουμε συνέχεια γιατί τα συνθήματα για την Παλαιστίνη δε λείπουν ποτέ. Η απεργία που έρχεται είναι σταθμός για το κίνημα καθώς μπορεί να σημάνει την αρχή του τέλους της Νέας Δημοκρατίας. Το κλίμα είναι σε αναβρασμό και καθημερινά τα σκάνδαλα τα οποία βγαίνουν δίνουν όλο και περισσότερες αφορμές.

Γιώργος Ζιάκας

26/9, Εκδήλωση στην πλατεία Δαβάκη στην Καλλιθέα. Φωτό: Ραφαήλ Καστρίτσας

Θεσσαλονίκη

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκαν την περασμένη Πέμπτη οι ανοιχτές οι εκδηλώσεις για την απεργία 10/10 για την Παλαιστίνη, στην Τούμπα στο Πάρκο Νίκου Παπάζογλου και στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης.

«Στην Τούμπα, την εκδήλωση άνοιξε ο **Αμπού Μαχντί**, μέλος της Παλαιστινιακής Κοινότητας Θεσσαλονίκης που μετέφερε τις μάχες που έχει δώσει ο παλαιστινιακός λαός ενάντια στο σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ» μας μεταφέρει η **Δήμητρα Κομανού**. «Στην συνέχεια ο **Γιάννης Κούτρας**, γιατρός και μέλος του ΔΣ ΕΝΙΘ και του Ιπποκρατείου Νοσοκομείου μετέφερε την εικόνα από το κίνημα συμπαράστασης σε όλο τον κόσμο αλλά και στην Ελλάδα.

Αναφέρθηκε στην ανάγκη για κλιμάκωση του αγώνα με απεργιακή κινητοποίηση και στην Θεσσαλονίκη στα δύο χρόνια από την γενοκτονική επίθεση του Ισραήλ στη Γάζα. Στη συνέχεια μετέφερε ότι στην συνέλευση των γιατρών που θα γίνει στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο θα συζητηθεί και η συμμετοχή στην απεργία και στην καμπάνια για αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Η συζήτηση συνεχίστηκε με παρεμβάσεις από την Παλαιστινιακή Κοινότητα στη Θεσσαλονίκη και μέλος του Σωματείου Εργαζομένων του ΟΣΕΘ».

Στο Εργατικό Κέντρο τη συζήτηση άνοιξαν εκ μέρους της Παλαιστινιακής Κοινότητας ο **Γιέχια Ασέρι**, ο **Ευκλείδης Μακρόγλου**, μέλος της Εναλλακτικής Πρωτοβουλίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης και ο **Νίκος Χατζάρας** εργαζόμενος στους ΟΤΑ από την Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο ενώ συμμετείχαν φοιτητές, εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία, τα ΜΜΕ, τη χημική βιομηχανία και άλλους χώρους δουλειάς.

«Μακάρι η 10 Οκτώβρη να γίνει και στην Ελλάδα μέρα απεργίας για την Παλαιστίνη» τόνισε ο Γιέχια ανοίγοντας την εκδήλωση. «Είναι σημαντικό να πιστείο αυτή η κυβέρνηση που βλέπουμε τι αποφάσεις παίρνει και στο εξωτερικό, υπέρ του Ισραήλ και κατά της Παλαιστίνης αλλά και στο εσωτερικό με τις επιθέσεις στους εργαζόμενους και τα δικαιώματα».

«Ήδη έχουμε προωθήσει τα ψηφίσματα σε πολλά σωματεία και μέχρι την πανεργατική απεργία την 1η Οκτώβρη θα μπορέσουμε να βρούμε πολλά περισσότερα με στόχο και στην Θεσσαλονίκη η 10/10 να γίνει μέρα απεργίας και διαδήλωσης για την Παλαιστίνη» είπε κλείνοντας τη συζήτηση ο Νίκος Χατζάρας.

Αποφάσεις για τις 10 Οκτώβρη

Αποφάσεις μέχρι τώρα, για απεργιακή κινητοποίηση στις 10 Οκτώβρη, στο πλευρό της Παλαιστίνης και απεργιακή συγκέντρωση στις 1μμ στην πλατεία Κλαυθμόνος, έχουν πάρει τα εξής σωματεία:

- Σύλλογος εργαζόμενων Νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου,
- Σύλλογος εργαζόμενων Νοσοκομείου Άγιος Σάββας,
- Σύλλογος εργαζόμενων Νοσοκομείου Δρομοκαίτειο
- Σύλλογος ειδικευόμενων Ιατρών Δαφνίου,

- Ε ΕΛΜΕ Αθénας,
- ΕΛΜΕ Σιβιτανίδειου,
- ΕΛΜΕ Καλλιθέας,
- ΕΛΜΕ Άνω Λιοσίων - Ζεφυρίου – Φυλής
- Σωματείο εργαζόμενων Τσαμούρης ΑΕ

- Σύλλογος υπαλλήλων ΓΓΔΕ (ΑΑΔΕ)
- Σύλλογος υπαλλήλων Δήμου Αγίας Παρασκευής,
- ΣΕΠΕ «Αθηνά»
- Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών

Στους χώρους δουλειάς

Ακρόπολη

Την Πέμπτη 26/9 έγινε στο εργοτάξιο του Παρθενώνα στην Ακρόπολη συζήτηση για το ποσό σημαντικό είναι να στηρίξουμε οι εργαζόμενοι στον πολιτισμό τις δύο απεργίες στις 1/10 και 10/10 για το 13ωρο και την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη αντίστοιχα.

Από την μια η κυβέρνηση της ΝΔ προσπαθεί να πληγώσει κι άλλο την εργατική τάξη βάζοντας την να δουλεύει περισσότερο για τα αφεντικά ενώ θα αμείβονται χειρότερα. Παράλληλα είναι ένα από τα μεγαλύτερα σπρίγγματα του δολοφόνου Νετανιάχου και του σιωνιστικού ψευδοκράτους του Ισραήλ. Συζητήσαμε επίσης ότι θα πρέπει να μην θεωρούμε τις απεργίες αυτές σαν κάτι ξεχωριστό το ένα από το άλλο αλλά το ένα συνέχεια του άλλου. Θα πρέπει να πετύχει η πρώτη απεργία για να δώσει ώθηση και ακόμα μεγαλύτερη δυναμική στην δεύτερη, που από την μεριά της θα φέρει μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση στο εργατικό κίνημα στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς. Μάλιστα ξεκίνησε και του διαμπίνα με υπογραφές ώστε και τα σωματεία του Υπουργείου Πολιτισμού να μπουν άμεσα και να καλύψουν την απεργία για την Παλαιστίνη βάζοντας έτσι μεγαλύτερη πίεση στις ηγεσίες της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ στο να καλέσουν σε πανεργατική απεργία.

Από την κουβέντα, βγήκε μεταξύ άλλων και το συμπέρασμα πως η κυβέρνηση αυτή των νεκρών των Τεμπών, των νεκρών της Πύλου, των νεκρών της πανδημίας και του διαλυμένου ΕΣΥ, των σκανδάλων του ΟΠΕΚΕΠΕ, των παρακολουθήσεων και των συγκαλύψεων στα εγκλήματα τους και φυσικά της στήριξης της γενοκτονίας της Γάζας, πως είναι πιο αδύναμη από ποτέ και ελλείψει κάποιας σοβαρής αντιπολίτευσης στην Βουλή, θα πρέπει το εργατικό κίνημα να βγει για μια ακόμα φορά μπροστά και να την γκρεμίσει μια και καλή. Πάμε να οργανώσουμε τις πολύ σημαντικές απεργίες που έχουμε μπροστά μας. Να σπάσουμε τις αντεργατικές επιθέσεις, και να σταματήσουμε την στήριξη τους στο κράτος δολοφόνο του Ισραήλ.

Αντώνης Φώσκολος

Από πολλά τμήματα του νοσοκομείου, έγιναν τοποθετήσεις στις οποίες συνδεθηκαν οι επιθέσεις της κυβέρνησης στην Υγεία με τα δισεκατομμύρια που σπαταλώνται για να δολοφονούνται παιδιά στην Παλαιστίνη. Δόθηκε ο τόνος ότι πάμε στις δύο προσεχείς απεργίες στη 1 και στις 10 Οκτώβρη με την αυτοπεποίθηση πώς αυτοί οι αγώνες μπορούν να ανατρεφούν την κυβέρνηση του Μητσοστάκη και του Γεωργιάδη.

«Ο Άγιος Σάββας είναι με την Παλαιστίνη», όπως τόνισε ένας γιατρός στην τοποθέτησή του, «κι αυτό είναι αδιαπραγμάτευτο». Με απόφαση του σωματείου θα αναρτηθεί η σημαία της Παλαιστίνης και πανό στην πύλη του νοσοκομείου και θα οργανωθούν εξορμήσεις τμήμα - τμήμα για να συμμετέχουν όλες και όλοι στην απεργία.

Θεοδώρα Καφήρα

Η πρωτοβουλία για να υπάρξει απεργία στις 10 Οκτώβρη, στην Ελλάδα, για την Παλαιστίνη είναι μια σημαντική πρωτοβουλία. Ο ΣΕΠΕ "Αθηνά", με απόφαση της γενικής του συνέλευσης την περασμένη εβδομάδα αποφάσισε να προσχωρήσει στα σωματεία που κινούνται στην κατεύθυνση, αμέσως μετά την γενική απεργία της 1ης Οκτώβρη, να κηρύξουν απεργιακή κινητοποίηση, για την Παλαιστίνη στις 10/10. Η κίνηση αυτή θεωρούμε ότι πρέπει να βρει ανταπόκριση σε όλους τους ΣΕΠΕ και τις ΕΛΜΕ της χώρας. Αυτή άλλωστε θα είναι και η καλύτερη και ισχυρότερη στήριξη και για όσες συναδέλφισσές μας δίνονται γιατί εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους στον παλαιστινιακό λαό.

Σεραφεύμ Ρίζος,
εκπαιδευτικός, ΣΕΠΕ «Η Αθηνά»

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Η ώρα των απολογιών

7 Οκτώβρη 2020, Ημέρα καταδίκης της Χρυσής Αυγής. Φωτό: Α.Καθοδούκας

Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο της ΧΑ ολοκλήρωσε την εξέταση των λιγοστών μαρτύρων υπεράσπισης, οι καταθέσεις των οποίων σχολιάζονται αυτή τη στιγμή από τους δικηγόρους. Και μέσα στις επόμενες δικασίμους καλεί τους πρώτους κατηγορούμενους για τις απολογίες τους.

Η διαδικασία των μαρτύρων υπεράσπισης αποκάλυψε για ακόμα μια φορά την οικτρή κατάσταση στην οποία βρίσκεται η πλευρά των χρυσαυγιτών. Από τους 68 που είχαν καταθέσει πρωτόδικα, τώρα μόλις 35 δηλώθηκαν για 10 από τους 41 κατηγορούμενους. Και από αυτούς τους 35, ακόμα λιγότεροι, μόλις 23, εμφανίστηκαν στο δικαστήριο.

Την Τρίτη 23 Σεπτεμβρη η **Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας** οργάνωσε μία πολύ επιτυχημένη εκδήλωση για τη δίκη της Χρυσής Αυγής ενόψει των απολογιών. Η κεντρική αίθουσα του ΔΣΑ γέμισε από κόσμο του αντιφασιστικού κινήματος που παλεύει για την αμετάκλητη καταδίκη της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης, μια μάχη που όπως τόνισαν όλοι/ες οι ομιλητές/ριες θα δοθεί ξανά μέσα κι έξω από το δικαστήριο.

Στο πάνελ ήταν ο **Μενέλαος Χαραλαμπίδης**, ιστορικός και συγγραφέας του βιβλίου “Οι Δωσιλόγοι”, ο **Δημήτρης Ψαρράς**, δημοσιογράφος, συγγραφέας του βιβλίου “Η μαύρη βίβλος της Χρυσής Αυγής”, η **Χρύσα Παπαδοπούλου**, δικηγόρος πολιτικής αγωγής οικογένειας Φύσσα και ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος πολιτικής αγωγής Αιγύπτων αλιεργατών και υποψήφιος Πρόεδρος ΔΣΑ.

Ένα πολύ συγκινητικό αλλά και μαχητικό χαιρετισμό έκανε η **Μάγδα Φύσσα**, ενώ παρεμβάσεις πραγματοποίησαν ο συνήγορος πολιτικής αγωγής της οικογένειας Φύσσα **Θοδωρής Θεοδωρόπουλος**, ο συνήγορος πολιτικής αγωγής των Αιγύπτων αλιεργατών **Κώστας Παπαδάκης** και ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ **Πέτρος Κωνσταντίνου**.

Μάρτυρες

Ανάμεσα στα πολύ ενδιαφέροντα που ακούστηκαν από όλους/ες, οι συνήγοροι της Πολιτικής Αγωγής ενημερώνοντας για την πορεία της δευτεροβάθμιας δίκης μέχρι σήμερα αναφέρθηκαν και στους μάρτυρες υπεράσπισης. «Ελάχιστοι μάρτυρες υπεράσπισης προσήλθαν, πολύ λιγότεροι και από το πρωτοβάθμιο», είπε η Χρύσα Παπαδοπούλου. «Κυρίως ήταν συγγενείς οι οποίοι δεν είχαν να εισφέρουν τίποτα για τα πραγματικά περιστατικά.

Δηλαδή δεν μπορούσαμε καν να ρωτήσουμε “τι σας είπε ο κατηγορούμενος για το συγκεκριμένο περιστατικό για το οποίο κατηγορείται;” γιατί η απάντηση ήταν “δεν μου είπε τίποτα, δεν θέλησε να μιλήσει γι’ αυτό”. Και αρκούσαν να πουν ότι “ήταν καλοί άνθρωποι”, ότι “είχαν ανάγκη όταν πήγαν στη ΧΑ”. Ή ήταν στελέχη της οργάνωσης οι οποίοι τώρα στο δεύτερο βαθμό δεν μπήκαν στη διαδικασία να απαντήσουν, ήταν σε μια γραμμή “δεν ξέρω τι έχει γίνει”, “εγώ ήξερα ότι κάνουμε αγώνα για τον εθνικισμό”.

«Οι μάρτυρες υπεράσπισης ήταν ελάχιστοι τόσο σε ποσότητα όσο και σε αυτό το οποίο είχαν να καταθέσουν», είπε με τη σειρά του ο Θανά-

σης Καμπαγιάννης. «Στην πραγματικότητα είχαμε να κάνουμε με μάρτυρες χαρακτήρα ή μάρτυρες οι οποίοι άμα μιλάμε για την ηγεσία της ΧΑ είχαν να προσφέρουν έναν καινούργιο ισχυρισμό ότι η ΧΑ ήταν ένα “μπουλούκι”, “ασύντακτο” όπου ο καθένας έκανε ό,τι ήθελε και γι’ αυτό το λόγο δεν είναι δυνατό να μιλήσει κάποιος για εγκληματική οργάνωση. Η φράση η οποία χρησιμοποιήθηκε από έναν μάρτυρα πολλάκις και επαναλήφθηκε από ένα σημείο και πέρα και από άλλους, ακόμα και από συνηγόρους υπεράσπισης, ήταν “το κουτούκι του Νικόλα”.

Ότι δηλαδή η ΧΑ ήταν σαν μια ταβέρνα όπου ο Μιχαλολιάκος ήταν “ο κάπελας” -αυτά ειπώθηκαν, δεν είναι πλάκα- και άρα πώς θα μπορούσε ένας άνθρωπος που ήταν τόσο αδύναμος στις οργανωτικές του μεθόδους να ελέγξει όλους όσους έκαναν τις συγκεκριμένες εγκληματικές ενέργειες. Αντιλαμβάνεστε πόσο φαιδρή είναι η συγκεκριμένη υπερασπιστική γραμμή και πόσο αντίθετη προς το συντριπτικό αποδεικτικό υλικό που αποδεικνύει ότι η ΧΑ ήταν μια οργάνωση που παινευόταν για την στρατιωτική πειθαρχία της και που στην πραγματικότητα τίποτα δεν συνέβαινε αν δεν υπήρχε η έγκριση από κάποιο ανώτερο όργανο».

Όλοι απευθύναν κάλεσμα μαζικής συμμετοχής στο ακροατήριο του Εφετείου κατά τη διαδικασία των απολογιών και της ολοκλήρωσης της δίκης.

Λένα Βερδέ

Επόμενες δικάσιμοι

Οκτώβρης: 1, 2, 8, 9, 10, 13, 14, 16, 17, 20, 22, 23, 30, 31/10

Το αντιφασιστικό και

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Κάτω τα χέρια από τους μετανάστες εργάτες

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τη βίαιη ρατσιστική επίθεση που δέχτηκε από τον εργοδότη του ο μετανάστης εργάτης Αμίρ Σαχζάτ έγινε το Σάββατο 27 Σεπτεμβρη στην Καλλιθέα. Η κινητοποίηση ξεκίνησε με συγκέντρωση στην πλατεία Τζιτζιφιών και έφτασε με πορεία έξω από την μπουραρία όπου στις 15 Σεπτεμβρη το αφεντικό έκλεισε τις πόρτες και έκανε σάκο του μποξ με γροθιές στο πρόσωπο και το κεφάλι τον Αμίρ, αφού τον έπιασε από τον λαιμό και παραλίγο να τον πνίξει.

Την κινητοποίηση οργάνωσαν η ΚΕΕΡΦΑ Καλλιθέας, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα», ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το αντικαπιταλιστικό δίκτυο στον Επισιτισμό - Τουρισμό «Η Καμαριέρα».

Έξω από την μπουραρία ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, έχοντας δίπλα τους τον **Αμίρ Σαχζάτ**, κατήγγειλαν την εργοδοτική ρατσιστική βία που έχει αυξηθεί το τελευταίο διάστημα λόγω της κλιμάκωσης του ρατσισμού της κυβέρνησης, με το ρατσιστικό νομοσχέδιο Πλεύρη, τη συγκάλυψη του εγκλήματος της Πύλου και όλες τις επιθέσεις της στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Συνέδεσαν επίσης τις ρατσιστικές κυβερνητικές πολιτικές με την επίθεση σε όλη την εργατική τάξη με το νομοσχέδιο για το 13ωρο και τα άλλα αντεργατικά μέτρα.

«Δύο χρόνια δούλευε ο Αμίρ εδώ και ο εργοδότης ποτέ δεν τον πλήρωνε στην ώρα του», είπε ανάμεσα σε άλλα ο Τζαβέντ Ασλάμ. «Σαν σκλάβος αισθανόταν ο Αμίρ, καθώς έκανε τρεις δουλειές: μάγειρας, καθαρισμό, πλύσιμο πιάτων. Όταν ερχόταν η ώρα να πληρωθεί ο εργοδότης έδινε 50, 100 ευρώ, όσα ήθελε και όποτε ήθελε. Και στις 15 Σεπτεμβρη, όταν ο Αμίρ είπε ότι χρειάζονται και άλλα άτομα και ότι θέλει να φύγει γιατί δεν μπορεί να δουλεύει ένας για τρεις, ο εργοδότης φώναξε να κλειδώσουν οι πόρτες και πενήντα λεπτά τον χτυπούσαν. Είμαστε εδώ σήμερα γιατί απαιτούμε να τιμωρηθεί παραδειγματικά ο εργοδότης, για να μην κάνουν άλλοι όσα έκανε αυτός στον Αμίρ. Είμαστε εργατική τάξη, θέλουμε σεβασμό και δικαιώματα για όλους».

«Η δικιά μας απάντηση είναι η απάντηση των ενωμένων εργατών», τόνισε ο Πέτρος Κωνσταντίνου. «Εχθροί μας είναι οι μεγαλοκαρχαρίες του πλούτου, αυτοί που δολοφονούν στα καράβια και στα εργοστάσια, σε αυτά που ονομάζουν ατυχήματα, ενώ είναι δολοφόνες. Εχθρός μας είναι η κυβέρνηση των δολοφόνων των Τεμπών, των δολοφόνων της Πύλου, που τα δίνουν όλα για τα αφεντικά και για τους εξοπλισμούς για να εξοντώσουν τα παιδιά στην Παλαιστίνη. Γι’ αυτό η δική μας απάντηση είναι η γενική απεργία για να τους διώξουμε, την 1η Οκτώβρη ενάντια στο 13ωρο και στις 10 Οκτώβρη ενάντια στη γενοκτονία στη Γάζα. Εργαζόμενοι/ες σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, όλοι μια γροθιά, εμπνεόμαστε από το εργατικό κίνημα της Γαλλίας και της Ιταλίας και θα νικήσουμε».

Καθόλη τη διάρκεια της κινητοποίησης γίνονταν ανακοινώσεις που ενημέρωναν τη γειτονιά για τη ρατσιστική επίθεση, ενώ φωνάχτηκαν συνθήματα όπως «Νόμος είναι το δικό του εργάτη, απελάστε τώρα τον Μητσοτάκη», «Νομιμοποιήστε τους μετανάστες, σύνορα ανοιχτά για όλους τους εργάτες», «1η του Οκτώβρη απεργιακά ενάντια σε κυβέρνηση και αφεντικά».

27/9, Καλλιθέα. Φωτό: Λένα Βερδέ

«**Δ**ικαιοσύνη για τον Μοχάμεντ Καμράν» ήταν το μήνυμα της εκδήλωσης που οργάνωσε στη Νέα Ιωνία η τοπική ΚΕΕΡΦΑ για τον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Πακιστανού μετανάστη ντελιβερά μέσα στο ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα μετά από πολυήμερο ξυλοδαρμό. Δεκάδες Πακιστανοί μετανάστες, φίλοι και συνάδελφοι του Καμράν έδωσαν το παρών και μαζί με κόσμο της γειτονιάς όπου ζούσε ο μετανάστης εργάτης, συζήτησαν για τη μάχη για να τιμωρηθούν οι αστυνομικοί που τον βασάνισαν μέχρι θανάτου.

Το χρονικό της δολοφονίας καθώς και την προσπάθεια συγκάλυψης του εγκλήματος περιέγραψε η **Μαρία Σφέτσου**, δικηγόρος της οικογένειας. «Το χρονικό δεν ξεκινάει από τον ξυλοδαρμό του αλλά από πιο πριν. Τα εγκλήματα της αστυνομίας είναι πολλά και αυταπόδεικτα. Ο Καμράν πήγε στο ΑΤ Ομόνοιας όπου του πήραν τα χαρτιά. Μετά πήγε σε αυτόφωρο και στη συνέχεια γύρισε στην Ομόνοια απ' όπου υποχρεωτικά έπρεπε να αφεθεί ελεύθερος. Αντ' αυτού εξαφανίστηκαν τα χαρτιά του. Συνεχίστηκε λοιπόν έτσι η παράνομη και κακοεργηματική κράτησή του. Τον εμπαίζουν και τον πηγαίνουν σε άλλα τέσσερα ΑΤ για "εξακρίβωση στοιχείων". Φτάνει στον Κολωνό και εκεί βρίσκουν αυτό που ήξεραν – ότι είναι νόμιμος. Τον αφήνουν.

Δεν περνάει μία ώρα και ξανασυλλαμβάνεται. Θα φανεί αστείο, ψέμα, ο λόγος για τον οποίο συνελήφθη: για εξακρίβωση στοιχείων. Αναίτια κρατείται στο ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα και αρχίζει ο σωματικός βασανισμός του. Έχει χτυπήματα γύρω από τις χειροπέδες, στα πόδια, στο στήθος, στο πρόσωπο, στα χέρια, στους μηρούς, δεν έχει μείνει σπιθαμή που να μην τον χτυπάνε. Τον βρίσκουν νεκρό στο κελί χωρίς κάμερες. Ακόμα και ο ιατροδικαστής της ιατροδικαστικής υπηρεσίας παραδέχεται ότι ο θάνατός του προήλθε από τον ξυλοδαρμό.

Καταφέραμε, με πολλά αιτήματα, να φύγει η δικογραφία από τον Άγιο Παντελεήμονα και να πάει στην Κυψέλη. Γιατί είχαμε εδώ το εξής παράδοξο: οι βασανιστές να ελέγχονται από τους συναδέλφους τους, του ίδιου ΑΤ. Παρά τις επίμονες προσπάθειές μας τη δικογραφία δεν την έχουμε ακόμα. Έχει πάει στην εισαγγελία και ξεκινάει μία περιπέτεια για να αποκτήσουμε πρόσβαση. Προς το παρόν έχω προφορικές πληροφορίες από τον Συνήγορο του Πολίτη ότι στα βίντεο έχουν εντοπιστεί οι ύποπτοι αστυνομικοί και καταρρίπτεται το αφήγημα ότι τον χτύπησαν οι συγκατοούμενοί του.

Το αδύνατο και κακοποιημένο σώμα του Καμράν μιλάει και ζητάει δικαίωση. Και θα τη βρούμε τη δικαίωση μόνο με τη δύναμη μιας συλλογικότητας, μεγάλης και ισχυρής, για να αναγκάσουμε την όποια δικαιοσύνη υπάρχει στη χώρα μας να μην μπορεί να κάνει αλλιώς. Πρέπει να κάνουμε

24/9. Ν.Ιωνία, εκδήλωση για τον ένα χρόνο από την δολοφονία του Μ. Καμράν. Φωτό: Βαγγέλης Μιχαηλίδης

Δικαιοσύνη για τον Μοχάμεντ Καμράν

τον Καμράν ανάχωμα για να μην υπάρξουν άλλα τέτοια περιστατικά. Με σύμβολό μας αυτή την υπόθεση πρέπει να αντιστρέψουμε τους όρους: όχι μόνο να μη φοβόμαστε τους βασανιστές αλλά να τους κάνουμε να φοβούνται αυτοί».

Στη συνέχεια μίλησε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα»:

«Γιατί δεν έχουν κάνει ούτε μια σύλληψη αστυνομικών; Γιατί είναι μια κρατική δολοφονία. Δεν είναι μεμονωμένο περιστατικό αυτό, κάθε μέρα, κάπου, κάτι τέτοιο γίνεται. Έχουμε 25 χρόνια εμπειρία που μας έχει μάθει ότι αν δεν σταθούμε όρθιοι, αν δεν έχουμε μια Μαρία Σφέτσου δίπλα μας, μια ΚΕΕΡΦΑ, αν δεν είμαστε όλοι μαζί, είναι πολύ δύσκολο.

Δολοφονία

Αυτή την εμπειρία απέκτησα όταν οι μυστικές υπηρεσίες της Βρετανίας, η MI6, ήρθαν εδώ στην Ελλάδα και άρπαξαν 28 Πακιστανούς και δώσαμε μάχη ενάντια σε αυτό. Μετά ήρθε η Χρυσή Αυγή και μπροστά στα μάτια της αστυνομίας έκαναν ξυλοδαρμούς και μαχαιριές. Μέχρι που έφτασαν στη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν. Και εκατοντάδες ακόμα άτομα χτυπήθηκαν εκείνη την εποχή. Εδώ οι κάτοικοι της Νέας Ιωνίας ξυπνούσαν στις 3 το πρωί να πάνε στη λαϊκή και στον δρόμο τους έβρισκαν οι χρυσαυγίτες. Καμία αστυνομία δεν τους σταμάτησε. Πότε τους σταμάτησε; Όταν ξεσηκώθηκε ο κόσμος με τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Τότε μπήκε ένα φρένο.

Ο νόμος πρέπει να ισχύει πρώτα απ'

όλους για τους αστυνομικούς και μετά για όλους εμάς. Επειδή ακριβώς είναι κράτος, από το πρώτο δευτερόλεπτο θα έπρεπε να μπουν φυλακή. Ευχαριστώ την ΚΕΕΡΦΑ Νέας Ιωνίας και όλους όσους τρέξατε για να στείλουμε ξανά αυτό το μήνυμα, ότι θα είμαστε στους δρόμους μέχρι να μπουν φυλακή οι δολοφόνοι. Αυτοί που πίστευαν ότι επειδή είναι μετανάστης δεν θα γίνει τίποτα».

Τέλος τον λόγο πήρε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ: «Πρέπει να ξεκινήσουμε από το ότι ο Μοχάμεντ Καμράν ήταν ένας εργάτης, ένα ταξικό μας αδελφί. Μέσα στο κλίμα του ρατσιστικού νόμου Πλεύρη βλέπουμε πόσο σημαντικό είναι να παλέψει κανείς ώστε οι αστυνομικοί δολοφόνοι να τιμωρηθούν. Δεν μιλάμε για ρατσισμό που να οδηγεί στο ότι κάποιος αστυνομικός χρησιμοποιούν κακή γλώσσα. Μιλάμε για εγκλήματα, όπως το έγκλημα της Πύλου. Έχουν αυτό το μέγεθος τα εγκλήματα και η ανθρώπινη ζωή έχει την αξία που της έδινε ο Πλεύρης: σκοτώνουμε για να στείλουμε το μήνυμα

να σταματήσουν να έρχονται».

Για την υπόθεση Καμράν έχουμε εμπλοκή του **Συνήγορου του Πολίτη**, το οποίο δεν γίνεται σε όλες τις υποθέσεις. Ο Συνήγορος του Πολίτη έρχεται όταν δεν έχει γίνει καμία διοικητική έρευνα, καμία ΕΔΕ, καμία παραπομπή αστυνομικού για να διερευνηθούν καταγγελίες, όταν υπάρχει ασυλία και ατιμωρησία. Είναι ένα μεγάλο μέτωπο και έχουμε να οργανώσουμε αυτή τη μάχη, μαζί με τη μάχη της Πύλου και του Εφετείου της ΧΑ.

Οργανωμένα

Είναι μια μάχη που μπορούμε να δώσουμε οργανωμένα εντάσσοντάς τη στις μάχες που ήδη δίνει η εργατική τάξη. Ο Μοχάμεντ Καμράν ήταν ντελιβεράς. Την 1η Οκτώβρη υπάρχει γενική απεργία. Και είναι ενάντια στο 13ωρο – ξέρουμε πάρα πολύ καλά ποια άγρια εκμετάλλευση πάει να νομιμοποιήσει: πρώτα απ' όλα των μεταναστών. Οι μετανάστες έχουν οργανωθεί στα συνδικάτα, παλεύουν, έχουν κατέβει σε απεργίες. Να θυμίσω ότι πέρσι η κινητοποίηση για τον

Μοχάμεντ Καμράν έγινε από ντελιβεράδες της wolf και της efood στο ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα. Εκείνη την περίοδο έδιναν τη μάχη για τη συλλογική σύμβαση.

Η εργατική τάξη βγαίνει απέναντι στον Μητσοτάκη, όχι μόνο για τα εργατικά δικαιώματα, αλλά και ενάντια στον ρατσισμό, για τα Τζόνι. Μπροστά μας είναι και η 10 του Οκτώβρη, μέρα απεργίας για την Παλαιστίνη γιατί δίνει την πιο μεγάλη μάχη απέναντι στον ρατσισμό, να γκρεμίσει ένα ρατσιστικό απαρτχάιντ, την κυβέρνηση Νετανιάχου, των δολοφόνων παιδιών μέσα στη Γάζα.

Να τσακίσουμε το σύστημα που έχει ανάγκη τον ρατσισμό, για μια κοινωνία που οι άνθρωποι θα είναι πάνω από τα κέρδη: ντόπιοι και μετανάστες, μαύροι και άσπροι, μουσουλμάνοι και χριστιανοί και εβραίοι. Κάνουμε έκκληση να οργανώσουμε εξορμήσεις στις πιάτσες των ντελιβεράδων και στους χώρους δουλειάς, νοσοκομεία, σχολεία, παντού, να τριέξει ο τόπος την 1η και στις 10 Οκτώβρη».

Από τις τοποθετήσεις που ακολούθησαν, ξεχώρισε αυτή του **Τζόνι**, του χειροτέχνη από τη Σιέρα Λεόνε που συνελήφθη και οδηγήθηκε στο αυτόφωρο δύο φορές μέσα σε μερικές μέρες πρόσφατα αφού πέρασε από το ΑΤ Ακρόπολης όπου δέχτηκε χτυπήματα, κλωτσιές και μπουνιές. Ο Τζόνι περιέγραψε ότι τα 14 χρόνια που ζει στην Ελλάδα πάντα αντιμετώπιζε ρατσιστικές επιθέσεις από την αστυνομία, προσπάθειες να ενοχοποιηθεί, άδικες προσαγωγές κ.α.

«Μου έχουν προκαλέσει ψυχικό τραύμα αυτές οι κακοποιήσεις. Σκεφτόμουν συχνά να φύγω, κι ας έχω οικογένεια. Αλλά όχι, τώρα βρήκα ανθρώπους να με στηρίξουν και να το παλέψουμε μαζί. Θα κάνω μήνυση στους αστυνομικούς για τα όσα μου έκαναν, και θα την κερδίσω», είπε.

Ξεχώρισε επίσης η παρέμβαση της **Δήμητρας Λιναρδάκη**, δικηγόρου των επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου, που συνέδεσε τη δολοφονία Καμράν από την αστυνομία με τη δολοφονία των 600 προσφύγων από το λιμενικό καθώς και με το πρόσφατο ρατσιστικό νομοσχέδιο των φυλακίσεων - προστίμων - απελάσεων του Πλεύρη, εξηγώντας ότι ο ρατσισμός είναι επίσημη, κεντρική πολιτική επιλογή της κυβέρνησης.

Τέθηκαν επίσης ερωτήματα για τις υποθέσεις του Καμράν και του Τζόνι, έγιναν τοποθετήσεις για τη σημασία της αλληλεγγύης των ντόπιων στους/στις μετανάστες/τριες και μπήκε ο στόχος η τοπική ΚΕΕΡΦΑ σε συνεργασία με τους Πακιστανούς εργάτες που παρακολούθησαν την εκδήλωση να οργανώσουν το μπλοκ της γειτονιάς στην απεργία. Ανακοίνωση με την οποία απαιτεί δικαιοσύνη για τον Μοχάμεντ Καμράν έβγαλε και η δημοτική κίνηση Νέας Ιωνίας «Εκτός Σχεδίου».

Αφροδίτη Φράγκου

Μεγάλη συναυλία αλληλεγγύης στους επιζώντες και τους συγγενείς των θυμάτων του ναυαγίου της Πύλου, οργανώνουν το Σάββατο 18 Οκτώβρη στο Πασαλιμάνι, στις 6μμ, η ΚΕΕΡΦΑ, η Ανταρσία στο Λιμάνι και η Αλληλεγγύη για Όλους. «Απαιτούμε να φτάσουν επιτέλους στο εδώλιο ΟΛΟΙ οι εμπλεκόμενοι στο έγκλημα, όπως άλλωστε έχουν ζητήσει οι δικηγόροι που υπερασπίζονται τους δεκάδες επιζήσαντες οι οποίοι κατάθεσαν μηνύσεις», αναφέρει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ.

Στη συναυλία συμμετέχουν οι: ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ, ΜΗΤΣΟΣ (Fer De Lance), IZW, ZARQUON, PETROVIC 518, SANTA BARBERIANS, TITO BADEN, JUST A PINCH OF GLORY, Ε.Σ.ΕΛ.ΟΝ. και ο Πάρις Ρούπος με Stand Up Comedy.

Η συναυλία δίνει συνέχεια στον αγώνα για να γίνει η δίκη και η καταδίκη των δολοφόνων των 600 προσφύγων της Πύλου, στο μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα στη Μεσόγειο τα τελευταία χρόνια. Να μην περάσει η συγκάλυψη που επιχειρεί από την πρώτη μέρα η κυβέρνηση της ΝΔ, όπως και στα Τέμπη. Αλλά να φτάσει η υπόθεση στο Ναυτοδικείο Πειραιά με κατηγορούμενους τόσο τους φυσικούς όσο και τους ηθικούς αυτουργούς της μαζικής αυτής δολοφονίας - τους λιμενικούς που την εκτέλεσαν και τους κυβερνητικούς που έδωσαν το πράσινο φως.

Η παραπομπή σε δίκη και η τιμωρία των ενόχων είναι ο μόνος τρόπος για να αποδοθεί δικαιοσύνη στους επιζώντες και τους συγγενείς των θυμάτων. Αλλά και για να σταματήσουν τα ρατσιστικά εγκλήματα που συνεχίζονται και απλώνονται πια από το Αιγαίο και τα αστυνομικά τμήματα μέχρι τους χώρους δουλειάς.

Ο βασανισμός του Αφρικανού χειροτέχνη **Τζόνου Μουασάμε** από τη Σιέρα Λεόνε με μπουινιές και κλωτσιές μέσα στο ΑΤ Ακροπόλεως είναι το τελευταίο κρούσμα αστυνομικής ρατσιστικής βίας που καταγγέλλθηκε στην ΚΕΕΡΦΑ. Που δείχνει ότι, ένα χρόνο μετά τη δολοφονία του Πακιστανού ντελιβερά **Μοχάμεντ Καμράν** μέσα στο ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα, τα αστυνομικά τμήματα εξακολουθούν να είναι άντρα βασανιστηρίων προσφύγων και μεταναστών. Το σκηνικό συμπληρώνουν οι ξυλοδαρμοί στις πτήσεις των απελάσεων, όπως αυτός που κατήγγειλε πρόσφατα ο Πακιστανός μετανάστης **Χαν Σουντάρ** που φιμώθηκε με ταινία στο στόμα και χτυπήθηκε από τους αστυνομικούς όταν διαμαρτυρήθηκε για τον χωρισμό του από την οικογένειά του.

Σε ρατσιστικά κολαστήρια φαίνεται ότι μετατρέπονται όμως όλο και περισσότερο και οι εργατικοί χώροι. Μέσα σε λιγότερο από ένα μήνα, τρεις μετανάστες εργάτες έχουν καταγγείλει στην ΚΕΕΡΦΑ ρατσιστικές εργοδοτικές επιθέσεις σε βάρος τους. Πρώτα ο **Αλί Φαριάντ** που απηύθυνε δραματική έκκληση διάσωσής του από το τάνκερ Vilamoura ανοιχτά του

18/9, Αντιφασιστική διαδήλωση στο Κερατσίνι. Φωτό: Σοφία Γαρυπή

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 18 Οκτώβρη Συναυλία για την Πύλο

Γυθείου, όπου κρατούνταν για δουλειά παρά τη θέλησή του με απειλές και σε εξοντωτικές συνθήκες εργασίας. Στη συνέχεια ο **Ραφίκ Μοχάμεντ**, εργαζόμενος σε συνεργείο στον Ασπρόπυργο, που δέχτηκε επίθεση με σιδηρολοστό από "φίλο" του εργοδότη του όταν ζήτησε τα δεδουλευμένα του. Και πιο πρόσφατα ο **Αμίρ Σαχζάτ** που έγινε σάκος του μποξ από το αφεντικό του μέσα στην μπυραρία στην Καλλιθέα όπου δούλευε, όταν αρνήθηκε να συνεχίσει να είναι το "παιδί για όλες τις δουλειές" και ζήτησε να φύγει.

Πρόκειται για τις "νέες Πύλους" της κυβέρνησης Μητσοτάκη, αποτέλεσμα της κλιμάκωσης της ρατσιστικής της

εκστρατείας τους τελευταίους μήνες. Με την ακροδεξιά ρητορική μίσους που έχει σύσσωμη υιοθετήσει, με την τοποθέτηση του φασίστα Πλεύρη στο Υπουργείο Μετανάστευσης και το νομοσχέδιό του που μετατρέπει την προσφυγιά και τη μετανάστευση σε ποινικό αδίκημα, με την αποφυλάκιση Μιχαολιάκου που δίνει νέο αέρα στα πανιά της ακροδεξιάς και των φασιστών.

Αυτά ανοίγουν το δρόμο στις ρατσιστικές αστυνομικές, εργοδοτικές αλλά και φασιστικές επιθέσεις, όπως αυτή που δέχτηκε ο κωμικός **Πάρις Ρούπος** μετά τη συμμετοχή του στις εκδηλώσεις του αντιφασιστικού Σεπτέμβρη στα Λιπάσματα Δραπετσώνας για

τα δώδεκα χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής.

Ο καλλιτέχνης στοχοποιήθηκε από όλο το εμετικό κύκλωμα των ομοϊδεατών του Πλεύρη, με πρώτο και καλύτερο τον ακροδεξιό Μπογδάνο που κι αυτόν η ΝΔ τον είχε κάνει βουλευτή, αντιμετωπίζοντας μια λυσσαλέα συντονισμένη επίθεση που απαιτούσε την απόλυσή του από την Pizza Fan στην οποία εργαζόταν με την ιδιότητα του κωμικού. Με την εργοδοσία της εταιρίας να ενδίδει στις πιέσεις, στην ουσία να διαλέγει την πλευρά των φασιστών.

«Η ενέργεια της εργοδοσίας της Pizza fan να απολύσει τον Πάρι Ρούπο

για την παρουσία του ως stand up comedian στην συναυλία στα Λιπάσματα Δραπετσώνας στα 12 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα είναι ένα δώρο στους φασίστες από μία εταιρία γνωστή για την συμβολή της στη γενοκτονία στη Παλαιστίνη», αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ.

«Η ακροδεξιά με μπροστάρη τον Μπογδάνο (να τον χαιρετά το OPEN) στοχοποίησε τον Πάρι Ρούπο και η Pizza Fan ακολουθώντας τα πρότυπα Τραμπ στις ΗΠΑ χρησιμοποίησε την ανάρτηση του στην σελίδα του FB για να διακόψει την εργασιακή σχέση μαζί του. Είναι ο ορισμός της λογοκρισίας για χάριν των ορφανών της Χρυσής Αυγής και μάλιστα σε περίοδο που βρίσκεται σε ολοκλήρωση η δίκη σε δεύτερο βαθμό.

Είναι προκλητικό ο ακροδεξιός Μπογδάνος να βγαίνει με τοποθετήσεις όπως: "Έχουμε δικαίωμα την Pizza Fan να την τελειώσουμε. Να τρώνε Pizza Fan μόνο οι άπλυτοι"... "Κάντε post, πάρτε τηλέφωνα, κάντε ό,τι περνάει από το χέρι σας να μην τρώει κανείς Pizza Fan εκτός από τους άπλυτους μέχρι να γίνει η απόλυση του Πάρι Ρούπου".

Απαιτούμε να ανακαλέσει την εκδικητική απόλυση της η εταιρία Pizza Fan. Καλούμε το Συνδικάτο Επισιτισμού Τουρισμού Αττικής να στηρίξουν τον αντιφασίστα καλλιτέχνη. Να μην αφήσουμε τα ακροδεξιά ρετάλια, τα τσιράκια του Τραμπ να λογοκρίνουν τους αντιφασίστες καλλιτέχνες όπως τον Πάρι Ρούπο».

«Η κίνηση αυτή έγινε από ανθρώπους που διαρρηγνούν τα μιάτιά τους με κάθε ευκαιρία για την "ελευθερία του λόγου", αρκεί ο λόγος αυτός να είναι αποκλειστικά ο βαθιά μισαλλόδοξος δικός τους», έγραψε σε ανάρτησή του ο ίδιος ο καλλιτέχνης. «Με τη στάση τους απλά επιβεβαίωσαν το περιεχόμενο των αστειών που ειπώθηκαν στη συγκεκριμένη παράσταση.

Η εταιρεία δυστυχώς ενέδωσε σε αυτές τις πιέσεις, αφήνοντας έτσι περιθώριο για αντίστοιχες εκδικητικές πρακτικές από τα ίδια στοιχεία στο μέλλον για την ίδια αλλά και για όποια άλλη εργοδοσία επιθυμήσουν, σε αντίστοιχες περιπτώσεις, και κανονικοποίηση αυτών. Με μία ανακοίνωση αρκετά προβληματική που στο περιεχόμενο της αναίρει την ίδια της την απόφαση, συντάσσεται με τα ακροδεξιά τρολ και δεν προφυλάσσει τον εργαζόμενο. Εν έτει 2025, γινόμαστε ακόμα μάρτυρες εργοδοτικών εκδωξέων για πολιτικά φρονήματα με εργαζόμενους να γίνονται έρμαιοι του νεοφασιστικού οχετού».

Όπως όμως συνεχίζει: «Η τέχνη δε στοχοποιείται και δεν τιθασεύεται. Και για όσους ακόμα απειλούν, ξέρετε όντως πού θα μας βρείτε. Στις σκηνές. Αυτές δε μπορείτε να μας τις πάρετε». Μία από αυτές τις «σκηνές» είναι και η συναυλία για το ρατσιστικό έγκλημα της Πύλου στην οποία θα συμμετέχει.

Α.Β.

Η είδηση ότι τελικά δεν πραγματοποιήθηκε η «πολυαναμενόμενη» συνάντηση του Μητσοτάκη με τον Ερντογάν στη Νέα Υόρκη, στα πλαίσια της Γ.Σ του ΟΗΕ, πυροδότησε ξανά τη δημόσια συζήτηση για τις ελληνο-τουρκικές σχέσεις και την πορεία τους.

Σύμφωνα με τα ρεπορτάζ, η ευθύνη για την αναβολή πέφτει στην τουρκική πλευρά. Ο Τραμπ δίνει «αέρα» στον Ερντογάν, είναι η εξήγηση που δίνεται, και έτσι ο δεύτερος μπορεί να αδειάζει τον Μητσοτάκη. Έτσι σύμφωνα με την Καθημερινή:

«Ενδεικτικό της προσχηματικής λογικής που χαρακτηρίζει την τουρκική στάση είναι, πάντως, ότι τελικά η περίφημη διάσκεψη του κ. Τραμπ με ηγέτες του αραβικού συνδέσμου και τον κ. Ερντογάν άρχισε σχεδόν μιάμιση ώρα μετά την προγραμματισμένη έναρξή της (στις 23.00 ώρα Ελλάδος αντί 21.30, ενώ το ακυρωμένο τετ α τετ με τον κ. Μητσοτάκη είχε σχεδιαστεί για τις 21.00)».

Και το σύντομο άρθρο της Καθημερινής καταλήγει στο εξής συμπέρασμα που προφανώς είναι και η «γραμμή» της κυβέρνησης:

«Το χθεσινό ναυάγιο, πέρα από τη συμβολική σημασία που έχει, αποτελεί επί της ουσίας μία ακόμη αποτυχία στην προσπάθεια της Αθήνας να δεσμεύσει την Άγκυρα σε κάποια συζήτηση για την ανάγκη επιμήκυνσης των «ήρεμων νερών». Η επί της ουσίας ανησυχία της Αθήνας σε αυτό το πεδίο αφορά, βεβαίως, το αν η Άγκυρα θεωρεί ότι η ανάγκη διατήρησης των «ήρεμων νερών» έχει πλέον εκπνεύσει και μπορεί να επιστρέψει σε πρακτικές που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε ένταση».

Το αφήγημα της κυβέρνησης της ΝΔ είναι το εξής. Είμαστε στη σωστή πλευρά της ιστορίας, με τον Τραμπ και το Ισραήλ μέχρι τέλους. Αυτό «μας» εξασφαλίζει τη δυνατότητα να παίζουμε αναβαθμισμένο ρόλο στην Αν. Μεσόγειο. Κι επειδή είμαστε «υπεύθυνη δύναμη», «παράγοντας σταθερότητας» και άλλα τέτοια ωραία, μπορούμε να βάζουμε στη θέση του τον «Σουλτάνο» και να εξασφαλίζουμε «ήρεμα νερά» και το άνοιγμα της προοπτικής για διπλωματική διευθέτηση των διαφορών υπέρ των «εθνικών συμφερόντων». Όποιοι αμφισβητούν αυτές τις στρατηγικές συμμαχίες και ζητάνε για παράδειγμα διακοπή σχέσεων με το γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ είναι ανθέλληνες και πράκτορες του Ερντογάν.

Πράγματι αυτό το αφήγημα δέχεται πλήγηματα. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός αναζητάει εναγωνίως μια «λύση» στη Μ. Ανατολή που θα διασφαλίζει το μαντρόσκυλό του, το Ισραήλ και τη συναίνεση των αραβικών καθεστώτων. Και είναι προφανές ότι ο τουρκικός καπιταλισμός δεν μπορεί παρά είναι συμμετέτοχος σε αυτό το παζάρι. Η λογική «είμαστε με το Ισραήλ που είναι εχθρός της Τουρκίας»

Πίσω από τα “ήρεμα νερά” ετοιμάζουν πόλεμο

μπορεί να βολεύει τις χυδαίες επιθέσεις του κάθε Γεωργιάδη αλλά δεν στέκει στην πραγματικότητα.

Ωστόσο, οι διαμαρτυρίες για την «αναβάθμιση της Τουρκίας» είναι, ταυτόχρονα, υποκριτικές. Γιατί η κυβέρνηση της ΝΔ υπηρετεί τα συμφέροντα και τις φιλοδοξίες της ελληνικής άρχουσας τάξης που θέλει να γίνει το μεγάλο «κεφαλοχώρι» στην περιοχή, με άλλα λόγια να «αναβαθμιστεί». Όπως επεσήμαινε ο Γ. Ράγκος το φετινό καλοκαίρι στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω νο171:

Στήριξη

«Η ενθουσιώδης ολόπλευρη και πολυεπίπεδη ένταξη της Ελλάδας στο πλευρό του Ισραήλ που μακελεύει τους Παλαιστίνιους και τη Μέση Ανατολή, η μετατροπή του λιμανιού της Αλεξανδρούπολης σε “πύλη” του ΝΑΤΟ προς τη Μαύρη Θάλασσα και την Ουκρανία (παρακάμπτοντας τα Στενά του Βοσπόρου), η αύξηση και η αναβάθμιση των αμερικάνικων και Νατοϊκών βάσεων και κυρίως της Σούδας (που πήρε τις “επιχειρησιακές αρμοδιότητες” της βάσης του Ιντσιρλίκ στη Τουρκία), τα θηριώδη εξοπλιστικά προγράμματα (F35, ελικόπτερα Romeo, πυραυλικά συστήματα Spike, φρεγάτες Μπελνάρ και τόσα άλλα), που μόνο “αμυντικά” δεν είναι, οι συμφωνίες με αμερικάνικες και ευρωπαϊκές πολυεθνικές πετρελαίου (Chevron, Total, Eni, Exxon) για εξορύξεις στις (αυθαίρετες) ελληνικές ΑΟΖ στη Μεσόγειο και στο Αιγαίο, οι πρόσφατες συμφωνίες με την Ινδία του Μόντι, έχουν, πράγματι, “αναβαθμίσει” την ελληνική πλευρά.

Όμως, ο ανταγωνισμός έχει δύο παίκτες. Η Τουρκία είναι επίσης αναβαθμισμένη, με ανεβασμένη οικονο-

μία και αυξημένο στρατό, με στρατηγική γεωγραφική θέση και με τις δικές της συμμαχίες».

Και σε αυτόν την κούρσα της αναβάθμισης πρέπει να εντάξουμε και την Κύπρο, που έχει μετατραπεί σε μια τεράστια βάση του Ισραήλ. Το αντίλλαγμα; Η Κύπρος έχει προμηθευτεί ένα υπερσύγχρονο ισραηλινό αντιαεροπορικό σύστημα. Κι όπως έγραφε η Εφημερίδα των Συντακτών:

«Το σύστημα αεράμυνας Barak MX είναι ικανό να αναχαιτίζει πυραύλους, drones και αεροπλάνα από βεληνεκές 150 χιλιομέτρων. Η είδηση για την προμήθειά του διέρρευσε από την κυπριακή κυβέρνηση για πρώτη φορά τον Δεκέμβριο του 2024 σε τοπικά ΜΜΕ: “Το μόνο που μπορώ να πω είναι ότι θα κάνουμε και κάνουμε ό,τι είναι αναγκαίο όχι μόνο λόγω του γεγονότος ότι είμαστε χώρα υπό κατοχή, αλλά και ως κράτος-μέλος της Ε.Ε. σε μια περιοχή ιδιαίτερης γεωστρατηγικής σημασίας” είπε τότε ο πρόεδρος Ν. Χριστοδουλίδης.

Σε μαγνητοσκοπημένο τηλεοπτικό πρόγραμμα της κρατικής τηλεόρασης ΡΙΚ (10/9) ο ΥΠΑΜ Βασίλης Πάλμας μίλησε για την ανάγκη αποτρεπτικής ισχύος και συνέδεσε την προμήθεια του Barak MX “με τις γεωπολιτικές εξελίξεις στην περιοχή”.

Τα ΜΜΕ και συνολικά η εθνικιστική προπαγάνδα παρουσιάζουν μια ψεύτικη εικόνα για έναν «προαιώνιο εχθρό» που επιβουλεύεται την «Ελλαδίτσα μας» από την εποχή του Κιουταχί και του Δράμαλη κι ακόμα πιο πίσω. Στην πραγματικότητα, ο ελληνο-τουρκικός ανταγωνισμός γεννήθηκε τη δεκαετία του '50 κι είχε να κάνει με την προστάθεια των δυο αρχουσών τάξεων να αποκτήσουν τον ρόλο του «χωροφύλακα» στη νοτιοανατολική

πτέρυγα του ΝΑΤΟ. Η σύγκρουση για τον έλεγχο της Κύπρου, για τον έλεγχο των αεροναυτικών «περασμάτων» στο Αιγαίο (υφαλοκρηπίδα, χωρικά ύδατα) αυτή την αιτία είχε και οι αναφορές στο «Διεθνές Δίκαιο» ήταν πάντοτε α λα καρτ.

Και, όπως εξηγεί το άρθρο στο Σοσιαλισμός από τα Κάτω:

Ανταγωνισμός

«Τις τελευταίες δύο δεκαετίες, ο ανταγωνισμός μεταφέρθηκε, πιο σκληρός και επικίνδυνος, και για τον έλεγχο της Ανατολικής Μεσογείου. Δύο ήταν οι κύριοι παράγοντες. Η γεωστρατηγική σημασία της περιοχής, και τα δυνητικά κοιτάσματα υδρογονανθράκων στο βυθό της. Ο έλεγχος των φυσικών πόρων και της γεωστρατηγικής σημασίας της Ανατολικής Μεσογείου σε συνεργασία με το Ισραήλ και την Αίγυπτο είναι μια νέα “Μεγάλη Ιδέα” που αναπτύχθηκε μέσα στον 21ο αιώνα. Οι “παραδοσιακές” αντιθέσεις σχετικά με το εύρος των χωρικών υδάτων και την υφαλοκρηπίδα, οδηγήθηκαν στο απόγειο μέσω των διεκδικήσεων για όλο και μεγαλύτερες Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες (ΑΟΖ) και τη υπεροχή στην Ανατολική Μεσόγειο».

Τα “ήρεμα νερά” βασίζονταν στην εκτίμηση ότι παρά τις όποιες διαφορές και αντιτιθέμενα συμφέροντα η Μέση Ανατολή -και κατ' επέκταση η Αν. Μεσόγειος- σταθεροποιείται, η πίτα μοιράζεται υπό την υψηλή εποπτεία των ΗΠΑ και άρα ο «κάθε κατεργάρης στον πάγκο του». Ώσπου ήρθε η παρέμβαση του παράγοντα που όλοι τους θεωρούσαν «τελειωμένο», της Παλαιστινιακής Αντίστασης με την επιχείρηση Πλημμύρα του Αλ Ακτσά τον Οκτώβρη του 2023, που

ανέτρεψε σχέδια των από πάνω. Η αδυναμία του κράτους τρομοκράτη να συντρίψει την Αντίσταση παρόλη τη στήριξη των ΗΠΑ, διαταράσσει τους συσχετισμούς και προκαλεί ένα ντόμινο εξελίξεων.

Αριστερά

Τι πρέπει να πει η Αριστερά σε αυτές τις συνθήκες; Δυστυχώς, η κοινή συνισταμένη των αντιδράσεων και των σχολιασμών την περασμένη βδομάδα ήταν ότι η κυβέρνηση της ΝΔ εισπράττει το αντίτιμο της «ενδοτικής στάσης» της απέναντι στην Τουρκία.

Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ δήλωσε ότι η «χώρα μας χάνει ευκαιρίες», «ο κ. Μητσοτάκης καλλιεργούσε την αίσθηση των ήρεμων νερών». Ο ΣΥΡΙΖΑ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι: «η Ελλάδα, με πρωθυπουργό τον κ. Μητσοτάκη, υποχωρεί διεθνώς ως διπλωματικό και πολιτικό μέγεθος». Η ΝΕ.ΑΡ σχολίασε ότι: «Η χώρα μας δεν έχει την πολυτέλεια να υποβαθμίζεται διεθνώς». Το ΚΚΕ δήλωσε ότι: «για μια ακόμη φορά εκτίθενται όσοι καλλιεργούν τον εφησυχασμό των “ήρεμων νερών”»

Αντιπολίτευση σε αυτή τη γραμμή δεν χτυπάει στο παραμικρό την κυβέρνηση της ΝΔ. Της δίνει τη δυνατότητα, αντίθετα, να παρουσιάζεται ως υπεύθυνη δύναμη στην περιοχή που “θωρακίζει τη χώρα” και δυναμώνει τη στρατιωτική της ισχύ (και ταυτόχρονα αφήνει το γήπεδο ανοιχτό για τους Σαμαράδες και την ακροδεξιά να πλειοδοτούν σε πολεμοκαπηλεία και εθνικισμό). Για παράδειγμα, άρθρο στη Ναυτεμπορική δίνει την ανεπίσημη κυβερνητική απάντηση στις κατηγορίες περί “ενδοτισμού” προβάλλοντας τους γιγάντιους εξοπλισμούς:

«Πληροφορίες από την ελληνική πλευρά αναφέρουν ότι το 2019 η Τουρκία είχε παραγγείλει 100 F-35. Εμείς δεν είχαμε ούτε ένα αναβαθμισμένο F-16, δεν ήμασταν στο πρόγραμμα των F-35, ούτε είχαμε αγοράσει τα Rafale. Σήμερα έχουμε 42 αναβαθμισμένα F-16 σε έκδοση VIPER (από τα 82 που θα έχουμε με την ολοκλήρωση του προγράμματος εντός της επόμενης διετίας), 24 Rafale και είμαστε στο πρόγραμμα των F-35».

Η απάντησή του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς πρέπει να είναι διεθνιστική. Κλιμακώνουμε απεργιακά την αλληλεγγύη μας στην Παλαιστίνη χωρίς να “τσιμπάμε» στην κυβερνητική προπαγάνδα. Παλεύουμε για την ανατροπή της κυβέρνησης που στο όνομα των «εθνικών δικαίων» σπαταλάει δισεκατομμύρια για εξοπλισμούς, απαιτούμε λεφτά για σχολεία, νοσοκομεία, κοινωνικές υπηρεσίες αυξήσεις και όχι βόμβες. Την ειρήνη στο Αιγαίο θα την εξασφαλίσουν οι κοινοί αγώνες της εργατικής τάξης σε Ελλάδα Κύπρο και Τουρκία ενάντια στις άρχουσες τάξεις και τους ιμπεριαλιστές.

Λέναδρος Μπόλαρης

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 1/10 καφέ Dogs Place 7μμ
Στη δίνη της κρίσης τους, παλεύουμε για την ανατροπή τους
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

● TETARTH 1/10 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Πόλεμος και «ειρήνη»
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός
● TETARTH 8/10 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Στη δίνη της κρίσης τους, παλεύουμε για την ανατροπή τους
Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσης

ΘΗΣΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Πόλεμος και «ειρήνη»
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΚΥΨΕΛΗ

TETARTH 8/10
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 8μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλητής: Πάνος Γιαννακάκης

ΠΑΤΗΣΙΑ

TETARTH 8/10 γραφεία κοινότητας
Καμερούν (Φυλής 231) 7.30μμ
Φοιτητική αντίσταση στα «ιδιώνυμα» στις Σχολές
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

TETARTH 8/10
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα

ΓΑΛΑΤΣΙ

TETARTH 8/10
γραφεία Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα 7μμ
Να φράξουμε το δρόμο στους «μικρούς» Τραμπ
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10
καφενείο Μύρτιλο, πάρκο Καπαψ 7μμ

Στη δίνη της κρίσης τους, παλεύουμε για την ανατροπή τους
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 Ραγκαβή 53, 8μμ
Ένγκελς: Ο ρόλος της εργασίας στην εξανθρώπιση του πιθήκου
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Σιαφάκα

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

TETARTH 1/10
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Όχι άλλα «Τέμπη»
Ομιλητής: Κώστας Κουρούπης

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ
Μετά την πανεργατική – Συνεχίζουμε με απεργία για ελεύθερη Παλαιστίνη – Οργανώνουμε 10 Οκτώβρη απεργία!
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 2/10
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΠΕΜΠΤΗ 9/10
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλήτρια: Τζωρτζίνα Πράττη

ΜΑΡΟΥΣΙ

TETARTH 8/10
καφέ Γαρδένια, πλ.Ηρώων 7.30μμ
Γκράμσι: Οι θέσεις της Λυών
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

TETARTH 8/10 δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
Γκράμσι: Οι θέσεις της Λυών
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

TETARTH 8/10 πλ. Φελέκη 6.30μμ
Γκράμσι: Οι θέσεις της Λυών
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΒΥΡΩΝΑΣ

TETARTH 1/10
καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Να φράξουμε το δρόμο στους «μικρούς» Τραμπ
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 Fahrenheit 451 6μμ
Να φράξουμε το δρόμο στους «μικρούς» Τραμπ
Ομιλητής: Μάριος Άλεξ Αναγνωστόπου-λος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 καφέ Sloth 7.30μμ
Η πόλη για την απελευθέρωση των γυναι-κών
Ομιλήτρια: Φωτεινή Συμψηρή

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 Sweet Home 7.30μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλητής: Καραφίλ Καραΐ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

TETARTH 1/10 αίθ. β' δημοτικής
κοινότητας, Δραγάση 1Α 7μμ
Μετά την πανεργατική – Συνεχίζουμε με απεργία για ελεύθερη Παλαιστίνη – Οργανώνουμε 10 Οκτώβρη απεργία!
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ

TETARTH 1/10 δημαρχείο 8μμ
Μετά την πανεργατική – Συνεχίζουμε με απεργία για ελεύθερη Παλαιστίνη – Οργανώνουμε 10 Οκτώβρη απεργία!
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωΐδου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 δημαρχείο 7μμ
Μετά την πανεργατική – Συνεχίζουμε με απεργία για ελεύθερη Παλαιστίνη – Οργανώνουμε 10 Οκτώβρη απεργία!
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Θεσσαλονίκη

ΤΟΥΜΠΑ

TETARTH 1/10 Coffee Story 7.30μμ
Να φράξουμε το δρόμο στους «μικρούς» Τραμπ
Ομιλήτρια: Τζένη Δεμιρτζίδου
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ – ΚΑΜΑΡΑ
ΠΕΜΠΤΗ 2/10 καφέ Ποέτα 8μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλήτρια: Κάλιξ Γκανάτσα

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 καφέ Πέτρος 7μμ
Πόλεμος και «ειρήνη»
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10
καφέ Γιώτης, Μικρού 6, 8.30μμ
Να φράξουμε το δρόμο στους «μικρούς» Τραμπ
Ομιλήτρια: Τζένη Δεμιρτζίδου

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 5/10 Διόροφο καφέ 7μμ
Όχι άλλα Τέμπη
Ομιλητής: Μανώλης Μανουσαρίδης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

TETARTH 1/10
καφέ Μεντιτεράνεο, Καλούτσιανη 7μμ
Πόλεμος και «ειρήνη»
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
TETARTH 1/10 καφέ Μαρίνα 7μμ
Στη δίνη της κρίσης τους, παλεύουμε για την ανατροπή τους
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 Πευκάκια 6.30μμ
Στη δίνη της κρίσης τους, παλεύουμε για την ανατροπή τους
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 Θόλος 7μμ
Πόλεμος και «ειρήνη»
Ομιλήτρια: Εύη Τσιουνή

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 καφέ Φιλοίστρον 7μμ
Με απεργία να σπάσουμε τη στήριξη στη γενοκτονία
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 2/10

Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/10

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλατεία Ελευθερίας 6μμ
ΝΙΚΑΙΑ Κονδύλη 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 7μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 4/10

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου, “Κελάρι” 12μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία Γεννηματά 12μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Πετρουπόλεως “Τζάντε” 12μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 12μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωτάκη και Θησέως 11πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μμ
ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκυζή 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
λαϊκή Πανόρμου 12μμ
ΚΥΨΕΛΗ
πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 12μμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης, πλ. Αγ.Νικολάου 12μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλ. Δούρου 12μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6.30μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 11πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 10.30πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11πμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Αγ. Όλγας 11πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μμ
ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώ-σεις. Πρέπει να ανατραπεί με την ερ-γατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβου-λευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλ-λαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστι-κό κράτος λειτουργεί για να προστα-τεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλού-το μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοι-νωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλ-λευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημι-ουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πά-ρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή

και την διανομή σύμφωνα με τις αν-θρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν πα-λέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπε-δο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρ-χούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυ-τό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτη-ση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθη-καν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προ-σπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρό-σφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινή-ματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνι-κή, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφι-

λους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους αν-ταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυ-τή την δύναμη, η εργατική τάξη χρει-άζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κι-νήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθή-σει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέ-σουν ν’ ανατρέψουν συνολικά τον καπι-ταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπιόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Από τα τέλη του 19ου αιώνα το Βιετνάμ μαζί με την υπόλοιπη Ινδοκίνα όπως ονομαζόταν (Λάος και Καμπότζη) είχε γίνει κομμάτι της γαλλικής αποικιακής αυτοκρατορίας. Το αντιαποικιακό κίνημα άρχισε να μεγαλώνει από τη δεκαετία του 1920.

Το 1945, μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, αυτό το κίνημα ίδρυσε ένα ανεξάρτητο κράτος. Το κίνημα ονομαζόταν Βιετμίνχ (Ένωση για την Ανεξαρτησία του Βιετνάμ) και στην ηγεσία του βρισκόταν το Κομμουνιστικό Κόμμα, με επικεφαλής τον **Χο Τσι Μινχ**. Στις 2 Σεπτέμβρη ο Χο Τσι Μινχ ανακήρυξε τη ανεξαρτησία μπροστά σε ένα πλήθος 200.000 στο Ανόι. Όμως, οι νικητές του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου είχαν διαφορετική γνώμη.

Στη διάρκεια του πολέμου ο λαός του Βιετνάμ είχε την σπάνια «τύχη» να υποφέρει δυο κατοχές. Ο ιαπωνικός στρατός κατέλαβε την Ινδοκίνα το 1940. Όμως διατήρησε τις γαλλικές αποικιακές αρχές οι οποίες υπάκουαν στη δωσιλογική κυβέρνηση του Βισί στη Γαλλία. Όταν η Ιαπωνία ηττήθηκε, αυτές οι αρχές είδαν το «φως» και στράφηκαν στη κυβέρνηση του **Ντε Γκολ**. Στη διάσκεψη του Πότονταμ οι τρεις «Μεγάλοι Σύμμαχοι», **Τσόρτσιλ**, **Ρούζβελτ** και **Στάλιν**, αποφάσισαν ότι η Ινδοκίνα πρέπει να επιστρέψει στους «νόμιμους ιδιοκτήτες» της, τους Γάλλους αποικιοκράτες.

Προβλήματα

Υπήρχαν, ωστόσο, δυο προβλήματα. Ο λαός του Βιετνάμ δεν ήθελε να επιστρέψει στη θέση του υποζυγίου για τους αποικιοκράτες. Ο λυμός που είχε κοστίσει 1 εκατομμύριο ζωές το 1944-45 είχε κάνει και τους Γάλλους και τους Ιάπωνες ακόμα πιο μισητούς. Παράλληλα, η κυβέρνηση του ντε Γκολ δεν διέθετε ούτε τα χρήματα, ούτε τον εξοπλισμό, ούτε τον στρατό για να αποκαταστήσει τον έλεγχό της.

Αυτό το έργο το ανέλαβε η Βρετανία που αποβίβασε τμήματα στη Σαϊγκόν στο νότιο Βιετνάμ τον Σεπτέμβρη με την τυπική δικαιολογία ότι θα δεχόταν την παράδοση των ιαπωνικών στρατευμάτων. Η Βιετμίνχ, όπως το ΕΑΜ εδώ, καλωσόρισε τους «Συμμάχους». Και στις 23 Σεπτέμβρη ήρθε το «ευχαριστώ». Τα βρετανικά τμήματα, αφού είχαν εξοπλίσει Ιάπωνες αιχμάλωτους πολέμου και αμετανόητους οπαδούς του Βισί που κρατούνταν σε φυλακές, επιτέθηκαν στα δημόσια κτίρια και άλλα σημεία που έλεγχε το απελευθερωτικό κίνημα.

Πάλι, ακούστηκαν εκκλήσεις για αυτοσυγκράτηση από την ηγεσία του κινήματος. Ωστόσο οι εργάτες και οι φτωχοί της Σαϊγκόν δεν υπάκουσαν. Με επικεφαλής τμήματα του ΚΚ που βρέθηκαν «εκτός γραμμής», τροτσκιστές αγωνιστές που είχαν ισχυρή παρουσία στην περιοχή, ακόμα και θρησκευτικές «αιρέσεις», πάλεψαν σκληρά για μέρες.

Πάνω: 29/4/1975, Αμερικανοί εγκαταλείπουν την πρεσβεία τους στην Σαϊγκόν με ελικόπτερο. Φωτό: Hugh Van Es/Reuters
Κάτω: Σικάγο 1968. Φωτό: Peter Bullock/Getty

Έτσι νίκησε το Βιετνάμ

Αυτό που ακολούθησε από το 1946 ήταν ένας ανταρτοπόλεμος όπου ο γαλλικός στρατός σταδιακά βρέθηκε να ελέγχει μόνο τις μεγάλες πόλεις και κάποιες βασικές οδικές και σιδηροδρομικές αρτηρίες. Το 1954 ήρθε η μεγάλη του ήττα από τις δυνάμεις των βιετναμέζων ανταρτών στη μάχη του Ντιεν Μπιεν Φου στα σύνορα με το Λάος.

Όμως, αυτό δεν έφερε την ολοκληρωτική νίκη στο εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα. Με παρέμβαση των δυο «υπερδυνάμεων» (και της Κίνας), η χώρα κόπηκε στα δυο. Το Βόρειο Βιετνάμ έγινε Λαϊκή Δημοκρατία. Το Νότιο, η Δημοκρατία (μόνο κατ' όνομα) του Βιετνάμ, έγινε εξάρτημα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Ήταν μια «λύση των δυο κρατών» για να χρησιμοποιήσουμε μια σημερινή ορολογία για την Παλαιστίνη. Και σχετικά σύντομα χρεωκόπησε. Από τα τέλη της δεκαετίας του '50 το αντάρτικο άρχισε να ανασυγκροτείται στον Νότο.

Στις αρχές της δεκαετίας του '60 ο

Και δείχνει τον δρόμο για την Παλαιστίνη

πρόεδρος **Κένεντι** έστειλε τους πρώτους στρατιωτικούς συμβούλους. Ο στόχος ήταν να στηρίξουν το καθεστώς του Νότιου Βιετνάμ και να συντρίψουν τους αντάρτες του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου (NLF) που τους στήριζε το Βόρειο Βιετνάμ. Το αντάρτικο φούντωνε στο Νότο με τη βάση του να την προσφέρουν κυρίως οι αγρότες που διψούσαν για τη γη που καλλιεργούσαν.

Η αίσθηση που κυριαρχούσε στην Ουάσινγκτον ήταν μιας ακόμα «αστυνομικής επιχείρησης» σε μια απομακρυσμένη γωνιά του «ελεύθερου κόσμου». Ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ μπορούσε να δηλώνει με άνεση ότι το Βιετνάμ δεν αποτελούσε ιδιαίτερο πρόβλημα. «Έχουμε 30 Βιετνάμ» είχε πει.

Όμως, το Βιετνάμ αποδείχτηκε εφιάλτης για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Στα τέλη του 1967 η αμερικάνικη στρατιωτική παρουσία από μερικές χιλιάδες «συμβούλων» είχε φτάσει τις 486 χιλιάδες στρατιώτες, με μια συντριπτική ισχύ πυρός.

Ταυτόχρονα, η αμερικάνικη πολεμική αεροπορία είχε εξαπολύσει τη μεγαλύτερη επιχείρηση βομβαρδισμών στην ιστορία για να αναγκάσει το Βόρειο Βιετνάμ να γονατίσει. Στις 31 Δεκέμβρη του 1967 το Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ ανακοίνωνε επίσημα ότι από το Μάρτη του 1965 τα αμερικάνικα αεροπλάνα είχαν ρίξει 860.000 τόνους βομβών στο Βόρειο Βιετνάμ. Συγκριτικά, σε όλη την διάρκεια του Πολέμου της Κορέας (1950-1953) είχαν ρίξει 653.000. Στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου σε όλο το «θέατρο επιχειρήσεων» του Ειρηνικού είχαν ρίξει 503.000.

Οι Αμερικάνοι στρατηγοί πίστευαν ότι η νίκη πλησίαζε. Στα τέλη του 1967 ο στρατηγός **Γουέστμωρλαντ**, ο επικεφαλής όλων των αμερικάνικων δυνάμεων στο Βιετνάμ, έκανε την περίφημη δήλωση: «Έχουμε φτάσει σε ένα σημαντικό σημείο όπου το τέλος γίνεται ορατό. Οι ελπίδες του εχθρού έχουν χρεοκοπήσει».

Επίθεση της Τετ

Όμως, στις 31 Γενάρη του 1968, ήρθε η Επίθεση της Τετ (της βιετναμέζικης πρωτοχρονιάς). Οι Βιετκόνγκ χτύπησαν όλες τις μεγάλες πόλεις και εκατοντάδες άλλα σημεία στο Νότιο Βιετνάμ. Έφτασαν μέχρι την αμερικάνικη πρεσβεία στην Σαϊγκόν.

Από στρατιωτικής άποψης η Επίθεση της Τετ κόστισε ακριβά στο αντάρτικο. Ο στρατός του Νότιου Βιετνάμ δεν κατέρρευσε και οι Βιετκόνγκ δέχτηκαν σκληρά πλήγματα στους μήνες των μαχών που ακολούθησαν. Όμως, η Επίθεση της Τετ ήταν μια τεράστια πολιτική ήττα για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Ήταν η απόδειξη πως όποιες «λύσεις» κι αν δίνουν οι ιμπεριαλιστές δεν έλυναν το «βιετναμικό ζήτημα».

Παράλληλα η Επίθεση της Τετ έδωσε νέα ώθηση στο αντιπολεμικό κίνημα στις ΗΠΑ και παντού. Ήταν ένα κίνημα που είχε ήδη δώσει μεγάλες μάχες. Τετρακόσιες χιλιάδες είχαν διαδηλώσει τον Απρίλη του 1967 στη Νέα Υόρκη. Περίπου 100.000 συμμετείχαν στην περικύκλωση του Πενταγώνου τον Οκτώβρη.

Αυτή η διαδήλωση ήταν ένα σημείο καμπής για το κίνημα. Όχι μόνο γιατί κατέληξε σε συγκρούσεις έξω από το Πεντάγωνο αλλά και για την πολιτική ριζοσπαστικοποίηση που ενσάρκωσε. Μέχρι τότε κυριαρχούσε το σύνθημα για ειρήνη στο Βιετνάμ. Τώρα, στα χέρια των διαδηλωτών που συγκρούονταν με τους μπάτσους κυμάτιζαν οι κόκκινες σημαίες με το αστέρι του NLF. Η σύγκρουση πλέον ήταν με τον ιμπεριαλισμό, «στην ίδια μας τη χώρα».

Τον Αύγουστο του 1968 το κίνημα πολióρκησε το συνέδριο των Δημοκρατικών στο Σικάγο. Ο τότε πρόεδρος των ΗΠΑ **Τζόνσον**, είχε «καεί» και είχε δηλώσει ότι δεν θα διεκδικήσει ξανά την προεδρία. Ένα κομμάτι του κινήματος στήριζε τον αντιπολεμικό Δημοκρατικό υποψήφιο, τον **Γιουτζίν Μακάρθι** οποίος ηττήθηκε από τα μαγευέματα του μηχανισμού των Δημοκρατικών. Αλλά έξω από το συνέδριο, για μέρες, χιλιάδες διαδήλωναν και συγκρούονταν με την αστυνομία που η βαρβαρότητά της «έπαιζε» στις οθόνες των τηλεοράσεων.

Στα χρόνια που ακολούθησαν αυτό το κίνημα έφερε στα πρόθυρα της κατάρρευσης τον πρόεδρο Νίξον. Είχε πάρει την προεδρία δηλώνοντας ότι έχει «ένα σχέδιο για την ειρήνευση». Το σχέδιο περιλάμβανε κλιμάκωση των αεροπορικών βομβαρδισμών στο Βόρειο Βιετνάμ και στην Καμπότζη για να αναγκάσει τους αντιπάλους του να δεχτούν τους όρους του.

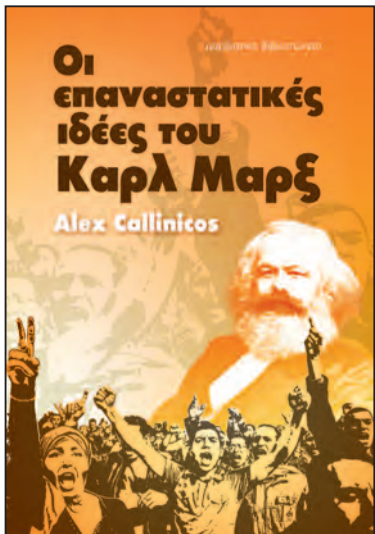
Το 1970 ένα άρθρο στην εφημερίδα Νιου Γιρκ Τάιμς ανέφερε «Οι σύμβουλοι του **Νίξον** πίστευαν ότι, όταν ήρθαν στην εξουσία, είχαν να κάνουν με έναν ξένο πόλεμο, και τώρα βλέπουν ότι έχουν να κάνουν με μια εξέγερση κατά του πολέμου, και ίσως ακόμη και με μια επανάσταση στο εσωτερικό».

Αυτή ήταν η κατάσταση όταν το 1973 η κυβέρνηση των ΗΠΑ ανακοίνωσε την απόσυρση των στρατευμάτων από το Βιετνάμ. Δυο χρόνια μετά, στις 29 Απρίλη 1975, τα ελικόπτερα εκκένωναν την αμερικάνικη πρεσβεία στη Σαϊγκόν, επισφραγίζοντας την πρώτη ήττα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ήταν μια ήττα που επέβαλαν από τη μια οι αγρότες και οι εργάτες του Βιετνάμ με τον ηρωικό αγώνα τους που είχε πάνω από 2 εκατομμύρια νεκρούς και από την άλλη το τεράστιο αντιπολεμικό κίνημα που σάρωσε το εσωτερικό των ΗΠΑ και απλώθηκε σε όλο τον κόσμο.

Λέανδρος Μπόλαρης

Σε δήλωση-καταγγελία προέβη με ανάρτηση του στα κοινωνικά δίκτυα ο Παλαιστίνιος εργάτης Abo Salem καταγγέλλοντας τις μυστικές υπηρεσίες για απαγωγή, ξυλοδαρμό, απειλές ενάντια στην κόρη του και απόπειρα απόσπασης «ομολογίας» ότι είναι «τρομοκράτης». Όπως αναφέρει (στα αγγλικά):

«Στις 24 Σεπτεμβρίου 2025, απήχθηκα από την ελληνική μυστική υπηρεσία και μια ομάδα απαγωγέων που ονομάζεται ισραηλινή Μοσάντ. Επέστρεψα στο σπίτι από τη δουλειά όταν με έσυραν σε ένα μικρό μαύρο αυτοκίνητο (και με οδήγησαν) σε ένα σκοτισμένο σπίτι όπου με ανέκριναν και με χτύπησαν. Με κατηγορήσαν ότι πήγαινα να βάλω βόμβα στην ισραηλινή πρεσβεία, ότι ανήκω στη Χαμάς και ότι λάμβανα εντολές από τη Γάζα.

Με απείλησαν ότι θα σκοτώναν εμένα και την κόρη μου αν δεν πω την αλήθεια. Είπαν: «Θα σε πάμε στο δάσος και θα σε σκοτώσουμε αν δεν ομολογήσεις την αλήθεια». Όταν τελείωσαν το ξυλοδαρμό και την ανάκριση, είπαν: «Αν συμβεί κάτι παρόμοιο, θα σκοτώσουμε την κόρη σου και θα φυλακιστείς για τον φόνο της».

Δεν είμαι τρομοκράτης. Είμαι Παλαιστίνιος πολίτης από τη Γάζα. Ζω στην Ελλάδα. Δουλεύω ως ελαιοχρωματιστής. Δεν είμαι τρομοκράτης».

Εκλογές στην Αίγυπτο

Δήλωση των Επαναστατών Σοσιαλιστών για τις επικείμενες κοινοβουλευτικές εκλογές στην Αίγυπτο

Γνωρίζουμε ότι το καθεστώς της 3ης Ιουλίου δεν θα επιτρέψει ελεύθερες – ούτε καν μισο-ελεύθερες – εκλογές για το επόμενο κοινοβούλιο. Αντίθετα, οι υπηρεσίες ασφαλείας θα εγκαταστήσουν μια πλειοψηφία πιστών στο καθεστώς και πόνια «αντιπροσώπους της αντιπολίτευσης». Αυτό το κοινοβούλιο αναμένεται να ψηφίσει συνταγματικές τροπολογίες που συντάσσονται επί του παρόντος, προκειμένου να επιτρέψουν στον Σίσι να παραμείνει στην εξουσία επ' αόριστον.

Δεν είναι μυστικό ότι το καθεστώς, το οποίο ήρθε στην εξουσία μέσω στρατιωτικού πραξικοπήματος, βασίζεται αποκλειστικά στον μηχανισμό ασφαλείας και αγνοεί τόσο την πολιτική όσο και τους πολιτικούς. Στα μάτια αυτού του μηχανισμού, ο «ιδανικός πολιτικός» εκτελεί εντολές και λειτουργεί αυστηρά εντός των «επιτρεπόμενων ορίων» – κατά προτίμηση παραμένοντας εντελώς αδρανής.

Το καθεστώς της 3ης Ιουλίου διαφέρει από το σύστημα του Μουμπάρακ, το οποίο – πέρα από τις υπηρεσίες ασφαλείας – στηριζόταν επίσης στο κυβερνών Εθνικό Δημοκρατικό Κόμμα και τους πράκτορές του σε όλες τις περιφέρειες, καθώς και στην Μουσουλμανική Αδελφότητα ως αντιπολιτευτική οργάνωση ικανή να απορροφήσει τη λαϊκή κινητοποίηση.

Σήμερα, αυτό το καθεστώς που βασίζεται από κρίσεις αντιμετωπίζει εξωτερικές και εσωτερικές προκλήσεις που το ίδιο δημιούργησε, με αποτέλεσμα να φοβάται κάθε μαζικό κίνημα ή πολιτική μεταρρύθμιση.

Δεν περιφερειακό επίπεδο, δεν το έχουν βοηθήσει ούτε η συνενοχή του στη γενοκτονία στη Γάζα για δύο χρόνια, ούτε η φυλάκιση εκατοντάδων ατόμων που στάθηκαν αλληλέγγυα στη Γάζα, ούτε η καταστροφική συμφωνία με το Ισραήλ για το φυσικό αέριο που σύναψε για να κατευνάσει το κράτος κατοχής – το οποίο επιμένει να εκτοπίσει χιλιάδες Παλαιστίνιους στο Σινά απειλώντας άμεσα τη σταθερότητα του καθεστώτος και καταστρέφοντας τις συμφωνίες συνθηκολόγησης που έχουν συναφθεί από το 1978.

Στο εσωτερικό, το καθεστώς συνεχίζει να πουλάει την Αίγυπτο κομ-

μάτι-κομμάτι για να εξυπηρετήσει το αυξανόμενο χρέος. Τσακίζει τους εργαζόμενους με την αύξηση των τιμών και την ιδιωτικοποίηση της Υγείας, της Παιδείας, του νερού και άλλων υπηρεσιών. Επιμένει να προωθεί μια νομοθεσία εχθρική προς τις λαϊκές τάξεις, με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα τον νέο αντεργατικό νόμο και τις τροποποιήσεις στα παλαιά ενοίκια.

Για όλους αυτούς τους λόγους, το καθεστώς απέρριψε τα αιτήματα της αντιπολίτευσης για δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις ή τροποποίηση του εκλογικού συστήματος. Επιμένει να προχωρήσει στην ψηφοφορία υπό τη σκιά του δεσποτισμού και με τους ίδιους νόμους: οι μισές έδρες θα καταληφθούν μέσω κλειστών λιστών, όπου ο νικητής παίρνει τα πάντα, συν 5% που διορίζονται απευθείας από τον πρόεδρο ενώ ο ανταγωνισμός για μεμονωμένες έδρες περιορίζεται σε μεγάλο βαθμό στους πλούσιους και τους καλά δικτυωμένους.

Αν και η πολιτική σκηνή είναι κλειστή καθώς το σύστημα αποθαρρύνει τη συμμετοχή σε έναν ευρύτερο και εκλογικό αγώνα, αποφασίσαμε να διεκδικήσουμε μεμονωμένες έδρες ως μια μικρή, περιορισμένη ευκαιρία να παρουσιάσουμε στη δημόσια σφαίρα ένα κοινωνικοπολιτικό πρόγραμμα αφοσιωμένο στις λαϊκές τάξεις.

Δεν έχουμε καμία ψευδαίσθηση σχετικά με τη νομιμότητα του καθεστώτος, το οποίο βασίζεται στη βία. Η αποχή ή η συμμετοχή μας δεν πρόκειται να το απομονώσει διεθνώς ούτε υπάρχουν οι προϋποθέσεις για μποϊκοτάζ ως εκλογική τακτική -δεδομένου ότι συμμετέχουν σχεδόν όλες οι πολιτικές δυνάμεις, εκτός από την Αδελφότητα και το μαζικό κίνημα βρίσκεται σε ύφεση. Ομοίως, δεν έχουμε αυταπάτες για τα όρια αυτού του αγώνα ή τα άμεσα οφέλη του.

Ωστόσο, πιστεύουμε ότι η σωστή επιλογή για τους επαναστάτες είναι να μην αφήνουν ποτέ καμία αρένα αγώνα να περάσει χωρίς να την αξιοποιήσουν. Πρέπει να βγουν μπροστά για να παρουσιάσουν το όραμά τους και να προσπαθήσουν να οργανώσουν τις μάζες όποτε ανοίγει χώρος. Η πειθαρχημένη συμμετοχή, παρά τις αναμενόμενες δυσκολίες και κινδύνους, είναι σαν να ρίχνεις μια πέτρα σε στάσιμα νερά. Μπορεί, μεσοπρόθεσμα, να βοηθήσει στο άνοιγμα του πολιτικού πεδίου.

«Ο Αμερικανός υπουργός Οικονομικών Μπέσεντ δήλωσε ότι η Ουάσιγκτον εξετάζει ένα swap νομισμάτων ύψους 20 δις. δολ. με την Αργεντινή και ότι προτίθεται να αγοράσει μέρος του χρέους της που δεν μπορεί να εξυπηρετήσει προκειμένου να νικήσει τους «κερδοσκόπους». Δεν έδωσε, πάντως, ιδιαίτερες λεπτομέρειες... Οι επενδυτές επιστρέφουν τις τελευταίες δύο ημέρες στους τίτλους της Αργεντινής χάρη στην αμερικανική υποσχεση για στήριξη και στη συμφωνία ανταλλαγής νομισμάτων. Σύμφωνα όμως με οικονομικούς και πολιτικούς παρατηρητές, ο ενθουσιασμός τους μάλλον θα εξανεμιστεί σύντομα, καθώς τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα και ο «αναρχοκαπιταλιστής» Μιλέι, όπως αυτοαποκαλείται, είναι πολύ βαθύτερα από την αποδυνάμωση του πέσο».

Το παραπάνω απόσπασμα είναι από την "Καθημερινή" (24/9) με ανάλογες εκτιμήσεις να υπάρχουν και σε όλες τις «έγκυρες» αστικές εφημερίδες στην Ευρώπη και στην Αμερική. Η Αργεντινή ξαναβρίσκεται στη δίνη μίας τεράστιας οικονομικής κρίσης χρέους με ορατό το κίνδυνο μίας νέας χρεωκοπίας. Αλλά, αυτή τη φορά στο «τιμόνι» δεν βρίσκονται οι «λαϊκιστές» του Περονικού Κόμματος αλλά ένας ακροδεξιός φιλελεύθερος ορκισμένος οπαδός του Τραμπ, ο **Μιλέι**.

Στις τοπικές βουλευτικές εκλογές της Κυριακής 7 Σεπτέμβρη για την επαρχία του Μπουένος Άιρες, όπου ζει το 40% του εκλογικού σώματος, ο Μιλέι ηττήθηκε από την περονική αντιπολίτευση με 47% έναντι 34%. Ο Μιλέι είχε δώσει χαρακτήρα δημοψηφίσματος, περιγράφοντας τις συγκεκριμένες εκλογές ως «μάχη ζωής και θανάτου». Η συντριπτική ήττα του προδικάζει μία ακόμα βαρύτερη ήττα στις ενδιάμεσες εκλογές για το Κογκρέσο στις 26 Οκτώβρη. Η θητεία του Μιλέι, τυπικά, λήγει το 2027 αλλά αν δεν κερδίσει την πλειοψηφία στο Κογκρέσο θα κυβερνάει μόνο με προεδρικά διατάγματα. Η άρχουσα τάξη στην Αργεντινή και οι διεθνείς αγορές φοβούνται ότι κάτι τέτοιο θα είναι η «χαριστική βολή» για την οικονομία.

Ο Μιλέι εξελέγη τον Νοέμβριο του 2023, κερδίζοντας το 56% των ψήφων. Εκμεταλλεύτηκε τη μαζική οργή που προκλήθηκε από την ραγδαία αύξηση του πληθωρισμού και την διαφθορά από την κυβέρνηση των Περονιστών (κεντροαριστερών εθνικιστών) που κυριαρχούσαν τα προηγούμενα 20 χρόνια. Ακολούθησε μία πολιτική σαν αυτή που βάζει να ακολουθήσει και ο Τραμπ.

Το «αλυσοπρίνο» του Μιλέι έκοψε τις κρατικές δαπάνες για να δώσει φοροαπαλλαγές και «κίνητρα» στους καπιταλιστές. Αυτό σήμαινε κατάργηση κρατικών οργανισμών και ιδιωτικοποίηση άλλων, δεκάδες χιλιάδες απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων, πετσόκομμα των συντάξεων, κατάργηση της δωρεάν Υγείας και Παιδείας και

Συγκέντρωση συνταξιούχων εργατών στην Γενική Απεργία στην Αργεντινή. Φωτό: nestorpitrola/x

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Το “αλυσοπρίνο” δεν σταματάει τη χρεοκοπία

κάθε είδους κοινωνικής παροχής, κατάργηση των εργατικών δικαιωμάτων. Το ένα τρίτο των Αργεντινών ζουν σήμερα σε συνθήκες φτώχειας. Σύμφωνα με την Unicef, πάνω από ένα εκατομμύριο παιδιά πηγαίνουν για ύπνο χωρίς να φάνε. Η Αργεντινή είναι μια χώρα αγελάδων αλλά τα παιδιά των εργατών μένουν χωρίς γάλα. Η κατανάλωση γάλακτος μειώνεται, ενώ τα υπέρογκα κέρδη που έχουν οι παραγωγοί γάλακτος στην Αργεντινή αυξάνονται.

Χρέος

Αλλά, αυτή η πολιτική δεν έφερε ούτε οικονομική «ανάπτυξη» ούτε έλυσε τα προβλήματα του αργεντινικού καπιταλισμού. Το αντίθετο. Η οικονομία επιβραδύνεται, ο πληθωρισμός επιμένει, τα συναλλαγματικά αποθέματα στερεύουν, το χρέος γίνεται «μη εξυπηρετούμενο».

Η προσπάθεια του Μιλέι να «τιθαρεύσει» τον (τεράστιο) πληθωρισμό βασίστηκε στο να κρατήσει το πέσο, τεχνητά, ισχυρό δαπανώντας δισεκατομμύρια δολάρια από το αποθεματικό της κεντρικής τράπεζας της Αργεντινής. Όπως δήλωσε και ένας αξιωματούχος του ΔΝΤ, «η χώρα δεν παράγει αρκετά δολάρια με τις τρέχουσες συναλλαγματικές ισοτιμίες... οι αγορές δοκιμάζουν τη βιωσιμότητα του νομισματικού καθεστώτος και αναμένουν δύσκολες προσαρμογές ιδίως υποτίμηση του νομίσματος για την εξισορρόπηση της οικονομίας». Η Αργεντινή υπέγραψε τον Απρίλιο μια νέα τετραετή συμφωνία δανείου

ύψους 20 δις δολαρίων με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η οποία απαιτούσε να καταργήσει τους ελέγχους συναλλάγματος και να χαλαρώσει τον έλεγχο του πέσο. Δίπλα από το ΔΝΤ και οι ντόπιοι επιχειρηματίες ζητούν από το Μιλέι να επιτρέψει την ελεύθερη διακύμανση του πέσο. Ο Μιλέι αρνείται, έως τώρα, φοβούμενος, σωστά, νέα επιτάχυνση του πληθωρισμού, που εξακολουθεί να βρίσκεται πάνω από το 30%. Φαύλος κύκλος.

Τον Σεπτέμβριο, και μετά την ήττα του Μιλέι στις τοπικές εκλογές, η κεντρική τράπεζα της Αργεντινής πραγματοποίησε την μεγαλύτερη πώληση δολαρίων των τελευταίων έξι ετών (1,1 δις) εξαιτίας της μεγάλης ζήτησης δολαρίων από «θεσμικούς επενδυτές» (δηλαδή, από τους κερδοσκόπους). Είχε προηγηθεί κατάρρευση των ομολόγων της Αργεντινής, καθώς οι «επενδυτές» διαπίστωναν πως είχαν εξανεμιστεί τα διαθέσιμά της κεντρικής τράπεζας σε δολάρια και η Αργεντινή δεν μπορούσε να στηρίξει το νόμισμά της. Ο Δείκτης Κινδύνου Χώρας (risk premium) είχε φτάσει στις 1.500 μονάδες, τον υψηλότερο από κάθε άλλη χώρα στον πλανήτη.

Οι δηλώσεις των ΗΠΑ για οικονομική στήριξη λειτούργησε σαν προσωρινή βαλβίδα εκτόνωσης. Ο υπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ χαρακτήρισε την Αργεντινή ως «συστημικά σημαντικό σύμμαχο των ΗΠΑ στη Λατινική Αμερική» αλλά για τις ΗΠΑ η στήριξη δεν αφορά την διάσωση της Αργεντινής αλλά, πρωτίστως, τον ανταγωνισμό τους με την Κίνα. Η Κίνα

έχει προσφέρει στην Αργεντινή αντίστοιχη ανταλλαγή νομισμάτων, ύψους 19 δις δολ., από τα οποία έχουν χρησιμοποιηθεί τα 5 δις. Από τα αμερικάνικα 20 δις, τα 5 δις προορίζονται να ακυρώσουν την αντίστοιχη γραμμή πίστωσης που έχει παραχωρήσει το Πεκίνο. Με αυτό τον τρόπο ο Τραμπ θέλει να περιορίσει τη διείσδυση της Κίνας στη Λατινική Αμερική και γι' αυτό θεωρεί ότι η στήριξη στον Μιλέι είναι κομβική. Όπως δήλωσε ο **Μπάρι Μπένετ**, πρώην σύμβουλος της προεκλογικής εκστρατείας του Τραμπ, του οποίου η εταιρεία λόμπινγκ «εργάζεται» στην Αργεντινή: «Χρειαζόμαστε λίθιο, ουράνιο και επιπλέον έχουν και ενέργεια. Οι αμερικανικές εταιρείες θα τα πάνε εξαιρετικά καλά στην Αργεντινή... Αν οι ΗΠΑ ενδιαφέρονται σοβαρά για την αντιμετώπιση της Κίνας, αυτός είναι ακριβώς ο τρόπος για να το κάνουν... Χρησιμοποιήστε τις αγορές, χρησιμοποιήστε τα εργαλεία μας, χρησιμοποιήστε την εμπειρογνωμοσύνη μας και μόλις αναγκάσαμε την Κίνα να φύγει από τη χώρα».

Σκάνδαλα

Όπως γνωρίζουμε πολύ καλά, «φιλελευθερισμός» και «οικονομία της αγοράς» σημαίνουν διαφθορά και σκάνδαλα. Στο τελευταίο από αυτά, εμπλέκεται η αδερφή του Μιλέι, η οποία είναι η γενική γραμματέας της προεδρίας, έναν ρόλο που μπόρεσε να αναλάβει επειδή ο Μιλέι ακύρωσε ένα διάταγμα που απαγόρευε σε συγγενείς να κατέχουν δημόσια

αξιώματα. Αποκαλύφθηκαν ηχογραφήσεις για πληρωμή δωροδοκιών που συνδέονται με την αγορά φαρμάκων για άτομα με αναπηρίες. Στις ηχογραφήσεις, ο **Ντιέγκο Σπανιούλο**, επικεφαλής της Εθνικής Υπηρεσίας Αναπηρίας και πρώην δικηγόρος του Μιλέι, ισχυρίστηκε ότι η αδερφή του Μιλέι "τσεπώνει" το 3% από κάθε σύμβαση.

Αλλά, ο Μιλέι δεν προωθεί «μόνο» μέτρα λιτότητας στην Αργεντινή. Είχε ξεκινήσει, αυτό που αποκαλεί, τον «πόλεμο κατά της διαφορετικότητας». Χαρακτηρίζει την «ποικιλομορφία» ως εμπόδιο στην «εθνική πρόοδο». Αυτό έχει οδηγήσει σε επιθέσεις ενάντια στις γυναίκες, στη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα, στους μετανάστες. Από τα πρώτα Υπουργεία που κατήργησε ήταν το Υπουργείο Γυναικών, Φύλων και Διαφορετικότητας.

Η πολιτική κρίση στην Αργεντινή δεν είναι μόνο αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης. Είναι και αποτέλεσμα των μεγάλων αγώνων από την πρώτη μέρα της εκλογής του Μιλέι. Παρά την κυριαρχία της Γενικής Συνδικαλιστικής Οργάνωσης από τους περονικούς που συχνά – πυκνά «έβαζαν φρένο» σε εργατικούς αγώνες δίνοντας έμφαση στη «θεσμική» αντιπολίτευση, η οργάνωση σωματείων και συνδικαλιστών, με την κυριαρχία της Άριστερας, οδήγησε σε μεγάλους αγώνες ενάντια στη λιτότητα, στα κλεισίματα εργοστασίων, σε πανεθνικές μέρες δράσης, όπως αυτές τον φετινό Μάρτη και στην μεγαλειώδη γενική απεργία του φετινού Απρίλη. Και μαζί με την εργατική τάξη, ήταν οι διαδηλώσεις και καταλήψεις του φοιτητικού και μαθητικού κινήματος, οι συνεχείς διαδηλώσεις των αγροτών, των συνταξιούχων, των γυναικών και της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας. Όλες αυτές αντιμετωπίστηκαν με χυδαία καταστολή, με συλλήψεις και φυλακίσεις αλλά ο Μιλέι δεν κατάφερε να τις κάμψει.

Αυτό το κίνημα στους χώρους δουλειάς, στις σχολές και στα σχολεία, στους δρόμους ήταν που σταμάτησε πολλές από τις «μεταρρυθμίσεις» του Μιλέι, του «έσπασε τον τσαμπουκά» και είναι το κλειδί για την ήττα του.

Σε μία από τις προεκλογικές εμφανίσεις του Μιλέι, τον Σεπτέμβρη, ο κόσμος, κυριολεκτικά, «τον πήρε με τις πέτρες». Η ήττα στις 26 Οκτώβρη θα είναι ένα χαρμόσυνο γεγονός. Αλλά, η ελπίδα δεν είναι στην περονική αντιπολίτευση, που θα ακολουθήσει την ίδια πολιτική με «διαφορετικό ρυθμό», αλλά στη συνέχιση και στο δύναμωμα του εργατικού και λαϊκού κινήματος για να γίνουν πράξη τα αιτήματά του. Στην Αργεντινή υπάρχει δυνατή Επαναστατική Άριστερά με δεσμούς και παράδοση στο κίνημα. Είναι ώρα να ξεπεράσει τις αδυναμίες και τον σεχταρισμό της και να βγει μπροστά. Αυτό θα αλλάξει όχι μόνο την Αργεντινή αλλά όλη την Λατινική Αμερική.

Γιώργος Ράγκος

Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός

Οργανώνουμε μια μέρα με την κεντρικότερη συζήτηση όλων του κόσμου και όλων των μαχών. Τι μπορούμε να κάνουμε και με ποιες δυνάμεις για να ριξουμε την κυβέρνηση, να ανατρέψουμε το σύστημα και να δημιουργήσουμε μια κοινωνία χωρίς πόλεμο, φτώχεια, ρατσισμό, σεξισμό; Οι Μαρξ και Ένγκελς την περιέγραψαν στο Κομμουνιστικό Μανιφέστο, η Ρόζα Λούξεμπουργκ συγκρούστηκε με τις ρεφορμιστικές απόψεις ότι ο καπιταλισμός μεταρρυθμίζεται, ο Γκράμσι προχώρησε από τη θεωρία στην πράξη στο κτίσιμο του επαναστατικού κόμματος στην Ιταλία και ο Λένιν με τον Τρότσκι τα συγκέντρωσαν όλα στη Ρώσικη Επανάσταση, στην εργατική δημοκρατία, και στον διεθνισμό –στη δημιουργία επαναστατικών κομμάτων σε όλον τον κόσμο με τη στρατηγική της εργατικής επανάστασης, με την τακτική του ενιαίου μετώπου και με τη δύναμη και οργάνωση του κόμματος της εργατικής πρωτοπορίας. Μέσα σε μια μέρα θα συζητήσουμε όλη αυτή την εξέλιξη, όλη αυτή τη θεωρία και πρακτική που δίνει τη δυνατότητα στην εργατική τάξη και στους επαναστάτες σήμερα να πιστεύουν και να φωνάζουν ότι «το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός, είναι η επανάσταση και ο σοσιαλισμός».

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Για μια κοινωνία χωρίς πόλεμο, φτώχεια, ρατσισμό, σεξισμό

Μια μέρα με συζητήσεις

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΗ

Πάντειο 11-7μμ

αμφ. Σάκη Καράγιωργα

Οργανώνεται από το

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr • ergatikiki@gmail.com • τηλ. 2105221509

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ

11ημ-12.30μμ

Υπάρχει καπιταλισμός με ανθρώπινο πρόσωπο;

1-2.30μμ

Είναι η εργατική τάξη σήμερα ο “νεκροθάφτης τους”;

3-4.30μμ

Η Αριστερά κόμμα πρωτοπορίας και κόμμα μαζών

5-6.30μμ

Σοσιαλισμός - Η κοινωνία της απελευθέρωσης

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΠΕΕ • τηλ. 2105247584 • www.marxistiko.gr